

495.9143

ค ๔39 ก

ร. ๖

การศึกษาลของการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่พระฟาติมา

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุภาวดี นัมคณิธรณ์

27 ส.ค. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย

สิงหาคม 2533

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

173344

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....*Dr. Boont*.....ประธาน

(นศ.วิฑูร โสภางค์)

.....*Dr. Sank*.....กรรมการ

(นศ.อาวุธ วัฒนสิน)

คณะกรรมการสอบ

.....*Dr. Boont*.....ประธาน

(นศ.วิฑูร โสภางค์)

.....*Dr. Sank*.....กรรมการ

(นศ.อาวุธ วัฒนสิน)

.....*Dr. Sank*.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อ.สุภา ปานเจริญ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....*Dr. Sank*.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...14...เดือน...กุมภาพันธ์...พ.ศ. 2533

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิฑูร โสมวงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์อาวุธ วัฒนสิน ที่ได้สละเวลาในการให้ความรู้ คำแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของท่านอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สุภา ปานเจริญ กรรมการสอบปากเปล่าที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สิริมา วรปิงยง ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องภาษาอังกฤษ

ขอขอบพระคุณ กร. ชัมพร สุขเกษม อาจารย์นิเทศา บุญสิงห์ และอาจารย์ชไมพร ทองชมพู่ ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขและปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัย และให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์

ขอขอบพระคุณ บาทหลวงสมศักดิ์ นีราศักดิ์ บาทหลวงนิยะ โรจนะมาวีวงศ์ บาทหลวงศรีปราชญ์ นิวเกลี้ยง และซิสเตอร์อุทัยวรรณ คุโรวาท ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมืออย่างดียิ่งจาก บาทหลวง วิทยา คูวิรัตน์ บาทหลวงอนุรักษ์ ประจงกิจ ซิสเตอร์อ้อยทิพย์ กลัดอังกูร อาจารย์อินทิรา ทานิชย์ และคณะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนแม่พระฟาติมา โรงเรียนนักบุญเบเนดิกต์ โรงเรียนโยนออฟอาร์ค และโรงเรียนเปรมฤทธิศึกษา จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ บาทหลวงไพฑูรย์ หอมจินดา ที่ได้ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจมา โดยตลอด

ท้ายที่สุดขออภิวาตถึงพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ ผู้เป็นที่รักยิ่งของผู้วิจัย ตลอดจน น้อง ๆ ทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

สุภาวดี นัมคณิสร์

สารบัญ

บท

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	6
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟัง	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนฟัง	11
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	20
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบคุณาน	22
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการฟัง	24
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	26
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	27
	ขั้นเตรียมการ	27
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	27
	การสร้างเครื่องมือและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ	27
	การดำเนินการทดลอง	31
	การวิเคราะห์ข้อมูล	32
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	40
	สรุปผลการวิจัย	42
	อภิปรายผล	42
	ข้อเสนอแนะทั่วไป	43
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	44
	บรรณานุกรม	45
	ภาคผนวก	50
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	167

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 แสดงความสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการปฎิบัติการฟังอย่างมี
วิจารณญาณ 37
- 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังหลังการปฎิบัติการฟัง
อย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม 38
- 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟัง
อย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการปฎิบัติการฟังอย่างมีวิจารณญาณภายใน
กลุ่มทดลอง 39

บทนำ

สุ จิ ปุ ลิ เป็นหัวใจของการศึกษา ซึ่งยึดถือกันมาแต่โบราณว่าเป็นกระบวนการของการ เรียนรู้
 อันนักเรียนพึงปฏิบัติ สุ ย่อมาจาก สุต แปลว่า ไต่ย่นแล้ว ไต่ฟังแล้ว ในสมัยโบราณเมื่อยังไม่มีการพิมพ์
 หนังสือ การฟังเป็นจุดเริ่มต้นที่จะก่อให้เกิดปัญญา หัวใจนักปราชญ์ข้อแรกก็คือ การฟัง ผู้ที่ฟังมากจะเป็น
 ผู้รอบรู้ เฉลียวฉลาด มีความคิดอันกว้างไกล เรียกว่าเป็นพหูสูต แต่ผู้ฟังจะได้ประโยชน์จากการฟัง
 มากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการ ฟังด้วย

การฟังมีความสำคัญควบคู่ไปกับการอ่าน กระบวนการในการรับสาร ของการฟังกับการอ่านมี
 ลำดับขั้นตอนที่คล้ายกัน การฟังเริ่มจากการไต่ย่น ส่วนการอ่านเริ่มที่การ เห็นตัวอักษร ลำดับขั้นตอนไป
 จะมีลักษณะเหมือนกันคือ การ แปลความหมาย การอ่านต้องแปลความหมายของตัวอักษร ส่วนการฟัง
 ต้องแปลความหมายของเสียงและต่อจากนั้น ทั้งการฟังและการอ่านจะต้องมีความเข้าใจ การวิเคราะห์
 การประเมินค่า และการแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง การฟังและการอ่านต้องการความเข้าใจเป็นสำคัญ
 เพราะจะทำให้สื่อสารกันได้ตรงตามจุดประสงค์ และความเข้าใจยังเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดความ
 สามารถในการฟัง และการอ่านในระดับสูงขึ้น แต่การฟังนั้นต่างจากการอ่านเพราะการฟังเมื่อผ่าน
 ไปแล้วไม่สามารถจะกลับมาฟังใหม่ได้อีก ผู้ฟังไม่สามารถจะค้นหาความหมายของคำศัพท์ในระหว่าง
 ที่ฟัง ไม่สามารถจะควบคุมอัตราความเร็วในการพูดของผู้พูดได้ ไม่มีโอกาสหยุดเพื่อพิจารณาข้อความ
 ที่ไต่ฟัง ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถทำได้ในการอ่าน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการฟังนั้นต้องใช้กลวิธีต่างจาก
 การอ่าน

การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่คนเราใช้มากกว่าทักษะอื่น ๆ ในแต่ละวัน แร็งกิน (Rankin.
 1928 : 623) ได้สำรวจการสื่อสารในชีวิตประจำวันจากบุคคลหลายอาชีพพบว่า วิธีการสื่อสาร
 ทั้งสี่ทักษะ ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียนนั้น เมื่อคิดตามอัตราส่วนแต่ละวัน คนเราจะใช้เวลา
 ในการฟัง 45 % การพูด 30 % การอ่านและการเขียน 25 % งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งเป็นการสำรวจ
 เวลาที่ใช้ในการฟังของนักเรียนในชั้นเรียน พบว่า เวลาเรียนแต่ละวันเด็กใช้เวลาในการฟังไปถึง 58 %

(Duker. 1969 : 747) จะเห็นได้ว่าการฟังเป็นทักษะสำคัญที่คนเราต้องใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการศึกษาในโรงเรียน เพราะการฟังเป็นทักษะเบื้องต้นที่จะเป็นพื้นฐานในการใช้ทักษะอื่น ๆ ต่อไป ดังที่ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ (2520 : 7) กล่าวไว้ว่า การฟังเป็นศิลปะอย่างหนึ่งซึ่งต้องใช้ไหวพริบและความคิดริเริ่ม และเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการศึกษา เพราะเป็นสื่อกลางของการเรียนวิชาต่าง ๆ นอกจากนั้นความสามารถในการฟังยังส่งผลถึงความสามารถในด้านอื่น ๆ อีกด้วย จากการวิจัยของ ศศิธร ชันธิกรางกูร (2520 : 71) ซึ่งได้ศึกษาพัฒนาการในการฟัง และการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 พบว่า ความสามารถในการฟังของนักเรียนทุกระดับชั้น มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้วยเหตุที่การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ผู้ที่มีความสามารถในการฟัง ย่อมได้ประโยชน์มากกว่าผู้ที่ไม่มีความสามารถในการฟัง หรือมีความสามารถในการฟังน้อย และความสามารถในการฟังนั้นก็ก็เป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ

นักการศึกษาของไทย ก็ตระหนักถึงความสำคัญของการฟัง เห็นความจำเป็นว่าการฟังจะต้องมีการฝึกฝน เช่นเดียวกับทักษะทางภาษาคำอื่น ๆ เนื้อหาหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาก็ได้บรรจุเรื่องการฟังไว้ด้วยทุกระดับชั้น ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงอุดมศึกษา สำหรับหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (กรมวิชาการ. 2520 : 11 - 20) ได้บรรจุเนื้อหาเรื่องการฟัง สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ฝึกการฟังเพื่อจับใจความ
2. ฝึกการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
3. ฝึกให้รู้จักแสวงหาความรู้จากการฟัง
4. รู้จักนำความรู้จากการฟังมาประยุกต์ใช้

แม้ว่าหลักสูตร จะได้กำหนดให้มีการสอนทักษะการฟังไว้ทุกระดับชั้น แต่จากประสบการณ์ในการสอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยพบว่าทักษะการฟังของนักเรียนระดับนี้ยังมีข้อบกพร่องควรได้รับการฝึกฝนเพื่อแก้ไขและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการใช้วิจารณญาณในการฟัง ซึ่งผู้วิจัยพบว่า นักเรียนบางส่วนยังขาดวิจารณญาณในการฟังคือฟังแล้วยังไม่สามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ไม่สามารถแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็นของผู้ส่งสารได้อย่างถูกต้อง ไม่สามารถ

ประเมินคุณค่าของเรื่องที่ฟังได้ เป็นต้น และโดยเหตุที่ในปัจจุบันนี้การรับสารทางด้านการฟังมีมากขึ้น นอกจากการฟังในชั้นเรียนแล้วนักเรียนยังต้องฟังจากสื่อมวลชนต่าง ๆ และฟังการแสดงความคิดเห็นของบุคคลในวงการต่าง ๆ ในหลายรูปแบบ เช่น การวิเคราะห์ วิจัย การอภิปราย การโต้วาที บางครั้งก็ต้องฟังเรื่องที่ผู้ส่งสารใช้วิธีโน้มน้าวจิตใจ เช่น การโฆษณาสินค้า การหาเสียงในการเลือกตั้ง เรื่องราวที่ใคร่ฟังมีทั้งที่เป็นประโยชน์ ไม่เป็นประโยชน์ น่าเชื่อถือและไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งต้องการความสามารถในการฟัง เพื่อประกอบการวินิจฉัยความเห็นในเรื่องต่าง ๆ ทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณจึงควรได้รับการฝึกฝนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เด็กเรียน "ฟังเป็น" รู้จักเลือกฟังสิ่งที่ควรฟัง เมื่อฟังสิ่งใดแล้วคิดตามได้อย่างรวดเร็ว มีความเข้าใจ "สาร" ที่ได้รับ รู้จักวิเคราะห์ วิจัย และรู้จักนำความรู้ที่ได้จากการฟังไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

จากเหตุผลดังกล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การฟังอย่างมีวิจารณญาณนั้น เป็นสิ่งที่นักเรียนควร จะได้รับการฝึกฝน และจากผลการวิจัยทางการศึกษา ทำให้เชื่อได้ว่าทักษะการฟังจะพัฒนาขึ้นได้ ด้วยการฝึกฝน แต่การศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวกับการฟังยังมีน้อย และไม่ครอบคลุมฝึกที่จะใช้ เป็นเครื่องมือในการฝึกทักษะการฟัง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการฝึกทักษะการฟังอย่าง มีวิจารณญาณ โดยสร้างแบบฝึกหัดทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ได้รับการ ฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณระยะก่อนกับหลังการฝึก ทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ให้ความรู้แก่นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ และนักเรียนที่ไม่ได้ รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณนั้นมีความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณต่างกัน

2. ใ้ผลของการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ถ้าความสามารถในการฟังอย่างมี
 วิจารณ์สูงขึ้น ก็จะนำวิธีการฝึกนี้ไปใช้ประโยชน์ต่อไป
3. จะใ้แบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. ใ้ข้อมูลเกี่ยวกับกาพัฒนาทักษะการฟัง เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียน
 การสอนทักษะการฟังให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง
 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียน
 แม่พระฟ้าทิมา ซึ่งสุ่มมาจำนวน 60 คน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
 กลุ่มละ 30 คน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลของการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

ค่านิยมคัพเฉพาะ

1. ความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความ
 สำคัญของเรื่องที่ฟัง การเข้าใจจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร สามารถแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น
 สามารถประเมินคุณค่าของเรื่องและเจตคติของผู้ส่งสารได้อย่างถูกต้อง
2. แบบทดสอบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ข้อคำถามที่ผู้วิจัย
 สร้างขึ้น เพื่อทดสอบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ก่อนการฝึกทักษะการฟัง
 อย่างมีวิจารณญาณ 1 ชุด และหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ 1 ชุด แบบทดสอบทั้ง 2 ชุด
 ีความยากง่ายใกล้เคียงกัน
3. ฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง แบบฝึกเพื่อเสริมทักษะการฟังอย่างมี
 วิจารณ์สำหรับนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเน้นการฝึกทักษะในด้านกาจับใจความสำคัญของ

เรื่อง ภายใต้อำนาจประสงคของผู้ส่งสาร การแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น การประเมิน
คุณค่าของเรื่อง และเจตคติของผู้ส่งสาร

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ทักษะการฟังเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญมากทักษะหนึ่ง ทั้งนี้เพราะได้มีความเจริญทางเทคโนโลยี สื่อสารมวลชน ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้นซึ่งทำให้บุคคลต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เยาวชนต้องใช้ทักษะการฟังเป็นอันมาก ถ้านักเรียนได้รับการฝึกฝนและการแนะแนวในด้าน การฟังอย่างถูกต้องเหมาะสม นักเรียนก็จะมีความสามารถในการฟังอย่างมีประสิทธิภาพและได้รับ ประโยชน์อย่างเต็มที่จากการฟัง การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาเป็นลำดับ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟัง
 - 1.1 ขรรรมชาติของการฟัง
 - 1.2 ประเภทของการฟัง
 - 1.3 ความสามารถในการฟัง
 - 1.4 ความเข้าใจในการฟัง
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนฟัง
 - 2.1 จุดมุ่งหมายในการสอนฟัง
 - 2.2 การฟังที่มีประสิทธิภาพ
 - 2.3 ข้อเสนอแนะในการสอนฟัง
 - 2.4 การประเมินผลการฟัง
 - 2.5 การฟังอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.6 กิจกรรมเพื่อฝึกการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบคู่ขนาน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการฟัง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟัง

1. ธรรมชาติของการฟัง

การฟังและการได้ยินทางกายวิภาคเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์อย่างเดียวกัน แต่การฟังต่างกับการได้ยิน การได้ยินเป็นเพียงการรับรู้เสียงซึ่งมากระทบโสตประสาท แต่การฟังนั้นเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์คือโสตประสาทได้รับเสียงแล้วสมองต้องตีความเสียงนั้นด้วย

สุวรณี อุดมผล (2516 : 155) กล่าวถึงธรรมชาติของการฟังไว้ว่า การฟังมิได้มีความหมายเพียงได้ยินเท่านั้น แต่หมายถึง การได้ยินอย่างรู้เรื่อง และเข้าใจความหมายของเสียงที่ได้ยินตรงตามจุดประสงค์ของผู้เปล่งเสียงนั้นและในขั้นสูงขึ้นไป การฟังยังหมายถึง การใช้วิจารณญาณพิจารณาว่าสิ่งที่ได้ยินนั้นควร เชื่อหรือไม่ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทาง ๆ ใดอย่างไร เพียงใด

บุทา สงศิริ (2525 : 148) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง การที่เราได้ยินเสียงทุกแล้วรู้เรื่อง เข้าใจ ตลอดจนสามารถแยกแยะประเด็นของเรื่อง และพยายามจดจำสิ่งที่เราเห็นว่าเป็นประโยชน์ ซึ่งเป็นกระบวนการทางความคิดนั่นเอง

อัญชลี ลิขสรวรค์ (2522 : 6) ได้แบ่งกระบวนการฟังออกเป็น 6 ขั้น คือ

1. ขั้นได้ยิน เป็นขั้นต้นของการฟัง
2. ขั้นแยก เป็นขั้นของการแยกเสียง แยกพยางค์โดยใช้ความสามารถของผู้ฟัง แยะแยะว่าเสียงที่ได้ยินนั้นเหมือนหรือต่างกัน
3. ขั้นยอมรับ เป็นขั้นที่ผู้ฟังอาจยอมรับหรือปฏิเสธว่าข้อความที่ได้ยินสื่อความหมายได้ในภาษา
4. ขั้นตีความ เป็นขั้นที่ผู้ฟังแปลความหมาย หรือตีความหมายของประโยค หรือสิ่งที่ได้ยินได้ฟัง
5. ขั้นเข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายของใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างถูกต้อง
6. ขั้นเชื่อ เป็นขั้นที่ตัดสินว่า สิ่งที่ได้ยินนั้นมีความจริงเพียงใด เชื่อถือและยอมรับได้หรือไม่

กรีน (Greens. 1971 : 153) กล่าวว่า การฟังมีความหมายมากกว่าการได้ยิน การฟังจะโดยเน้นทั้งตั้งใจฟังเสียงที่ได้ยินเพื่อให้ได้สารจากสิ่งที่ได้ยิน ขบวนการของการฟังมี

4 ขั้นตอนคือ

1. **ได้ยิน (Hearing)** หมายถึง ได้ยินเสียงทั้งหมด คือคำและประโยคที่ผู้พูดเปล่งเสียงออกมา
2. **เข้าใจ (Understanding)** คือสามารถเข้าใจความหมายของถ้อยคำและประโยค
3. **ประเมินค่า (Evaluating)** ได้แก่ การพิจารณาประเมินค่าจากความหมายว่า จะรับหรือปฏิเสธ
4. **ตอบสนอง (Responding)** เป็นการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งที่ฟังด้วยการคิดหรือพฤติกรรมทางร่างกาย

ธรรมชาติของการฟังตามข้อคิดของนักการศึกษาต่างกล่าวมาแสดงให้เห็นว่า การฟังไม่ได้หมายถึง การที่ผู้ฟังเป็นแค่เพียงฝ่ายรับอย่างเดียวเท่านั้น แต่การฟังเป็นพฤติกรรมที่มองครอบคลุมอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องอีกหลายอย่าง ของอาศัยขบวนการทางร่างกายคือ ความสามารถในการได้ยิน เป็นพื้นฐานของทั้งใจฟัง และที่สำคัญคือ การฟังต้องการความเข้าใจ เพราะความเข้าใจเป็นจุดประสงค์สำคัญของการสื่อสาร ความเข้าใจของอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้ฟังด้วย นอกจากนี้ การฟังจะต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟังและประเมินค่าสิ่งที่ฟัง การฟังจึงต้องใช้สมรรถภาพทางความคิดควบคู่ไปด้วย

2. ประเภทของการฟัง

การฟังมีหลายประเภท แต่ละประเภทขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้ฟังเป็นสำคัญ ผู้ฟังอาจจะฟังเพื่อรับสารอย่างเดียว หรือฟังเพื่อแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบสารนั้นก็ได้อีก

เบอร์นส (Burns. 1971 : 83) ได้แบ่งประเภทของการฟังตามจุดประสงค์การฟังเป็น 3 ประเภท คือ

1. **ฟังเพื่อความซาบซึ้ง (Appreciative Listening)** เป็นการฟังเพื่อติดตามเนื้อเรื่อง ฟังด้วยความพอใจในจังหวะของเสียงและมีอารมณ์คล้อยตาม

2. ฟังเพื่อสาระ (Informational Listening) เป็นการฟังเพื่อหาคำตอบเฉพาะเรื่อง ฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ ติดตามความสัมพันธ์ต่อเนื่องของเรื่องราว และเพื่อเก็บใจความสำคัญของเรื่อง

3. ฟังเพื่อวิเคราะห์ (Critical Listening) เป็นการแยกแยะข้อมูลข้อเท็จจริง กับความคิดเห็น ค้นหาความลำเอียงของผู้พูดและจุดประสงค์ของผู้พูด

กรีน (Greene. 1959 : 156 - 157) ได้แบ่งการฟังตามระดับความยากง่าย ดังนี้

1. การรับรู้ในระดับคำ (Word Perception)

1.1 รู้ความหมายของคำ

1.2 อนุมานความหมายของคำที่ไม่รู้

2. การเข้าใจความคิดของผู้พูด (Comprehension of Idea)

2.1 จักรายละเอียด

2.2 ทำตามคำแนะนำ

2.3 จับใจความสำคัญและใจความรอง

2.4 เลือกสาระที่สัมพันธ์โดยตรงกับหัวข้อเรื่อง

2.5 ค้นหาเงื่อนไขที่แสดงแนวคิดของผู้พูด

3. การใช้ความคิดในการสร้างความเข้าใจ (Using Ideas to Build Understanding)

3.1 ประเมินทัศนะหรือข้อเท็จจริงที่ได้ฟังว่ามีความสัมพันธ์กับเรื่องที่เคยเรียนรู้มาก่อนอย่างไร

3.2 สรุปอย่างยุติธรรม

3. ความสามารถในการฟัง

การที่จะเข้าใจเรื่องราวที่ฟังนั้น ผู้ฟังจะต้องใช้ความคิดนำความรู้และประสบการณ์เดิม มาเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟัง ทักษะการฟังจึงต้องพัฒนาควบคู่กับทักษะการคิด วาเลตตี (Valette. 1972 : 141) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมกรรมการฟังตามระดับความสามารถในการฟังไว้ดังนี้

1. การรับรู้ (Perception) คือการที่ผู้ฟังสังเกตความแตกต่างของภาษาเกี่ยวกับเสียง คำ และการเน้น
2. การจำ (Recognition) คือการที่ผู้ฟังเข้าใจความหมายข้อความสั้น ๆ ที่ได้ยิน
3. การรับความคิด (Reception) ผู้ฟังเข้าใจสัญลักษณ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ และประโยค

4. ความเข้าใจ (Comprehension) ผู้ฟังสามารถเข้าใจคำอธิบาย คำสอน รู้จักใจความของข้อความที่ได้ยิน แม้จะมีคำที่ไม่มีความหมายแทรกอยู่

5. การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้ฟังเข้าใจและแยกแยะประเภทของข้อความที่ฟังได้ เข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกและความมุ่งหมายของผู้พูดจากน้ำหนักคำที่เน้นและน้ำหนักเสียง สามารถประเมินผลได้

การฝึกทักษะการฟังจะต้องเริ่มจากง่ายไปหายากเช่นเกี่ยวกับการฝึกทักษะเรื่องอื่น ๆ ในระดับเล็กจะเริ่มจากการฝึกการจำแนกเสียง เพื่อให้แยกความแตกต่างของเสียงได้ รู้ว่าเสียงใดเหมือนกันเสียงใดต่างกัน เพื่อจะฟังไม่ผิด แล้วจึงเป็นการฝึกความเข้าใจซึ่งความเข้าใจก็มีหลายระดับ

4. ความเข้าใจในการฟัง

ความเข้าใจในการฟัง คือความสามารถที่จะรู้ความหมายของถ้อยคำ เลือกใช้ความหมายของถ้อยคำให้เหมาะสมกับข้อความ รู้ความหมายในเชิงอุปมาอุปไมย ฟังแล้วจับใจความได้ รู้ความมุ่งหมายของผู้พูด ที่ความได้ และขยายความได้ ความเข้าใจในการฟังเป็นทักษะที่สำคัญยิ่ง การสื่อสารจะสัมฤทธิ์ผลสมความมุ่งหมายก็ต่อเมื่อผู้ส่งสารกับผู้รับสารมีความเข้าใจตรงกัน ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ การแปลไม่ใช่แปลคำนั้นออกมาตรง ๆ อย่างแปลคำศัพท์ในพจนานุกรม แต่ต้องแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราวนั้น
2. สามารถตีความหมายของเรื่องนั้นได้ คือจับความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อย ๆ ของเรื่อง และสามารถบอกความหมายที่แท้จริงที่ผู้ส่งสารต้องการ และสื่อได้อย่างถูกต้อง
3. สามารถขยายความ และนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนฟัง

การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อความหมาย และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เป็นทักษะที่สามารถสอนกันได้ด้วยวิธีการที่เป็นลำดับขั้นตอน และสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นตามลำดับโดยอาศัยการฝึกฝน

บอยด์ (Boyd, 1970 : 75) กล่าวถึงเหตุผลที่ควรมีการสอนการฟังไว้ว่า ในชีวิตประจำวัน เราฟังมากกว่าพูด พูดมากกว่าอ่าน และอ่านมากกว่าเขียน แต่ในห้องเรียนโดยทั่วไป เราจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการที่จะพยายามเรียนการเขียนมากกว่าการอ่าน และเรียนการอ่านมากกว่าการพูด เราใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในการเรียนเกี่ยวกับการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุที่การฟังมีความสำคัญมาก นักเรียนจึงควรได้รับการฝึกให้มีความชำนาญในการฟังว่าควรฟังอย่างไร ฟังอะไร และฟังใคร

การสอนทักษะการฟังนั้นจะไม่ยาก หากครูรู้จักธรรมชาติของเด็ก และสามารถจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้ครูจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการสอนแต่ละครั้ง

1. จุดมุ่งหมายในการสอนฟัง

ดังนี้

วีณา วิสเทญ (2525 : 148) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนทักษะการฟังไว้

1. สามารถจับใจความของเรื่องที่ฟังได้
2. สามารถจับจุดประสงค์ของบทพูดได้
3. สามารถตัดสินใจเรื่องที่ฟังว่าเชื่อถือจริงเพียงใด
4. สามารถค้นหาข้อเท็จจริงจากเรื่องที่ฟังได้
5. สามารถตีความจากสิ่งที่ได้รับฟังอย่างถูกต้อง
6. ภายหลังข้อความที่ฟังได้ถูกต้อง
7. มีมารยาทในการฟัง
8. สามารถสรุปสาระสำคัญจากการฟัง การประชุม การอภิปราย การโฆษณาหาเสียง
9. สามารถวิเคราะห์ข่าวสาร การโฆษณาสินค้า ลัทธิและอุดมการณ์ทางการเมืองได้

วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (2522 : 1) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายในการสอนทักษะการฟังไว้ว่า

1. เพื่อฟังความสนุกสนานเพลิดเพลิน
 2. ฟังเพื่อจับใจความสำคัญ เพื่อให้ได้ความรู้ เข้าใจในทัศนคติและท่าทีในความรู้ลึกของผู้พูด
 3. ฟังเพื่อคิด เพื่อประเมินผลและวิจารณ์ความคิดของตนเองและของผู้อื่น
- จุดมุ่งหมายของการสอนการฟังโดยสรุปคือ ต้องการให้ผู้เรียนรู้จักปฏิบัติตนให้เหมาะสมที่จะฟัง ฟังแล้วสามารถจับใจความได้ มีความเข้าใจ เรื่องที่ฟังอย่างถ่องแท้ สามารถนำความรู้จากการฟังไปใช้ประโยชน์และสามารถวิเคราะห์เรื่องราวที่ฟังได้อย่างมีวิจารณญาณ

2. การฟังที่มีประสิทธิภาพ

ผู้ฟังแต่ละคนจะมีความสามารถในการฟังแตกต่างกัน บางคนสามารถฟังและเข้าใจเรื่องที่ฟังเท่านั้น แต่บางคนมีประสิทธิภาพในการฟังถึงขั้นสามารถประเมินค่าและวิจารณ์เนื้อหาความที่ฟังได้อย่างละเอียดลออ อย่างไรก็ตามทุกคนก็สามารถพัฒนาสมรรถภาพในการฟังได้ด้วยการฝึกฝนตนเอง ธิดา โมสิกรัตน์ (2526 : 327 - 328) กล่าวถึงลักษณะการฟังที่มีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. ฟังอย่างเข้าใจ ผู้ฟังจะตั้งใจเข้าใจเรื่องราวที่พูดกันโดยตลอดแล้วจับประเด็นสำคัญให้ได้ ผู้ฟังจึงต้องมีส่วนร่วมในการฟังและสามารถแยกแยะได้ว่า ข้อความใดเป็นใจความสำคัญ และข้อความใดเป็นผล ความ ถ้าเข้าใจเรื่องราวตลอดแล้ว ย่อมจดจำและสามารถถ่ายทอดให้คนอื่นฟังต่อไปได้

2. ฟังแล้วจับประเด็นได้ ในการฟังแต่ละครั้งผู้ฟังจะต้องจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ กล่าวคือ รู้ว่าผู้พูดต้องการสื่อสารอะไร เป็นสำคัญ นอกจากนั้นควรรู้จักจับประเด็นจากปริบท ซึ่งขยายประเด็นสำคัญ แล้วควรสรุปเรื่องที่ฟังโดยสังเขปจนบันทึกสั้น ๆ ไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในโอกาสต่อไป

3. ฟังแล้วสามารถวิเคราะห์ได้ ผู้ฟังควรพิจารณาแยกใจความที่ฟังให้ได้ว่า ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อความใดเป็นความคิดเห็นของผู้พูด และเรื่องราวที่ฟังมีอะไร เป็นเหตุ อะไร เป็นผล ควรสังเกตแล้ววิเคราะห์กับภาษาทางที่ผู้พูใช้สื่อสารจันสาร ประกอบเนื้อหาความที่พูดควรวาดผู้พูใช้ กระแสเสียง แว่วตา ท่าทาง การเคลื่อนไหว อากัปกิริยาต่าง ๆ สัมพันธ์กับคำพูดอย่างไร

4. ฟังแล้วตีความได้ การฟังบางครั้งผู้พูดสื่อสารความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร เช่น ผู้พูดใช้คำที่มีความหมายนัยประหวัด หรือกล่าวเป็นโวหาร สุภาษิต คำพังเพย หรือบทอวยกรองสั้น ๆ สิ่งเหล่านี้ผู้ฟังต้องตีความโดยทำความเข้าใจว่า ผู้พูดแฝงสารใดไว้

5. ฟังแล้วสามารถประเมินคุณค่าได้ ผู้ที่มีทักษะการฟังในระดับสูงจะสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่ฟังนั้นดีหรือไม่ดี โดยใช้เหตุผล หรือความคิดเห็นตัดสินการพูดการประเมินค่าสิ่งที่ได้ฟังเป็นแนวทางที่ทำให้ผู้ฟังนำสิ่งที่ได้จากการฟังไปใช้ประโยชน์สำหรับตน เช่น เป็นประโยชน์ในความรู้หรือให้นำเป็นข้อเตือนสติตัวเอง หรือนำข้อความรู้ หรือข้อคิดเห็นต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตน เป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะในการสอนฟัง

เชนเฟลด์ (Chenfeld. 1978 : 91) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการฟังที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอนทักษะการฟังไว้ดังนี้

1. นักเรียนจะฟังได้ดีในช่วงเช้า เมื่อเขาได้รับการพักผ่อนและรับประทานอาหารเช้าแล้ว และจะฟังได้ดีเมื่ออยู่ในสภาพที่สบาย ในห้องเรียนที่จัดอย่างดีและไม่มีสิ่งรบกวน

2. นักเรียนจะตั้งใจฟังและโต้ตอบอย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าครูเว้นช่วงสัก 2 - 3 นาทีให้เขาได้คิดหลังจากที่อ่านคำถาม และถ้าเป็นคำถามปลายเปิดจะเป็นสิ่งที่เราได้อีกกว่าให้ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่

3. นักเรียนจะมีทักษะการฟังจากการได้มีส่วนในการอภิปรายและจากการได้มีส่วนร่วมในประสบการณ์ต่าง ๆ

4. นักเรียนจะฟังอย่างตั้งใจเมื่อเรื่องราวและสาระที่นำมาเสนอ มีรูปแบบต่างกันและถ้าสิ่งเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับและมีความหมายสำหรับเขา นักเรียนจะสนใจฟังถ้ารู้จักประสงค์ของการฟัง และถ้าความพยายามที่จะพัฒนาทักษะการฟังของเขาได้รับการยกย่อง

5. ทักษะการฟังของนักเรียนจะพัฒนาขึ้นถ้ากระตุ้นให้เขาได้แสดงออกและประเมินความคิดของเขาโดยไม่ทำให้เขาได้รับความอับอาย

6. นักเรียนจะแสดงถึงการพัฒนาทักษะการฟังเมื่อเขาได้มีส่วนร่วมในการสร้างกฎหรือระเบียบเกี่ยวกับการฟังในชั้นเรียน

สนม. ครูทเมือง (2528 : 30 - 31) ได้เสนอแนะการสอนทักษะการฟังไว้ว่า

1. ต้องสอนให้เข้าใจถึงจุดประสงค์ของการฟัง การฟังแต่ละชนิดแต่ละอย่างนั้น เมื่อฟังแล้วจะปฏิบัติอย่างไร มีกิจกรรมอะไรบ้าง เช่น ให้ฟังเรื่องราวแล้วตอบคำถาม สรุปเรื่อง ทำรายงานส่ง เล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟัง วาดภาพตามจินตนาการที่ได้ฟังมา เป็นต้น

2. การสอนการฟังควรใช้สื่อต่าง ๆ ประกอบการสอน เช่น ของจริง รูปภาพ แผนภูมิ แถบบันทึกเสียง โทรทัศน์ แถบบันทึกภาพ และภาพยนตร์ เป็นต้น

3. การสอนควรส่งเสริมให้ช่วยตนเองมากที่สุด คนควารายงานเองจะได้เรียนรู้ และเข้าใจได้มากกว่าครูสอนอย่างเดียว

4. สอนทักษะการฟังให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ เช่น ฟังแล้วเขียนสรุป อ่านบททวน เพื่อความถูกต้อง และความรู้ไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นฟังโดยการอ่านอีกครั้งหนึ่ง กระบวนการสอนจะสัมพันธ์ทักษะกัน

5. การสอนการฟังต้องอบรมให้ผู้ฟังหรือนักเรียนมีมารยาทในการฟัง เปิดจิตใจให้มั่นคง มีสมาธิไม่วอกแวก ไม่ใจลอย และมีศิลปะในการฟัง

6. สอนการฟัง โดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้ฟัง เช่น ให้นักเรียนมาแสดง พระธรรมเทศนา

7. สอนให้รู้หลักการฟังที่ดี เปิดใจให้เป็นคนใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

8. สอนให้ผู้ฟังรู้จักฟังบ่อย ๆ และฟังอย่างสม่ำเสมอ พยายามประเมินผลการฟังของตนเองว่ามีการพัฒนาไปมากน้อยเพียงใด

9. การเลือกเรื่องที่ฟังให้ฟัง ควร เป็นเรื่องที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ได้ เป็นเรื่องไม่ไกลตัว การฟังอาจฟังจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ก็ได้

10. ควรนำเกม กิจกรรม แบบฝึกหัด มาช่วยฝึกฝนส่งเสริมให้การฟังมีประสิทธิภาพ

ขอเสนอแนะในการสอนฟังของนักการศึกษาและหาความรู้ทุกกลาเวลานั้น พอสรุปได้ว่า ในการสอน การฟังนั้น ครูสามารถสอนได้ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ขอสำคัญคือครูควรชี้แจงให้นักเรียน เห็นความสำคัญของการฟังว่าเป็นทางที่จะส่งเสริมความรู้ของนักเรียนให้เพิ่มพูนได้ไม่มีสิ้นสุด ถ้านักเรียน ได้รับการฝึกอย่างถูกต้อง

สำหรับเนื้อหาที่จะนำมาใช้ปีนั้น ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับระดับชั้น โดยคัดเลือกสิ่งที่อยู่ในความสนใจ หรือเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ซึ่งจะเป็นการช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางปัญญาและจิตใจของนักเรียนไปควบ

การประเมินผลเพื่อใหทราบว่ามีทักษะมากน้อยเท่าไรนั้น เป็นสิ่งที่ควรทำอยู่เสมอ ๆ เพื่อจะได้แก้ไขข้อบกพร่องและส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีประสิทธิภาพในการฟัง

4. การประเมินผลการฟัง

การฟังเป็นทักษะที่วัดและประเมินผลได้เช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ การประเมินผลการฟังจะต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการสอนฟัง การสอนฟังก็เพื่อให้นักเรียน "ฟังเป็น" การที่จะทราบว่านักเรียนฟังเป็นหรือไม่ จะต้องอาศัยการสังเกตพฤติกรรมการฟัง กับการทดสอบความสามารถในการฟังควบคู่กันไป การประเมินผลการฟังช่วยใหทราบข้อบกพร่องในการฟังของนักเรียน เพื่อจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขได้อย่างทอเนื่อง

วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (2522 : 23) กล่าวว่า การประเมินผลการฟังทำได้สองทางคือ ประเมินผลด้วยตนเองและประเมินผลโดยคนอื่น เครื่องมือในการประเมินได้แก่แบบทดสอบ และแบบตรวจสอบเพื่อประเมินผลการฟัง ... โดยทั่วไปแล้วการประเมินผลที่ดีควรมีการวิจารณ์ มีการชื่นชมข้อดีผิดพลาดและข้อดี การวิจารณ์จะเป็นประโยชน์โดยคงต้องผู้ฝึกฝนการฟังแล้วผู้วิจารณ์ยังสามารถที่จะนำข้อติชมนั้นมาใช้กับตนเองได้ด้วย

ระบุปะนีย์ นาคกรรพ (2515 : 105) ได้กล่าวถึงวิธีการประเมินผลทักษะการฟังไว้ว่า

1. ให้นักเรียนฟังบทความหรือบทประพันธ์ซึ่งครูอ่านให้ฟังแล้วตั้งคำถามให้ตอบ แสดงความเข้าใจเรื่องนั้น

2. ให้ครูหรือใครคนใดคนหนึ่งพูดเรื่องราวที่นักเรียนมีประสบการณ์พอที่จะเข้าใจ แล้วครูตั้งคำถามให้ตอบ แสดงว่าเข้าใจเรื่องทั้งหมด

ในการวัดและประเมินผลการฟังมีข้อควรคำนึงบางประการดังนี้คือ

1. ถ้าเป็นการวัดโดยใช้ข้อทดสอบ ข้อทดสอบนั้นควร เป็นชนิดที่นักเรียนตอบเองได้ โดยไม่มีอิทธิพลของการเขียนและการอ่านเข้ามาเกี่ยวข้อง มิฉะนั้นจะกลายเป็นการวัดผลการเขียน

และการอ่านไปด้วย ทำให้ผู้ใดไม่สามารถทราบได้ว่า การที่นักเรียนตอบผิดไป เป็นเพราะขาดทักษะ การฟัง หรือการอ่าน การเขียนกันแน่ ครูควรอ่านให้ฟังทั้งคำถามและตัวเลือก

2. เนื้อหาของเรื่องที่จะนำมาวัดทักษะการฟังขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสอน เช่น ถ้าต้องการจะวัดว่าหลังจากที่นักเรียนได้ฟังคำอธิบายเรื่องแล้ว และให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง จะเข้าใจเพียงใด ก็อาจใช้เนื้อหาเดิมได้ แต่หากต้องการจะวัดว่านักเรียนมีทักษะในการฟังเรื่องทั่ว ๆ ไปอย่างไร ก็ควรใช้เนื้อหาที่ไม่เคยได้ยิน ทั้งนี้เพื่อที่จะวัดความสามารถในการฟังตามระดับความสามารถ วัยและชั้นเรียน จริง ๆ โดยที่นักเรียนไม่ได้มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มาก่อน เพราะถ้าหากนักเรียนเคยได้ยินได้ฟังเรื่อง นั้น ๆ มาแล้ว อาจตอบได้ถูกต้องจากการจำมาโดยไม่ต้องฟังในครั้งนั้นเลย

3. คำศัพท์ที่นำมาใช้สร้างข้อทดสอบ ควรเป็นคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้สูง เหมาะกับ ระดับความสามารถของนักเรียน และใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน

4. ถ้านักเรียนต้องฟังพร้อมกันเป็นกลุ่มใหญ่ ครูจะต้องดูให้แน่ใจว่า นักเรียนทุกคนได้ยิน สิ่งเหล่านั้นหรือทุก

5. ถ้าต้องใช้ข้อสอบเดียวกัน สำหรับนักเรียนหลายกลุ่มจะต้องระวังไม่ให้ข้อสอบรั่วไหล ไปถึงผู้ที่ยังมิได้เข้าสอบ

5. การฟังอย่างมีวิจารณญาณ

คำว่า "วิจารณญาณ" แยกได้เป็น วิจารณ์ + ญาณ วิจารณ์ หรือวิจารณ์ หมายถึง การคิด ใคร่ครวญโดยใช้เหตุผล ญาณ หมายถึง ปัญญาหรือความรู้ในขั้นสูง ความหมายของวิจารณญาณ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานคือ "ปัญญาสามารถสันนิษฐานเหตุผล" (กรมวิชาการ.

2529 : 107)

สนิท ทั้งทวี (2529 : 98) ได้อธิบายความหมายของการฟังอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การฟังอย่างมีวิจารณญาณเป็นการฟังอย่างไตร่ตรอง ใคร่ครวญ พิจารณาเหตุผลแล้วตีความหมายของ สารที่ผู้พูดส่งมา โดยแยกให้ได้ว่า ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็นหรือส่วนใดเป็นเพียง ความรู้สึกของผู้พูด การฟังอย่างมีวิจารณญาณต้องพิจารณาจากสำนวนภาษา ถ้อยคำของผู้พูด ตลอดจน น้ำเสียงของผู้พูด

ประกาศ สี่ห้าไฟ (2524 : 319 - 320) ได้กล่าวถึงการฟังอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า คือการใช้สติปัญญาสันนิษฐานเหตุผล เลือกคิดเลือกเชื่อ โดยใช้ความรู้ ความคิดและประสบการณ์ของตนช่วยไตร่ตรองพิจารณา กลับรอกหาเหตุผล ข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับฟัง

จากความหมายที่นักวิชาการได้กล่าวมานั้น สามารถสรุปได้ว่า การฟังอย่างมีวิจารณญาณนั้น ผู้ฟังจะต้องสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังให้ได้ นอกจากนี้ผู้ฟังจะต้องมีความละเอียดรอบคอบในการฟัง ฟังมากพอเพื่อจะได้มีความรู้ และมีข้อมูลทาง ๆ มากพอ เพื่อนำมาประกอบในการพิจารณาหาเหตุผล และตัดสินใจว่าเรื่องราวที่ใดฟังมีข้อเท็จจริงเพียงใด พอเชื่อถือได้หรือไม่ เพื่อจะได้สามารถประเมินคุณค่าของเรื่องที่ฟังควยใจเป็นธรรม

กระบวนการของการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

เมื่อคนเราได้ยินและเกิดการรับรู้แล้วจึงจะเข้าใจความหมายของสาร กระบวนการในขั้นนี้คือการฟังโดยปกติ ยังไม่นับว่าถึงขั้นฟังอย่างมีวิจารณญาณ ต่อเมื่อได้ใช้ความคิด วิเคราะห์ ใคร่ครวญ และตัดสินใจได้ว่า ข้อความที่ใดฟังนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบหรือพลความ และสามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นได้ ตลอดจนวินิจฉัยได้ว่า ข้อความที่ใดฟังนั้นควรเชื่อถือหรือไม่ เพียงไร เช่นนี้จึงจะถือว่าเป็นขั้นของการใช้วิจารณญาณ ต่อจากนั้นผู้ฟังอาจประเมินค่าว่าข้อความที่ใดฟังนั้น มีเนื้อหาสาระหรือแง่คิดที่ใดหรือไม่ อาจนำไปใช้ประโยชน์ได้เพียงไร รวมทั้งประเมินค่าผู้พูดในคันทาง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ความจริงใจ และกลวิธี (กรมวิชาการ.

2526 : 106 - 107)

นอกจากนี้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการยังได้กล่าวถึงหลักการใช้วิจารณญาณในการฟังไว้ดังนี้

1. พิจารณาวาผู้พูดมีความมุ่งหมายในการพูดครั้งนั้น ๆ อย่างไรบ้าง
2. บอกได้ว่า เรื่องที่ใดฟังมีสาระประโยชน์ให้แง่คิด ก่อให้เกิดความเจริญของงานและความคิดสร้างสรรค์อย่างไรบ้าง
3. เรื่องที่ใดฟังมีความเป็นไปไค่มากนักอยเพียงใด
4. บอกได้ว่า เรื่องที่ใดฟังน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด
5. วินิจฉัยว่าผู้พูดมีความจริงใจอย่างไร เพียงไร

6. พิจารณาได้ว่าผู้ที่ใช้วิธีการพูดหรือวิธีการถ่ายทอดความรู้สึกลักษณะอย่างไร

(กรมวิชาการ. 2526 : 106 - 107)

จากความหมายของการฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ กระบวนการของการฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ และหลักการฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ ที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ที่มีความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้น จะต้องมีความสามารถในการต่อไปนี้

1. การจับใจความสำคัญของเรื่อง
2. การเข้าใจจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร
3. การแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น
4. การประเมินค่าของเรื่อง และเจตคติของผู้ส่งสาร

6. กิจกรรมเพื่อฝึกการฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ

สุจิต เทียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2522 : 81 - 82) ได้เสนอกิจกรรมเพื่อฝึกการฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ดังนี้

1. ครูและนักเรียนช่วยกันหาบทความต่าง ๆ มาอ่านในชั้นแล้วให้นักเรียนพูด อภิปราย แยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นออกจากกัน
2. ครูเตรียมบทความมาหลาย ๆ บทความ นำมาเรียงกันเป็นข้อ ๆ แล้วให้นักเรียนหาข้อเท็จจริง และความคิดเห็นของแต่ละข้อ
3. ครูบันทึกข่าว หรือบทความจากวิทยุ โทรทัศน์ แล้วนำมาเปิดให้นักเรียนฟังในชั้นเรียน จากนั้นให้นักเรียนประเมินค่าว่า ข่าว หรือบทความนั้น ๆ เหมาะสมที่จะนำมาออกอากาศหรือไม่ มีคุณค่ามากน้อยเพียงใด
4. ครูและนักเรียนช่วยกันตัดข่าวจากหนังสือพิมพ์หลาย ๆ ฉบับ แล้วนำมาอ่านให้เพื่อน ๆ ในชั้นฟัง หลังจากนั้นให้แต่ละคนเขียนวิจารณ์เนื้อหา ภาษา และสำนวนที่ใช้ในการเสนอข่าวนั้น ๆ
5. ครูบันทึกข่าวสำคัญที่มีเนื้อหาสาระ และข่าวที่ไม่ใคร่มีเนื้อหาสาระ หรือไม่สมควรที่จะนำมาเสนอต่อสาธารณชนมาเปิดให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนวิจารณ์เปรียบเทียบ

6. ครูบันทึกข่าวจากสถานีวิทยุต่าง ๆ มาเปิดให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนวิจารณ์ เปรียบเทียบการเสนอข่าวของแต่ละสถานี

7. จัดวิทยากรมาบรรยายหรืออภิปรายให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนซักถามและ แสดงความคิดเห็น

8. แบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อระดมความคิด เพื่อสร้างเกณฑ์ในการวิจารณ์ที่ได้จาก การฟัง

9. ให้นักเรียนฟังเพื่อนอ่านวรรณคดี แล้วให้นักเรียนพูดหรือเขียนวิจารณ์เรื่องนิสัย การกระทำ หรือการตัดสินใจของตัวละครในวรรณคดีนั้น ๆ

10. นำข้อความที่เสนอข้อเท็จจริงต่าง ๆ กับบทความโฆษณามาให้นักเรียนฟังแล้ว ให้นักเรียนเปรียบเทียบแสดงความคิดเห็น

11. ฟังการอ่านย่อแก้ว ร่องกรอง หรือการอ่านท่องเสนาะแล้วช่วยกันวิจารณ์ติชม

12. ฟังการรายงานเสนอผลการทำงานของเพื่อน หรือของกลุ่ม แล้วช่วยกันวิจารณ์

13. ให้นักเรียนเขียนวิจารณ์เรื่องจากบทเรียน หรือเรื่องสั้นที่เพื่อนอ่านให้ฟัง แล้ว อ่านการวิจารณ์ของตนให้เพื่อน ๆ ฟัง

14. ให้นักเรียนฟังและชมการแสดงละครในชั้น แล้ววิจารณ์การแสดงละครของเพื่อน

15. ฝึกการเขียนโฆษณา แล้วนำมาอ่านให้เพื่อน ๆ ในชั้นฟัง หลังจากฟังแล้ว ให้แต่ละคนวิจารณ์

16. ฟังการเล่าเรื่อง เล่าประสบการณ์ บรรยายแล้วช่วยกันวิจารณ์ติชม

17. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลอง เช่น การเป็นเจ้าภาพ งานเลี้ยง งานแต่งงาน แล้วให้ช่วยกันวิจารณ์การพูดของเพื่อน ๆ

18. ครูบันทึกเสียงการโฆษณาต่าง ๆ จากวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์แล้วนำมา เปิดให้นักเรียนฟัง แล้วช่วยกันวิจารณ์ภาษา สำนวน เนื้อหาสาระ เพลงและภาพที่ใช้ประกอบการ โฆษณานั้น ๆ

19. อ่านเรื่องราวซึ่งแสดงสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนฝึก ตัดสินใจ หลังจากนั้นร่วมกันอภิปรายการตัดสินใจของเพื่อน ๆ

20. ทั้งกลุ่มผู้สนใจฟังรายการจากวิทยุและโทรทัศน์ แล้ววิจารณ์ข่าวสารการเมือง เศรษฐกิจ หรือการกีฬาตามความสนใจของนักเรียน

จากกิจกรรมเสนอแนะเพื่อฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณที่ท่านผู้รู้ได้แนะนำมานี้ สรุปได้ว่า เนื้อหาที่ครูจะนำมาให้นักเรียนได้ฝึกการฟังอย่างมีวิจารณญาณนั้น ครูสามารถจะนำมาจากหนังสือหรือจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้หลายรูปแบบ โดยฝึกให้นักเรียนฟังและหาคำวิจารณ์ด้วยเหตุผล

การคิดอย่างมีเหตุผลนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ควรปลูกฝังให้มีในตัวนักเรียน หากนักเรียนได้รับการฝึกฝนให้ฟังเป็น คิดเป็นแล้ว ก็จะทำให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านความคิด และเป็นผู้มี วิจารณญาณที่ดี

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

ทักษะการฟังเป็นทักษะทางภาษา ลักษณะที่สำคัญของวิชาทักษะนี้คือการหาแบบฝึกและการทำ กิจกรรมซ้ำ ดังที่ ฌัก ชวณะพานิช (2513 : 5) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมี พหุนาการทางภาษาคือขั้นนั้นคือ แบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิด ความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

การสร้างแบบฝึกที่ดีนั้น ต้องคำนึงถึงหลักการในการสร้างแบบฝึก บาร์เน็ต (Barnett. 1969 : 11) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกว่า แบบฝึกที่ดี ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้ ควรมี ให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และตอบโดยเสรี คำสั่ง หรือตัวอย่างที่ยกมาเป็นข้อความหรือเป็นแบบฝึก ไม่ควรยาวเกินไป และไม่ควรรยากแก่การเข้าใจ ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบ และให้ความหมายต่อผู้ฝึกทำ

นอกจากนี้ ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517 : 72) ก็ได้ทำการทดลอง และรวบรวมลักษณะที่ดี ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต

4. คิดได้เร็วและสนุก

5. ปลุกความสนใจ

6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ

7. อาจศึกษาไปด้วยตนเอง

ซึ่งสอดคล้องกับ นิทยา ฤทธิโยธี (2520 : 1) ซึ่งได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้

ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

2. เหมาะสมกับระดับ วัย หรือความสามารถของเด็ก

3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย

4. ใช้เวลาเหมาะสมคือ ไม่ใช่เวลานานหรือเร็วเกินไป

5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

หลักในการสร้างแบบฝึก

รณนาท พวงสุวรรณ (2518 : 34 - 37) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึก ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์

2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา

3. ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก

3.1 ศึกษาปัญหาในการเรียนการสอน

3.2 ศึกษาจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและจิตวิทยาพัฒนาการ

3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชา

3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก

3.5 วางโครงเรื่องและกำหนดรูปแบบของการฝึกให้สัมพันธ์กับโครงเรื่อง

3.6 เลือกเนื้อหาต่าง ๆ ที่เหมาะสมบรรจุในแบบฝึกให้ครบตามที่กำหนดไว้

บัทส์ (Butts. 1974 : 85) เสนอหลักการสร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. ก่อนที่จะสร้างแบบฝึกจะต้องกำหนดโครงร่างคร่าว ๆ ก่อนว่าจะเขียนแบบฝึกเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีวัตถุประสงค์อย่างไร

2. ศึกษางานด้านการอ่านและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำ

3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน

4. แจกแจงวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน

5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก

6. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม

7. ประเมินผล โดยประเมินผลก่อนเรียนและประเมินผลหลังเรียน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน แบบฝึกที่ดีนั้น ควรจะมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน เนื้อหาในแบบฝึกควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เราควรมุ่งสนใจ เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบคุณาน

แบบทดสอบคุณาน (Parallel Tests)

ได้มีผู้ให้คำอธิบายถึงลักษณะของแบบทดสอบคุณานไว้หลายท่าน อาทิเช่น

สุชา จันทน์งาม (2518 : 103) กล่าวว่า แบบทดสอบคุณาน คือแบบทดสอบที่มีเนื้อหา ความยาก แบบการถาม จำนวนข้อ การจัดรูป คำชี้แจง ตัวอย่าง ตลอดจนเวลาที่ใช้ใกล้เคียงกันมากที่สุด

พิทร ทองชั้น (2524 : 80 - 81) กล่าวว่า แบบทดสอบคุณานคือ แบบทดสอบที่มีคำ ความยากง่าย และคำอ่านจำแนกพอ ๆ กัน จัดเป็นคู่ ๆ ในแต่ละฉบับ

อังคณา สายยศ (2523 : 157) กล่าวว่า แบบทดสอบคุณานหมายถึง แบบทดสอบสองฉบับที่มีเนื้อหา ความยากง่าย คำอ่านจำแนก คะแนนเฉลี่ย คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานเหมือนกัน และจำนวนข้อเท่ากัน นำไปสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองฉบับ แล้วหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทั้งสองฉบับนี้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ก็คือความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

พวงรัตน์ พวรัตน์ (2529 : 316) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบคุณานานว่า แบบทดสอบคุณานานนั้น จะต้องคุณานกันในเรื่องของเนื้อหา รูปแบบ ความยาว อำนาจจำแนก ความยากง่าย คะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่คำนวณได้ โดยวิธีนี้เป็นการบ่งบอกให้ทราบว่า แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับนี้ มีความเท่าเทียมกันหรือคุณานกันหรือไม่ ถ้าค่าที่คำนวณได้มีค่าสูง ก็แสดงว่าแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับนี้ วัดเนื้อหาเดียวกันจริง การหาความเชื่อมั่นโดยวิธีนี้จึงเป็นการวัด ความเป็นคุณาน

คุณสมบัติของแบบทดสอบคุณานที่กล่าวมาข้างต้นนี้สอดคล้องกับ อนาสตาซี (Anastasi. 2519 : 82) ที่กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบคุณานไว้ว่า แบบทดสอบคุณานควรมีจำนวนข้อเท่ากัน วางรูปเหมือนกัน และครอบคลุมเนื้อหาอย่างเดียวกัน พิสัยและระดับของความยากควร เท่ากัน คำสั่ง จำกัดเวลา ตัวอย่างทุกตัวอย่างทองเหมือนกันและเทียบกันได้

เนื่องจากลักษณะของแบบทดสอบคุณานในพจนานุกรม นั้น ก็จะมีใจความหลักคล้ายคลึงกับ ที่เคยมาเป็นตัวอย่างข้างต้น ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า แบบทดสอบคุณานนั้นจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้คือ

1. เนื้อหาของคำถามใกล้เคียงกัน
2. จุดประสงค์ที่จะวัดอย่างเดียวกัน
3. ต้องมีรูปแบบการวัดเหมือนกันและมีจำนวนข้อเท่ากัน
4. มีความยากง่าย คะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกัน

ประโยชน์ของแบบทดสอบคุณาน

อนาสตาซี (Anastasi. 2519 : 82) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบคุณานว่า แบบทดสอบคุณาน นอกจากจะใช้เพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบแล้ว ยังสามารถใช้เพื่อติดตามผลการเรียน หรือการสำรวจประสิทธิผลการเพิ่มขึ้นในระหว่างการศึกษา และยังมีประโยชน์ในการลด การลอกหรือการโกงของผู้ทดสอบอีกด้วย ซึ่งก็สอดคล้องกับ สมบุญ ภูวนล (2525 : 321) ที่กล่าวว่า ประโยชน์ของแบบทดสอบคุณานที่สำคัญคือ ใช้แก้ปัญหาข้อสอบซ้ำได้เป็นอย่างดี

จากเอกสารที่กล่าวถึง แบบทดสอบคุณานดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า แบบทดสอบ คุณานนั้นคือแบบทดสอบสองฉบับที่มีคุณสมบัติเหมือนกัน ดังนั้นในการทดสอบ เราจึงสามารถจะใช้ แบบทดสอบคุณานชุดหนึ่งชุดใดทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดียวกันหรือต่างกลุ่มก็ได้ เพราะแบบทดสอบ

คู่ขนานเปรียบเทียบแบบทดสอบฉบับเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสร้างแบบทดสอบคู่ขนานขึ้นมา 2 ฉบับ เพื่อใช้ทดสอบ นักเรียนก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ 1 ฉบับ และใช้ทดสอบ หลังจากการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณแล้วอีก 1 ฉบับ เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของ คะแนนซึ่งเป็นผลมาจากการที่นักเรียนอาจจะจดจำข้อสอบที่ทามาแล้วในครั้งแรก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการฟัง

แกรนนิค (Kranzyk. 1972 : 1417 - 1418) ได้ศึกษาการสอนทักษะการฟัง โดย ฟังจากเทปและฟังจากครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 1 ที่เคยผ่านชั้นอนุบาลมาแล้ว 155 คน แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองกลุ่มแรกเรียนฟัง จากเทป กลุ่มทดลองกลุ่มที่สองเรียนฟังจากครู กลุ่มควบคุมไม่ได้ฝึกการฟัง โดยใช้เวลาฝึก 4 สัปดาห์ ผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนทดสอบการฟังของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

บาร์กเกอร์ (Barker. 1978 : 4565) ได้ศึกษานผลการสอนการฟังที่มีต่อคะแนนทดสอบ การฟัง โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 3 จำนวน 185 คน ระดับ 5 จำนวน 176 คน แบ่งนักเรียน เป็น 3 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มที่มีการสอนฟังโดยตรง กลุ่มที่สองสอนการฟังโดยเชื่อมโยงไปกับการสอน ทักษะทางภาษาคานอื่น กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มควบคุมไม่มีการสอนฟังเลย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนซึ่ง ได้รับการสอนฟัง ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ได้คะแนนจากการทดสอบการฟังสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการ สอนการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับการศึกษาค้นคว้าในประเทศไทยที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการฟังของเด็ก โดยใช้การฝึกทักษะมีดังต่อไปนี้

พรทิพย์ บุณยานุวงศ์ (2522 : 150) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการฟังสำหรับนักเรียนชั้นประถม ปีที่ 1 เนื้อหาของแบบฝึกประกอบด้วย การจำแนกเสียง การปฏิบัติตามคำสั่ง ความเข้าใจศัพท์ ความเข้าใจเรื่อง จำนวน 14 แบบฝึก นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เมื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการฟังก่อนและหลังใช้แบบฝึก ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการฟังหลังใช้แบบฝึกสูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ในการฟังก่อนใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริกุล ว่องวิจิตรศิลป์ (2525 : 156) ได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 แบบฝึก เนื้อหาแบบฝึกประกอบด้วย การจำแนกเสียง ความเข้าใจคำ
และประโยค ความเข้าใจเนื้อเรื่อง กลุ่มตัวอย่าง 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
กลุ่มละ 30 คน โดยทดลองสอนเองทั้งสองกลุ่ม กลุ่มทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง
กลุ่มควบคุมไม่ใช่แบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการฟังของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุจิตรา ศรีนวล (2526 : 71) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 14 แบบฝึก และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังของนักเรียนที่ได้รับการ
ฝึกกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟัง กลุ่มตัวอย่าง 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
กลุ่มละ 25 คน มีวิธีดำเนินการวิจัยเช่นเดียวกับ ศิริกุล ว่องวิจิตรศิลป์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลอง
มีผลสัมฤทธิ์ทางการฟังสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนติ นิยม (2527 : 171) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาลักษณะการฟังภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง โดยสร้างแบบฝึก 12 แบบฝึก
กลุ่มตัวอย่าง 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน และทดลองสอนเอง
ทั้งสองกลุ่ม กลุ่มทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง กลุ่มควบคุมสอนโดยไม่ใช้แบบฝึก
ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถทางการฟังสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ละออ เพชรรัตน์ (2530 : 58 - 61) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง
ของนักศึกษาวิทยาลัยครูจະเซียงเทรา ระหว่างนักศึกษาที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังกับนักศึกษาที่ไม่ได้รับ
การฝึกทักษะการฟัง โดยสร้างแบบฝึก จำนวน 15 แบบฝึก กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน แบ่งเป็น
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน โดยใช้แบบฝึกทักษะการฟังกับกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยพบว่า
หลังการฝึกทักษะการฟัง กลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ส่วนผลการฝึกทักษะการฟังในกลุ่มทดลองพบว่า ผลการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาชายกับ
นักศึกษาหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และผลของการฝึกทักษะการฟังของนักศึกษาที่มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงคิว่าผลของการฝึกทักษะการ ฟังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

พจนีย์ วิริยะสุนทรภาพร (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟัง และพัฒนาการทางการ ฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการ ฟัง จากแถบบันทึกเสียง และการอ่านของครู โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง 27 คน และกลุ่มควบคุม 27 คน กลุ่มทดลองให้ฟังแบบฝึกจากแถบบันทึกเสียง และกลุ่มควบคุมให้ฟังแบบฝึก จากการอ่านของครู โดยใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 10 คาบ คาบละ 50 นาที ทั้งสองกลุ่มใช้ แบบฝึกการ ฟังที่มีเนื้อหาเหมือนกันแต่วิธีการ ต่างกัน ผลการทดลองปรากฏว่า ความเข้าใจในการ ฟัง ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน และทั้งกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม มีพัฒนาการทางการ ฟังเพิ่มขึ้นภายหลังการทดลอง

จากการที่ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการ ฟัง สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึก และการใช้แบบฝึกทักษะการ ฟังจะช่วยให้ นักเรียนมีพัฒนาการใน ด้าน การฟังเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นข้อมูลยืนยันในทางกำหนดสมมติฐานแบบมีทิศทางได้

สมมติฐานในการ ศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนที่ได้ฝึกทักษะการ ฟังอย่างมีวิจาร์ณญาณจะมีความสามารถในการ ฟังสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ได้ฝึกทักษะการ ฟังอย่างมีวิจาร์ณญาณ
2. ความสามารถในการ ฟังอย่างมีวิจาร์ณญาณของนักเรียนหลังการฝึกทักษะการ ฟังอย่างมี วิจาร์ณญาณนั้นจะสูงกว่าก่อนการ ฝึกทักษะการ ฟังอย่างมีวิจาร์ณญาณ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองซึ่งต้องการ เปรียบเทียบความสามารถในการฟังของนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ และต้องการ เปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณระยะก่อนกับการหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นตอนการ

1. ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการฟัง
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาไทยระดับต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟัง
3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่พระฟาติมา ปีการศึกษา 2532 ซึ่งเลือกมาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

การสร้างเครื่องมือและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
แบบฝึกที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 13 แบบฝึก โดยมีจุดมุ่งหมายในการฝึกทักษะต่อไปนี้คือ
การจับใจความสำคัญ
การเข้าใจจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร

การแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น

การประเมินคุณค่าของเรื่องและเจตคติของผู้ส่งสาร

การฝึกทักษะการฟังแต่ละครั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาคำอื่น ๆ

ได้แก่ การอ่านและการเขียนควบคู่ไปกับการฟังด้วย

การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณมีขั้นตอนดังนี้

1.1 รวบรวมเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแบบฝึกจากรายการวิทยุ โดยบันทึกเสียงลงในแถบบันทึกเสียง แล้วนำเนื้อหามาคัดเลือกให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็กในวัยรุ่นตอนต้น (11 - 14 ปี) ตามทฤษฎีของ โรเบิร์ต (Robert. 1976 : 21 - 30) เนื้อหาแต่ละแบบฝึกจะใช้เวลาในการฟังประมาณ 3 - 7 นาที

1.2 นำเนื้อหาที่คัดเลือกแล้วไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมปริมาณบันทึก ตรวจสอบความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุง โครงสร้างของแบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณมีลักษณะดังนี้

อันดับที่	รูปแบบ	เนื้อหา	ความมุ่งหมาย
1	สารคดี	การพักผ่อน	1. จับใจความสำคัญ
2	สารคดี	แมลงกับโปรตีน	1. จับใจความสำคัญ
3	สารคดี	หุ่นไทย	1. จับใจความสำคัญ 2. บอกจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร
4	สารคดี	เมเปิ้ลขาว	1. จับใจความสำคัญ 2. บอกจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร
5	บทเพลง	อย่าเพียงแค่นั้น	1. จับใจความสำคัญ 2. บอกจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร 3. ประเมินคุณค่าของเรื่อง 4. ประเมินเจตคติของผู้ส่งสาร
6	ข่าว	การศึกษา สังคม	1. จับใจความสำคัญ

อันดับที่	รูปแบบ	เนื้อหา	ความมุ่งหมาย
7	คำบรรยายทางวิชาการ	การอ่าน	1. จินใจความสำคัญ 2. บอกจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร 3. ประเมินคุณค่าของเรื่อง
8	ข่าว	เศรษฐกิจ สังคม	1. จินใจความสำคัญ
9	สารคดี	สวนสมเด็จ พระศรีนครินทร์	1. จินใจความสำคัญ 2. บอกจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร
10	คำบรรยายทางวิชาการ	ภาษากับการสื่อสาร	1. จินใจความสำคัญ 2. บอกจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร 3. ประเมินคุณค่าของเรื่อง 4. ประเมินเจตคติของผู้ส่งสาร
11	นิทาน	คณิงเงาะน้อย	1. จินใจความสำคัญ 2. บอกจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร 3. ประเมินคุณค่าของเรื่อง 4. ประเมินเจตคติของผู้ส่งสาร
12	สารคดี	ปัญหาเกี่ยวกับ สาร อีทีเอ	1. จินใจความสำคัญ 2. บอกจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร 3. แยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น 4. ประเมินคุณค่าของเรื่อง 5. ประเมินเจตคติของผู้ส่งสาร
13	สารคดี	ความขัดแย้งทาง สังคม	1. จินใจความสำคัญ 2. บอกจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร 3. แยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น 4. ประเมินคุณค่าของเรื่อง 5. ประเมินเจตคติของผู้ส่งสาร

1.3 กำหนดกิจกรรมหลังการฟังของแต่ละแบบฝึก โดยให้สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหา และจุดมุ่งหมายในการฝึก กิจกรรมในแต่ละแบบฝึกเป็นการตอบคำถาม ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันคือ ให้กาเครื่องหมายถูกผิด ให้เขียนอธิบายสั้น ๆ และให้เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1.4 นำแบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณไปให้อาจารย์ ญูควบคุมรับผิดชอบพื้นที่ ตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหาและความชัดเจนของการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุง

2. การสร้างและทดสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบที่ใช้ก่อนการฝึกทักษะการฟัง อย่างมีวิจารณญาณ 1 ฉบับ และใช้หลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณอีก 1 ฉบับ แบบทดสอบ ทั้งสองฉบับ เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน (Parallel Form) ซึ่งมีการสร้างและทดสอบคุณภาพดังนี้

2.1 การรวบรวมเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยรวบรวมเนื้อหาจากรายการวิทยุ โดยบันทึกเสียงในแถบบันทึกเสียง

2.2 นำเนื้อหาที่รวบรวมไว้มากัดเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจ ของนักเรียน แบบทดสอบแต่ละฉบับแบ่งเนื้อหาเป็น 5 ตอน แต่ละตอนใช้เวลาในการฟัง 3 - 7 นาที โดยนักเรียนจะฟังเนื้อเรื่องและคำถามจากเทปบันทึกเสียง เนื้อหาแต่ละตอนในแบบทดสอบทั้งสองฉบับ มีลักษณะคล้ายกันดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นชายวัย 3 ขวบ เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา

ตอนที่ 2 บทเพลง เนื้อหาเกี่ยวกับวัยรุ่น

ตอนที่ 3 สารคดี เนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาสังคม

ตอนที่ 4 นิทาน เนื้อหาเกี่ยวกับศีลธรรม

ตอนที่ 5 คำบรรยายทางวิชาการ เนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย

2.3 สร้างข้อคำถามสำหรับ เนื้อหาแต่ละตอน เป็นคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ คำถามจะวัดความสามารถในการจับใจความสำคัญ การเข้าใจจุดประสงค์ของยู่งสาร การแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น การประเมินคุณค่าของเรื่องและเจตคติของยู่งสาร

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างไปให้อาจารย์ ญูควบคุมรับผิดชอบพื้นที่และผู้ทรงคุณวุฒิอีก 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหาและความชัดเจนของการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุง

2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบทางฉันทกัน

2.6 นำแบบทดสอบมาตรวจในคะแนน ข้อที่ถูกให้ 1 คะแนน หัวข้อให้ 0 คะแนน ข้อที่ไม่ได้ทำถือว่าผิด

2.7 หาค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบโดยวิธีเทคนิค 27 % แล้วเปิดตารางของ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

2.8 นำแบบทดสอบทั้งสองฉบับมาคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ถึง 1.00 ไว้ และคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกใกล้เคียงกันในแต่ละข้อของแต่ละฉบับไว้ฉบับละ 40 ข้อ

2.9 นำแบบทดสอบทั้งสองฉบับไปหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกทั้งฉบับและทดสอบนัยสำคัญของค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบทั้งสองฉบับ โดยใช้ t -test แบบ Independent

2.10 นำแบบทดสอบทั้งสองฉบับที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบอีก เป็นครั้งที่ 2

2.11 นำคะแนนของแบบทดสอบทั้งสองฉบับมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเชื่อมั่นจากสูตร Pearson Product Moment Correlation

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
กลุ่มทดลอง	T_1	X	T_2
กลุ่มควบคุม	T_1	-	T_2

วิธีดำเนินการทดลองมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทดสอบความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณด้วยแบบทดสอบฉบับที่หนึ่ง
2. ฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณให้กับกลุ่มทดลองด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นฝึกทักษะ 13 ครั้ง ครั้งละประมาณ 15 - 20 นาที ใช้เวลาในการฝึกสัปดาห์ละ 4 ครั้ง ในการฝึกแต่ละครั้งหลังจากที่นักเรียนตอบคำถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะเฉลยคำตอบและอภิปรายผลทุกครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นไม่ได้ฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
3. หลังจากการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณให้กับกลุ่มทดลองครบ 13 ครั้งแล้ว ทดสอบความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบฉบับที่สอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ใช้ t-test แบบ Independent
2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้ t-test แบบ Dependent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

1.2 ความแปรปรวน (s^2) ของคะแนน คำนวณจากสูตร

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวน

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หากหาความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ใช้

เทคนิค 27 % แล้วเปิดตารางของ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

2.2 หากหาความยากของแบบทดสอบทั้งฉบับใช้สูตร

$$\bar{P} = \frac{\sum P}{K}$$

เมื่อ $\bar{P}$ แทน ความยากของแบบทดสอบทั้งฉบับ

$\sum P$ แทน ผลรวมของความยากของแบบทดสอบแต่ละข้อ

K แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบแต่ละฉบับ

2.3 หากหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ ใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ของความเชื่อมั่นจากสูตร Pearson Product Moment Correlation (ลวน สายยศ และ
อังคณา สายยศ. 2524 : 164)

$$r_{tt} = \frac{NXY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[NEX^2 - (\Sigma X)^2][NEY^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 X แทน คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งที่ 1
 Y แทน คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งที่ 2
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟัง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ t-test แบบ Independent (ชูศรี วงศ์ทัศนะ. 2527 : 177)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1-1)s_1^2 + (N_2-1)s_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left\{ \frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right\}}}$$

$$df = N_1 + N_2 - 2$$

เมื่อ $\bar{X}_1$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
$\bar{X}_2$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
N_1	แทน ขนาดของกลุ่มทดลอง
N_2	แทน ขนาดของกลุ่มควบคุม
s_1^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
s_2^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 96)

3.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังภายในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟัง อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ t-test แบบ Dependent (ชูศรี วงศ์ทัศนะ. 2527 : 201)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$df = n-1$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
N แทน จำนวนคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน ค่าความแปรปรวน
N	แทน จำนวนนักเรียน
t	แทน ค่าวิกฤตที่ใช้ใน t-distribution
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
D	แทน ค่าความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้นำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

ตาราง 1 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมี
วิจารณญาณ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	t
กลุ่มทดลอง	30	24.80	12.37	0.197
กลุ่มควบคุม	30	24.97	12.59	

$$t_{.05, 58} = 1.672$$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน ผลการเปรียบเทียบแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	t
กลุ่มทดลอง	30	30.03	27.11	3.425*
กลุ่มควบคุม	30	26.33	11.89	

$$t_{.05, 58} = 1.672$$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 2 แสดงว่า หลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณแล้ว คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังอย่างมี
วิจารณ์ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณ์ภายในกลุ่มทดลอง

เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ผู้วิจัยได้นำความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความ
สามารถในการฟังก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณ์ภายในกลุ่มทดลองมาเปรียบเทียบกัน
ผลการเปรียบเทียบ แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟัง
อย่างมีวิจารณ์ก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณ์ภายในกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	D	D^2	t
กลุ่มทดลอง	30				
ก่อนการฝึกทักษะการฟัง					
อย่างมีวิจารณ์		24.80			
			157	891	18.54**
หลังการฝึกทักษะการฟัง					
อย่างมีวิจารณ์		30.03			

$$t_{.01, 29} = 2.462$$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า หลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณ์
กลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณ์สูงกว่าก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณ์
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ของการทรวผลของการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณและสร้างแบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่พระฟาติมา ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้

1.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

1.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณระบะก่อนกับหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

2. สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

2.1 นักเรียนที่ได้ฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณจะมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณนั้นจะสูงกว่าก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

แบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design

3.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนแม่พระฟาติมา ซึ่งเลือกมาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

3.3 ลักษณะของเครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ชนิด คือ

3.3.1 แบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณเป็นแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยรวบรวมเนื้อหาที่จะสร้างแบบฝึกจากรายการวิทยุแล้วนำมาคัดเลือกให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็กในระดับวัยรุ่นตอนต้น นำเนื้อหาที่คัดเลือกแล้วบันทึกลงในแถบบันทึกเสียง เนื้อหาแต่ละแบบฝึกใช้เวลาในการฟังประมาณ 3 - 7 นาที หลังจากฟังจบแล้วให้ตอบคำถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ และให้เขียนอธิบายสั้น ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะฝึกการจับใจความสำคัญ การเข้าใจจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร การแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น และการประเมินคุณค่าของเรื่องกับการประเมินเจตคติของผู้ส่งสาร แบบฝึกทั้งหมดมี 13 แบบฝึก

3.3.2 แบบทดสอบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบทดสอบมี 2 ชุด ใช้ก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ 1 ชุด และหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณอีก 1 ชุด แบบทดสอบทั้ง 2 ชุดนี้ เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน (Parallel Form) หมายความว่ามีความเชื่อมั่น 0.824 ผู้วิจัยได้รวบรวมเนื้อหาที่จะสร้างแบบทดสอบจากรายการวิทยุ โดยบันทึกเสียงลงในแถบบันทึกเสียง แล้วคัดเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน เนื้อหาในแบบทดสอบแต่ละฉบับ แบ่งเป็น 5 ตอน เนื้อหาแต่ละตอนในแบบทดสอบทั้งสองฉบับมีโครงสร้างคล้ายกัน ใช้เวลาในการฟังใกล้เคียงกัน เนื้อหาแต่ละตอนใช้เวลาในการฟังประมาณ 3 - 7 นาที เมื่อฟังจบแต่ละตอนให้ตอบคำถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบใช้วัดความสามารถในการฟังด้านการจับใจความสำคัญ การเข้าใจจุดประสงค์ของผู้ส่งสาร การแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น และการประเมินคุณค่าของเรื่องกับประเมินเจตคติของผู้ส่งสาร

3.4 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

3.4.1 ทดสอบความสามารถในการฟังของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบทดสอบฉบับแรก

3.4.2 ฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณให้แก่กลุ่มทดลองด้วยแบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ฝึก 13 ครั้ง สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละประมาณ 15 - 20 นาที

3.4.3 ทดสอบความสามารถในการฟังของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้แบบทดสอบฉบับที่สอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ทดสอบสถิติพื้นฐานคะแนนความสามารถในการฟังของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมทั้งก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

3.5.2 เปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ใช้ t-test แบบ Independent

3.5.3 เปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้ t-test แบบ Dependent

สรุปผลการวิจัย

1. ก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่หลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. หลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. จากสมมติฐานที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลจากการวิจัยพบว่า หลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณจะมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าทักษะการฟังจะดีขึ้นได้ด้วยการฝึกฝน และการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบฝึกหัดนั้นให้ผลดีกับนักเรียน กล่าวคือ แบบฝึกหัดช่วยพัฒนาทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนให้สูงขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นที นิยม สุจิตรา ศรีนวล และพจันย์ วิริยะสุนทรภาพ ซึ่งได้สร้าง

แบบฝึกทักษะการฟังสำหรับนักเรียนชั้น ป.4 ป.5 และ ม.2 ตามลำดับ ผลการวิจัยดังกล่าวต่างก็พบว่า การใช้แบบฝึกทักษะการฟังมีผลทำให้ความสามารถในการฟังของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. จากสมมติฐานที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยพบว่า หลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกเป็นสื่อการสอนที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะวิชาทักษะการฟัง คังงานวิจัยของ พงษ์นิย วิริยะสุนทรภาพ ที่เสนอว่าควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังขึ้นใช้ในทุกระดับชั้น และจากการวิจัยของ ละออง เพชรรัตน์ ก็เป็นไปในทำนองเดียวกันว่า การเรียนทักษะการฟังโดยใช้แบบฝึกเข้าช่วยทำให้นักเรียนมีทักษะการฟังดีขึ้น

การวิจัยในครั้งนี้ยังพบว่า กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้มีการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณก็มีความสามารถในการฟังสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแบบทดสอบการฟังอย่างมีวิจารณญาณทั้ง 2 ฉบับ มีโครงสร้างของเนื้อหาคล้ายกัน มีวิธีการสอบแบบเดียวกัน ดังนั้นในการสอบครั้งหลังนักเรียนจึงคุ้นเคยกับแบบทดสอบมากขึ้น จึงทำให้ได้คะแนนสูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณจะพบว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้ จึงเป็นเครื่องยืนยันว่า ผู้ที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณย่อมมีความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนภาษาไทยในแต่ละระดับชั้นควรร่วมมือกันสร้างแบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณขึ้นใช้เอง เพื่อจะได้มีแบบฝึกใช้กับนักเรียนได้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

2. การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณนั้นควรจัดแบบฝึกโดยเรียงตามจุดประสงค์ของการฝึก และควรสร้างแบบฝึกให้มีหลายรูปแบบเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนอยากฝึกมากขึ้น

3. เนื้อหาที่นำมาเป็นแบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณนั้น นอกจากจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนแล้ว ควรจะเลือกเนื้อหาที่ใช้เวลาในการฟังประมาณ 3 - 7 นาที เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการฟัง

4. การฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณในแต่ละแบบฝึกนั้น ควรจะได้มีการเฉลยคำตอบ และอภิปรายผลทันที เพราะจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะได้รับการฝึกต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการทดลองฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณในชั้นที่สูงขึ้นไป เช่น ฝึกให้นักเรียนสามารถวิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ฟัง

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณในรูปแบบอื่น ๆ ได้แก่ การฟังจากการพูดที่เป็นกลุ่ม เช่น ฟังการอภิปราย การโต้วาที ฯลฯ

גזר הדין

บรรณานุกรม

- ชวาล แพทย์กุล. เทคนิคการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทวันนาทนิช, 2509.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และท่าปากเจริญผล, 2527.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. ภาษาไทยอนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา ชุดที่ 2 ประโยคประถมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2515. อักสำเนา.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ. ภาษาไทยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ธิดา โมสิกรัตน์. "การฟัง," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 1 หน่วยที่ 6 - 11. หน้า 323 - 331. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.
- นที นิยม. การศึกษาลักษณะของการฟังภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพญาไท กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อักสำเนา.
- นิตยา ฤทธิ์โยธ. การทำและการให้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ. เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการสอนภาษาไทย หน่วยงานพิเศษ กรมสามัญศึกษา, 2520. โรเนียว
- นิลา ชวนะพานิช. การสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทย เรื่องสระเสียงยาว. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- ประภาศรี สีหอำไพ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524
- พจณี วิริยะสุนทรภาพร. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการฟังจากแถบบันทึกเสียงและจากการอ่านของครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อักสำเนา.
- พิทร ทองชั้น. หลักการวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเคเอ็นส์ไตร์, 2524.
- พรทิพย์ บุษราบุษ. การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อักสำเนา.
- พวงรัตน์ หวีรัตน์. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

บุพผา สังศิริ. สุ.จิ.ป.อ.ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คำวราง, 2525.

ละออ เพชรรัตน์. การศึกษาวรรณคดีของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยครู
ฉะเชิงเทรา. ปริญญาโท ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2530. อักสาเนา.

อ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทวี
การพิมพ์, 2524.

วิจิตร แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ. การใช้ภาษา (ไทย 101). กรุงเทพฯ : โอเคเอ็นเอสไทร์,
2522.

วิภา วิสเพ็ญ. การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม, 2525.

วรรณาด พวงสุวรรณ. การสร้างแบบฝึกการเขียนวรรณคดีสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศ.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อักสาเนา.

ศศิธร ชันธิราชบุตร. พัฒนาการของความสามารถในการฟังและความสามารถในการอ่านของนักเรียน
ในระดับประถมศึกษา. ปริญญาโท ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2520. อักสาเนา.

ศศิธร สุทธิแพทย. แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อักสาเนา.

ศิริกุด ว่องวิจิตรศิลป์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาบาล ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก. วิทยานิพนธ์
ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525. อักสาเนา.

~~อิกษุ กรส กรส~~
~~ศึกษาชั้น, กระทั่ง กระทั่ง~~
หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนา เล่ม 1. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526.

_____. หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนา เล่ม 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2529.

_____. หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2520.

วิฑูรย์, น.น., บทควาณการ

ศึกษานิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษานิการ, 2520.

_____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษานิการ,
2523.

สนิท ทั้งัว. การใช้ภาษาไทยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอ.เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์,
2529.

สนม กรุทเมือง. การสอภาษาไทย. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก,
2523. อักสำเนา.

สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรมย์. วิธีสอภาษาไทยระดัมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

สุจิตรา ศรีนวล. การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาที่ 5. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อักสำเนา.

สุชา จันทน์เอม. การวัดทางจิตวิทยาและการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา, 2518.

สมบุญ ภูวณ. การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ : โอเคเอ็นส์ไทร์, 2525.

สุวรรณี อุดมผล. "การฟัง," คำสอนวิชาภาษาไทย มข. 131 และ 132. หน้า 153 - 158.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516.

อนาสตาซี, แอน. การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา. แปลโดย ประชุมสุข อาชวนำรุง และคนอื่น ๆ.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2519.

อัญชี่ ลีสารรงค์. "ธรรมชาติของการฟัง," ใน เอกสารการปึกอบรมเรื่องภาษาพูดให้สัมฤทธิผล.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

Barker, John Forest. "The Effect of Listening Instruction on Listening
Test Scores," Dissertation Abstracts International. 38 : 4565 -
4566 A.

Barnett, J.A. Geoffrey Broughton and Thomas Greenwood. Success with English
The Penguin Course Middle. London : Penguin Books Company, 1969.

Boyd, Gertrude A. Teaching Communication Skills in the Elementary School.
New York : Van Nostrand, 1970.

- Burns, Paul C. The Language Arts in Childhood Education. 2nd ed.
Chicago : Rand McNally, 1971.
- Butts, David. The Teaching of Science A Self Directed Playing Guide.
New York : Harper & Row Publisher, 1974.
- Chenfeld, Mimi B. Teaching Language Arts Creatively. New York : Harcourt
Brace Jovanovich Inc., 1978.
- Duker, Sam. "Listening," Encyclopedia of Educational Research. p.747 -
751. London : The Mac Millan Company Collier, Mac Millan Limited,
1969.
- Fan, Chung - Teh. Item Analysis Table. Princeton, New Jersey : Educational
Testing Service, 1952.
- Greene, Harry A. Developing Language Skills in Elementary School. Boston :
Allyn and Bacon, 1959.
- Kranyik, Margery A. "The Construction and Evaluation of Two Methods
Listening Skills Instruction and Their Effect on Listening
Comprehension of Children in Grade I," Dissertation Abstracts
International. 32 : 1417 - 1418A, December, 1972.
- Roberts Carlsen G. Books and The Teen-age Reader. New York, 1967.
- Valette, Rebecca M. Modern Language Performance Objectives and
Individualization. New York : Harcourt, Brace & World Inc., 1972.

ကဏ္ဍစာအုပ်

ภาคผนวก ก

1. แสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
2. แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ตาราง 4 แสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้งสองฉบับ

ลำดับที่	ฉบับแรก				ลำดับที่	ฉบับที่สอง			
	PH	PL	p	r		PH	PL	p	r
1	81	44	.63	.40	1	81	44	.63	.40
2	56	11	.32	.51	2	59	11	.33	.53
3	74	30	.52	.44	3	74	30	.52	.44
4	70	37	.54	.34	4	70	37	.54	.34
5	89	37	.65	.56	5	89	33	.63	.59
6	70	33	.52	.37	6	70	37	.54	.34
7	74	30	.52	.44	7	74	30	.52	.44
8	85	37	.62	.50	8	85	37	.62	.50
9	78	33	.56	.46	9	78	30	.54	.48
10	70	33	.52	.37	10	70	33	.52	.37
11	74	37	.56	.38	11	74	33	.54	.41
12	63	37	.50	.26	12	63	37	.50	.26
13	67	37	.52	.30	13	67	33	.50	.34
14	81	33	.58	.49	14	81	33	.58	.49
15	85	44	.66	.45	15	85	48	.68	.41
16	63	33	.48	.30	16	63	37	.50	.26
17	74	33	.54	.41	17	74	33	.54	.41
18	89	37	.65	.56	18	89	37	.65	.56
19	85	37	.62	.50	19	85	37	.62	.50
20	89	37	.68	.62	20	89	37	.68	.62

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ฉบับแรก				ลำดับที่	ฉบับที่สอง			
	PH	PL	p	r		PH	PL	p	r
21	78	37	.58	.42	21	74	37	.56	.38
22	89	44	.68	.51	22	89	44	.68	.51
23	81	44	.63	.40	23	81	44	.63	.40
24	70	33	.52	.37	24	67	33	.50	.34
25	89	37	.65	.56	25	89	37	.65	.56
26	89	37	.65	.56	26	89	33	.63	.59
27	96	37	.71	.68	27	96	41	.73	.66
28	89	37	.65	.56	28	89	41	.67	.53
29	81	44	.63	.40	29	78	44	.62	.36
30	74	37	.56	.38	30	70	37	.54	.34
31	63	37	.50	.26	31	63	37	.50	.26
32	67	33	.50	.34	32	67	33	.50	.34
33	67	37	.52	.30	33	67	33	.50	.34
34	83	37	.68	.62	34	93	41	.70	.59
35	67	37	.52	.30	35	63	37	.50	.26
36	56	22	.38	.36	36	56	22	.38	.36
37	52	22	.36	.32	37	56	22	.38	.36
38	74	33	.54	.41	38	74	33	.54	.41

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ฉบับแรก				ลำดับที่	ฉบับที่สอง			
	PH	PL	p	r		PH	PL	p	r
39	56	15	.34	.45	39	59	15	.36	.47
40	67	41	.54	.27	40	67	41	.54	.27

ความยากง่ายของแบบทดสอบฉบับแรก = .558

ความยากง่ายของแบบทดสอบฉบับ 2 = .557

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ = 0.824

การทดสอบความแตกต่างของค่าความยากง่ายของแบบทดสอบการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบการฟังอย่างมี
วิจารณญาณทั้ง 2 ฉบับ

แบบทดสอบฉบับที่ 1	N	$\bar{X}$	s^2	t
1	40	.558	.0084	0.05
2	40	.557	.0083	

$$t_{.05, 78} = 1.96$$

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบฉบับที่ 1
และฉบับที่ 2 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 นั่นคือ แบบทดสอบทั้งสองฉบับมี
ค่าความยากง่าย ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบความแตกต่างของค่าอ่านจําแนกของแบบทดสอบการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าอ่านจําแนก ($\bar{x}$) ของแบบทดสอบการฟังอย่างมี
วิจารณญาณ ทั้ง 2 ฉบับ

แบบทดสอบฉบับที่	N	$\bar{X}$	S^2	t
1	40	.428	.0111	0.0125
2	40	.425	.0114	

$$t_{.05, 78} = 1.96$$

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ค่าอ่านจําแนกของแบบทดสอบฉบับที่ 1
และฉบับที่ 2 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ แบบทดสอบทั้งสองฉบับมี
ค่าอ่านจําแนก ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

คนที่	$T_1(X)$	$T_2(Y)$	x^2	y^2	xy
1	14	17	196	289	238
2	18	17	324	289	306
3	19	18	361	324	342
4	19	25	361	625	475
5	19	26	361	676	494
6	20	25	400	625	500
7	20	24	400	576	480
8	20	22	400	484	440
9	20	20	400	400	400
10	20	24	400	576	480
11	21	22	441	484	462
12	21	23	441	529	483
13	21	23	441	529	483
14	22	28	484	784	616
15	22	23	484	529	506
16	22	29	484	841	638
17	22	22	484	484	484
18	22	28	484	784	616
19	22	23	484	529	506
20	22	24	484	576	528
21	22	25	484	625	550

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับ	$T_1(X)$	$T_2(Y)$	X^2	Y^2	XY
22	23	23	529	529	529
23	23	29	529	841	667
24	23	24	529	576	552
25	23	29	529	841	667
26	23	30	529	900	690
27	23	24	529	576	552
28	23	25	529	625	575
29	23	25	529	625	575
30	24	25	576	625	600
31	24	24	576	576	576
32	24	33	576	1089	792
33	24	27	576	729	648
34	24	33	576	1089	792
35	24	33	576	1089	792
36	24	26	576	676	624
37	24	33	576	1089	792
38	24	26	576	676	624
39	25	26	625	676	650
40	25	32	625	1024	800
41	25	26	625	676	650
42	25	32	625	1024	800

ตาราง 7 (ต่อ)

เลข ที่	$T_1(X)$	$T_2(Y)$	X^2	Y^2	XY
43	25	27	625	729	675
44	25	32	625	1024	800
45	25	28	625	784	700
46	26	28	676	784	728
47	26	30	676	900	780
48	26	26	676	676	676
49	26	28	676	784	728
50	26	28	676	784	728
51	26	29	676	841	754
52	27	32	729	1024	864
53	27	32	729	1024	864
54	27	30	729	900	810
55	27	32	729	1024	864
56	27	29	729	841	783
57	27	32	729	1024	864
58	27	30	729	900	810
59	28	30	784	900	840
60	28	32	784	1024	896
61	28	30	784	900	840
62	28	32	784	1024	896
63	28	30	784	900	840
64	28	32	784	1024	896

ตาราง 7 (ต่อ)

ปี	$T_1(X)$	$T_2(Y)$	X^2	Y^2	XY
65	28	28	784	784	784
66	28	31	784	961	868
67	29	33	841	1089	957
68	29	31	841	961	899
69	29	31	841	961	899
70	29	33	841	1089	957
71	30	31	900	961	930
72	30	32	900	1024	960
73	30	33	900	1089	990
74	30	34	900	1156	1020
75	30	33	900	1089	990
76	30	30	900	900	900
77	31	34	961	1156	1054
78	31	33	961	1089	1023
79	32	34	1024	1156	1088
80	33	35	1089	1225	1155
$\Sigma X = 1995$ $\Sigma Y = 2248$ $\Sigma X^2 = 50819$ $\Sigma Y^2 = 64514$ $\Sigma XY = 57084$					

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[\sum X^2 - (\sum X)^2] [\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \\
 &= \frac{80 \times 57084 - 1995 \times 2248}{\sqrt{[80 \times 50819 - (1995)^2] [80 \times 64614 - (2248)^2]}} \\
 &= \frac{81960}{99421} \\
 &= 0.824
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ข

1. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
ก่อนการทดลอง
2. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
หลังการทดลอง
3. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
4. เปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 8 แสดงการหาค่าสถิติพื้นฐานความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลอง
ก่อนการทดลอง

ลำดับที่	x	x ²	ลำดับที่	x	x ²
1	20	400	16	26	676
2	24	576	17	24	576
3	28	784	18	17	289
4	29	841	19	24	576
5	28	784	20	26	676
6	30	900	21	24	576
7	27	729	22	25	625
8	20	400	23	26	676
9	24	576	24	28	784
10	20	400	25	25	625
11	29	841	26	27	729
12	31	961	27	28	784
13	10	361	28	23	529
14	22	484	29	20	400
15	26	676	30	24	576
รวม				744	18810

$$\Sigma x = 744$$

$$\Sigma x^2 = 18810$$

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

$$= \frac{744}{30}$$

$$= 24.80$$

$$s^2 = \frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}$$

$$= \frac{30 \times 18810 - (744)^2}{30 \times 29}$$

$$= \frac{10764}{870} = 12.372$$

ตาราง 9 แสดงการหาค่าสถิติพื้นฐานความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มควบคุม
ก่อนการทดลอง

ลำดับที่	x	x^2	ลำดับที่	x	x^2
1	28	784	16	21	441
2	22	484	17	24	576
3	16	256	18	28	784
4	24	576	19	30	900
5	25	625	20	28	784
6	25	625	21	31	961
7	25	625	22	29	841
8	26	676	23	19	361
9	26	676	24	26	676
10	24	576	25	23	529
11	27	729	26	28	784
12	27	729	27	29	841
13	26	676	28	17	289
14	22	484	29	24	576
15	24	576	30	25	625
		รวม			749
					19065

$$\sum x = 749$$

$$\sum x^2 = 19065$$

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$= \frac{749}{30}$$

$$= 24.97$$

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$= \frac{30 \times 19065 - (749)^2}{30 \times 29}$$

$$= \frac{10949}{870}$$

$$= 12.585$$

เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับ
กลุ่มควบคุม ก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
$\bar{X}_1$	s_1^2	n_1	$\bar{X}_2$	s_2^2	n_2
24.80	12.37	30	24.97	12.59	30

จากสูตร

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)s_1^2 + (n_2-1)s_2^2}{n_1+n_2-2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}} \\
 &= \frac{24.80 - 24.97}{\sqrt{\frac{29 \times 12.37 + 29 \times 12.59}{58} \left\{ \frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right\}}} \\
 &= \frac{-0.17}{\sqrt{12.48 \times .06}} \\
 &= \frac{-0.17}{.865} = -0.197
 \end{aligned}$$

ตาราง 10 แสดงการหาค่าสถิติพื้นฐานความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มทดลอง
หลังการทดลอง

ลำดับที่	x	x ²	ลำดับที่	x	x ²
1	29	841	16	32	1024
2	30	900	17	30	900
3	32	1024	18	22	484
4	33	1089	19	29	841
5	31	961	20	30	900
6	33	1089	21	29	841
7	33	1089	22	30	900
8	28	784	23	30	900
9	29	841	24	32	1024
10	28	784	25	31	961
11	33	1089	26	31	961
12	34	1156	27	32	1024
13	25	625	28	30	900
14	29	841	29	26	676
15	30	900	30	30	900
รวม				901	27249

$$\sum x = 901$$

$$\sum x^2 = 27249$$

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$= \frac{901}{30}$$

$$= 30.03$$

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$= \frac{30 \times 27249 - (901)^2}{30 \times 29}$$

$$= \frac{23589}{870}$$

$$= 27.113$$

ตาราง 11 แสดงการหาค่าสถิติพื้นฐานความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มควบคุม
หลังการทดลอง

ลำดับที่	x	x ²	ลำดับที่	x	x ²
1	28	784	16	23	529
2	23	529	17	26	676
3	18	324	18	30	900
4	25	625	19	31	961
5	27	729	20	29	841
6	26	676	21	33	1089
7	27	729	22	29	841
8	27	729	23	20	400
9	26	676	24	28	784
10	25	625	25	24	576
11	29	841	26	29	841
12	28	784	27	30	900
13	28	784	28	19	361
14	23	529	29	25	625
15	26	676	30	28	784
		รวม			790
					21148

$$\Sigma x = 790$$

$$\Sigma x^2 = 21148$$

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$= \frac{790}{30}$$

$$= 26.33$$

$$s^2 = \frac{\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$= \frac{30 \times 21148 - (790)^2}{30 \times 29}$$

$$= \frac{10340}{870}$$

$$= 11.885$$

เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มทดลองกับ
กลุ่มควบคุม หลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
$\bar{X}_1$	s_1^2	n_1	$\bar{X}_2$	s_2^2	n_2
30.03	27.11	30	26.33	11.89	30

จากสูตร

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)s_1^2 + (n_2-1)s_2^2}{n_1+n_2-2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}} \\
 &= \frac{30.03 - 26.33}{\sqrt{\frac{29 \times 27.11 + 29 \times 11.89}{58} (.06)}} \\
 &= \frac{3.7}{1.08} = 3.425
 \end{aligned}$$

ตาราง 12 แสดงค่าความแตกต่างและค่าความแตกต่างกำลังสองของกลุ่มทดลองเป็นรายคน

เลขที่	Pretest	Posttest	D	D ²	เลขที่	Pretest	Posttest	D	D ²
1	20	29	9	81	16	26	32	6	36
2	24	30	6	36	17	24	30	6	36
3	28	32	4	16	18	17	22	5	25
4	29	33	4	16	19	24	29	5	25
5	28	31	3	9	20	26	30	4	16
6	30	33	3	9	21	24	29	5	25
7	27	33	6	36	22	25	30	5	25
8	20	28	8	64	23	26	30	4	16
9	24	29	5	25	24	28	32	4	16
10	20	28	8	64	25	25	31	6	36
11	29	33	4	16	26	27	31	4	16
12	31	34	3	9	27	28	32	4	16
13	19	25	6	36	28	23	30	7	49
14	22	29	7	49	29	20	26	6	36
15	26	30	4	16	30	24	30	6	36

$$\sum D = \sum D^2 =$$

157 891

การหาค่า t dependent ของกลุ่มทดลอง

จากสูตร

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\
 &= \frac{157}{\sqrt{\frac{(30 \times 891) - (157)^2}{29}}} \\
 &= \frac{157}{8.47} \\
 &= 18.54
 \end{aligned}$$

การหาค่า t dependent ของกลุ่มควบคุม
จากสูตร

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\
 &= \frac{41}{\sqrt{\frac{30 \times 71 - (41 \times 41)}{29}}} \\
 &= \frac{41}{3.93} \\
 &= 10.43
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

แบบทดสอบการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ฉบับที่ 1

ตอนที่ 1

ข่าวที่ 1

ร้อยตำรวจตรี เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ ผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร เปิดเผยว่า เนื่องจากต้นไม้ในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนมาก และบางต้นก็เจริญเติบโตจนถึงก้าน พาดสายไฟฟ้าแรงสูง ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้สัญจรผ่านไปมาได้ จึงได้มีการประสานความร่วมมือระหว่างกรุงเทพมหานครกับการไฟฟ้านครหลวง โดยการไฟฟ้านครหลวงได้มอบให้กรุงเทพมหานคร ดำเนินการตัดแต่งต้นไม้ที่พาดสายไฟฟ้าแรงสูงทั้งหมด จำนวน 14,000 ต้น มีกำหนด 1 ปี ซึ่งขณะนี้ กองสวนสาธารณะก็ได้เร่งดำเนินการอยู่แล้ว สำหรับในช่วงฤดูฝนอาจเกิดกรณีกิ่งไม้หักพาดสายไฟฟ้า สร้างปัญหา และในบางครั้งต้นไม้อาจจะโค่นล้มกีดขวางทางจราจร ทำให้สภาพจราจรที่คับคั่งอยู่แล้ว เกิดการติดขัดมากยิ่งขึ้น และการที่กรุงเทพมหานครได้จัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจขึ้นเพื่อเร่งดำเนินการ ตัดต้นไม้ที่พาดสายไฟฟ้า และที่โค่นล้มกีดขวางทางจราจร โดยเร่งด่วนก็เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

1 พฤศจิกายน 2532

ภาพที่ 2

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ รายงานภาวะกุ้งกุลาค่าว่าในระยะ 3 ปี ที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาการเลี้ยงเป็นแบบกึ่งพัฒนาและแบบพัฒนาตามลำดับ อัตราการเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาค่าจึงขยายตัวมาก ในขณะที่การบริโภคกุ้งในประเทศเพิ่มขึ้นไม่มากนัก เพราะกุ้งเป็นอาหารที่มีราคาสูง โดยประมาณว่าการบริโภคในประเทศมีประมาณร้อยละ 20 ของผลผลิตกุ้งทะเลทั้งหมด ส่วนที่เหลือจะนำไปแปรรูปเป็นอาหารบรรจุกระป๋อง แร่แข็ง เพื่อส่งออกและจากการเพิ่มขึ้นของผลผลิตกุ้งที่สูงกว่าการเพิ่มขึ้นของการบริโภคและการส่งออก ทำให้ราคากุ้งขึ้นคั่งต่าง ๆ มีแนวโน้มลดต่ำลง โดยเฉพาะกุ้งกุลาค่าราคาโคตกต่ำลงมาก แต่อาหารสำหรับเลี้ยงกุ้งกลับมีราคาสูงขึ้น ส่วนภาวะการเลี้ยงกุ้งกุลาค่าในระยะนี้ ผู้เลี้ยงได้เร่งจับกุ้งออกจำหน่ายเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีฝนตกชุกตามแหล่งเพาะเลี้ยงกุ้ง จึงเกรงว่าความเค็มของน้ำจะลดลง ซึ่งจะทำให้กุ้งตายได้ ส่งผลให้กุ้งกุลาค่าขาดตลาดมาก ประกอบกับระยะเวลาที่ผ่านมา เป็นช่วงเทศกาลกินเจ ความต้องการบริโภคกุ้งจึงลดลง ขณะเดียวกันผู้ส่งออกก็ประสบกับการแข่งขันจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และอินโดนีเซีย ทำให้ราคานี้มีแนวโน้มลดต่ำลง

สถานีวิจัยกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

16 ตุลาคม 2532

ข่าวที่ 3

ผศ.ดร. มนตรี จุลสมัย คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดเผยว่า ปัจจุบันมีโรคใหม่ ๆ เกิดขึ้นมามากมาย เช่น โรคเอดส์ โรคที่เกิดจากมลพิษ โรคที่เกิดจากสารเคมีในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งก่อนหน้านี้เราไม่ค่อยจะพบกันบ่อยมากนัก แต่เนื่องจากภาคอุตสาหกรรมพัฒนาขึ้น แนวโน้มการเกิดโรคดังกล่าวจะมีมากขึ้นในอนาคต จึงจำเป็นต้องเตรียมการพยาบาลให้สามารถให้บริการพยาบาลแก่ผู้ป่วยที่เป็นโรคเหล่านี้ด้วยความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทั้งหลักวิชาการและทางปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยมหิดลเห็นความจำเป็นของการพัฒนาการพยาบาลดังกล่าว จึงได้เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลในระดับปริญญาเอกขึ้น โดยในช่วงแรกมุ่งหวังสร้างอาจารย์พยาบาลรุ่นใหม่ที่มีรู้และเข้าใจวิทยาการใหม่ ๆ ทั้งเกี่ยวกับโรคภัยที่เกิดขึ้น และการพยาบาลที่ถูกต้องเพื่อให้เป็นผู้ถ่ายทอดวิชาการให้กับบัณฑิตพยาบาลในอนาคต ให้ความเข้าใจในเรื่องการพยาบาลโรคใหม่ ๆ มากขึ้น

วิทยุศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

28 ตุลาคม 2532

ท่อนที่ 2

เพลง เธอวันนี้

เธอคือมวลพลังบุ๋กฉ่ำและแกร่ง
 เธออรอนแอร่คุดแสงตะวัน
 เธอคือแสงแห่งความสุขสันต์
 เธอราเริงและเบิกบาน
 หมั่นเพียร เรียรเพื่อสร้างหนทางชีวิต
 เธอสุขศรีไม่ทุกข์ทรม
 อยากมีอนาคตสดใสร่มเย็น
 เธอหวังเพียงเท่านั้นฤา
 มองดูรอบกาย มองดูสังคม
 เธอสุขอยู่ไต่อย่างไร
 เมื่อมองชนทุกข์ยากลำบาก
 จงเป็นดวงดาวที่ทราวดำ
 นำหนทางเพื่อมวลชน
 เธอคือประกายไฟไหม้เกราะหน้า
 ฉาบลุกไหม้ความทุกข์ทน

ตอนที่ 3

ท่านผู้ฟังที่เคารพ ปัจจุบันเรากำลังก้าวเข้ามาสู่ยุคไฮเทค ความเจริญก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์มีมากขึ้น การแข่งขันกันในระบบเศรษฐกิจก็เพิ่มขึ้นอย่างมากมาย ทางคนทางก็มุ่งแสวงหา รายได้อันเป็นตัวเงิน เป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต การดำเนินธุรกิจทาง ๆ จึงเกิดขึ้นหลาย รูปแบบ มีทั้งการส่งเสริมพัฒนาประเทศและธุรกิจบางอย่างมิได้ออกให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมกัน การแสวงหาเงินตราในทางที่ไม่สร้างสรรค์ จรรโลงสังคมนับว่าเป็นอันตรายต่อสังคมไม่น้อย ถ้าหาก กลุ่มบุคคลเป้าหมายเหล่านั้นเป็นเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ เป็นความหวังใน อนาคตของชาติ ถ้าหากจะวิเคราะห์เจาะลึกลงไปถึงกิจกรรมและจุดอ่อนที่ไม่ค่อยจะส่งเสริมอนาคต ของเด็กและเยาวชน ก็จะพบเห็นได้ไม่ยาก นั่นก็คือสถานเริงรมย์บางแห่งประเภทคิสโก๊เชค ยังมี การอนุญาตให้เด็กและเยาวชนเข้าไปใช้บริการได้ ทั้ง ๆ ที่กฎหมายห้ามไว้ ผู้ประกอบการบางแห่ง ก็ยังละเมิดกันอยู่ สถานเริงรมย์ประเภท แสง สี เคล้าด้วยเสียงเพลงกลายเป็นแหล่งมั่วสุมของเด็ก และเยาวชนไป การเห็นแก่ได้ของผู้ประกอบการสถานบริการต่าง ๆ เป็นการกระทำที่ขาดความ รับผิดชอบต่อสังคม ทำลายอนาคตของเยาวชน ร้ายวิบัติบางอย่าง คงปรากฏเป็นข่าว ก็เป็นแหล่ง มั่วสุม นำเอาทั้งประเภทปลุกใจเสื่อปามาขายให้เด็กและเยาวชนดู ทำให้หลายแห่งกลายเป็นแหล่ง มั่วสุมของเด็กและเยาวชนไป ผู้ประกอบการแทนที่จะนำวิดีโอในทางที่สร้างสรรค์มาให้ดู กลับนำวิดีโอ ในสิ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนใจแตก ทำให้ทองสุกเสียนอนาคตไปอย่างน่าเสียดาย จุดอ่อนที่สำคัญ อีกเรื่องหนึ่งก็คือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ขาดการดูแลเอาใจใส่บุตรหลาน บุตรหลานมีเวลาว่าง หรือมี ปัญหาไม่ทราบว่าจะไปปรึกษาใคร ปรึกษาเพื่อนที่คิดไม่มีปัญหา ถ้าปรึกษาเพื่อนที่ไม่ค่อยจะพากัน เดินทางผิดได้ เห็นกันอยู่บ่อย ๆ พ่อแม่และผู้ปกครองก็มีส่วนสำคัญเหมือนกัน ลูกหลานขาดความอบอุ่น ทางใจจึงทำให้เกิดปัญหาขึ้น

ท่านผู้ฟังที่เคารพ ก็เป็นที่น่ายินดีที่ทางกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสนใจต่อปัญหาความ ประพฤติของ เด็กและเยาวชนที่ประพฤติตัวไม่เหมาะสม ได้จัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจ กวดขันความประพฤติ ของเด็กและเยาวชนขึ้น เพื่อช่วยกันสอดส่อง ดูแลเพิ่มขึ้นอีกหน่วยหนึ่ง นอกเหนือจากหน่วยงานของ กระทรวงมหาดไทยแล้ว ก็นับว่าเป็นเรื่องที่ดีที่ควรร่วมมือกันทุกฝ่าย จึงจะโดยดีในการดูแลกวดขัน ความประพฤติของ เด็กและเยาวชนซึ่งมีอยู่จำนวนมาก เด็กและเยาวชนคือ ทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ

ทุกคนเป็นทายาทที่จะรับมรดกของชาติในอนาคต เป็นกลุ่มคนที่มีจิตใจอ่อนไหวง่าย มีจิตใจบริสุทธิ์ เพราะฉะนั้น การสร้างกิจกรรม หรือดำเนินธุรกิจหาเงินเพื่ออะไรขึ้นมา ขอให้ไปรณรงค์ถึง เด็กและเยาวชนกันบ้างก็ดี พวกเขาเป็นความหวังของครอบครัวและประเทศชาติ ถ้าเรามุ่งทำลาย เด็กและเยาวชนแต่เยาว์วัยแล้ว ใครจะเป็นอนาคตของชาติ ถ้าเด็กและเยาวชนตกเป็นทาสอบาณูช

จากบทความเรื่อง "เยาวชนกับอบาณูช"
 วิฑูรย์ กระจายเสียงแห่งประเทศไทย
 12 ตุลาคม 2532

ตอนที่ 4

ที่เมืองแห่งหนึ่งชื่อว่าเมือง กิลพัสดุ์ ในเมืองนี้มีเจ้าชายอยู่สององค์ องค์หนึ่งชื่อว่า เจ้าชายสิทธัตถะอีกองค์หนึ่งชื่อ เจ้าชายเทวทัต เจ้าชายสิทธัตถะ เป็นเจ้าชายที่มีรูปร่างมีสติปัญญา เป็นเลิศและมีจิตใจที่เปี่ยมล้นด้วยความเมตตา และเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น ส่วนเจ้าชายเทวทัตมีนิสัยขี้ริ้ว ขอบบึ้งขุ่นและการล่าสัตว์ วันหนึ่งเจ้าชายทั้งสองได้ออกไปเที่ยวอุทยานเพื่อชมธรรมชาติ อุทยานแห่งนี้ เป็นส่วนที่สวยงามมาก เต็มไปด้วยดอกไม้บานารชนิด สดกลิ่นหอม สัตว์ป่าตัวเล็ก ๆ วิ่งหยุกฮอหา อาหารกันอย่างสนุกสนาน เจ้าชายทั้งสองทางเพลิดเพลินเจ้าชายสิทธัตถะ ได้พูดคุยกับเจ้าชายเทวทัตว่า

เจ้าชายสิทธัตถะ : "ท่านเทวทัต เราจะไปชมธรรมชาติกันไหมนะท่าน"

เจ้าชายเทวทัต : "เชิญเถอะ ข้าพเจ้าจะไปทางคานหลังอุทยาน เมื่อจะมีสัตว์อะไรให้ข้าพเจ้า บินยาง"

ในอุทยานแห่งนี้มีสัตว์ต่าง ๆ มากมาย นกน้อยนานาชนิดบินว่อนในหมู่ไม้เหล่านี้นกน้อย ตัวหนึ่งบินชมป่าไม้มาจากแดนไกล

หงส์น้อย : อุทยานแห่งนี้ทำไมสวยงามเช่นนั้น ต้นไม้สูงสง่า ดอกไม้งามบานสะพรั่ง แะะบิน เราไปชมใกล้ ๆ ดีกว่า อู๋... นั่นผลไม้มีลูกกำลังสุกแดง รสคงหวานมากทีเดียว"

ขณะที่หงส์น้อยกำลังเพลิดเพลินกับการชมดอกไม้และผลไม้ เจ้าชายเทวทัตเดินผ่านมาแล้ว เหลือบเห็นหงส์น้อยเขา

เจ้าชายเทวทัต : "เอ๊ะ! หงส์ตัวนี้ทำไมสวยอย่างนี้ เราไม่เคยเห็นมาก่อน เราจะต้องยิงให้ได้"

เจ้าชายเงื่อนนึ่งตรงไปที่หงส์น้อย ชนุ้ใกล้ไปที่ปีกของหงส์น้อย ร่างของหงส์น้อยถลาลงสู่พื้นดิน

หงส์น้อย : "โอ๊ย! ใคร... ใครนะทำไมใจร้ายอย่างนี้ ดอกไม้ก็งาม ป่าไม้ก็งาม แต่ทำไม คนถึงไม่มีจิตใจงามเหมือนป่า เหมือนดอกไม้เลย-โอ๊ย! ปีกเราบินไม่ได้แล้ว เราจะต้องบิน บินต่อไป บินหนีไปไหน ไปไหนคนใจร้าย"

หงส์น้อยพยายามรวบรวมกำลังบินต่อไป ด้วยความเจ็บปวด แต่มันก็บินไปได้ไม่ไกล ร่างของมันตกลงสู่พื้นดินอีกครั้งหนึ่ง ร่างของหงส์น้อยตกลงไปอยู่ตรงหน้าของเจ้าชายสิทธัตถะ
เจ้าชายสิทธัตถะกำลังเพลินอยู่กับการชมธรรมชาติ

เจ้าชายสิทธัตถะ : "เจ้าหงส์น้อยเจ้าเป็นอะไรไปนะ เอ๊ะ! เจ้าถูกยิงนี่ โธ่! ใครหนอช่างทำ
เจ้าได้ เจ้าคงจะเจ็บมากนะซิมา เราจะช่วยเจ้าเอง"

เจ้าชายสิทธัตถะประคองหงส์น้อยไว้ด้วยความเมตตา เจ้าหงส์น้อยตัวสั่นด้วยความระแวงภัย

เจ้าชายสิทธัตถะ : "ไม่ต้องกลัว เราไม่ทำร้ายอะไรเจ้าหรอก เราจะช่วยให้เจ้านายดี อดทนหน่อย
นะจ๊ะ เราจะทิ้งขนู้ออกให้เจ้า"

เจ้าชายทิ้งขนู้ออกจากปากหงส์น้อย แท้จริงแล้วเพื่อให้เกิดที่ปลายขนู้นี้ไปถูกมือเจ้าชายเข้า ทำให้
มีเลือดไหลออกมา

เจ้าชายสิทธัตถะ : "โธ่! เจ้าคงเจ็บมากสิ ขนาดโดนมือเรานิดเดียว เรายังเจ็บขนาดนี้ ชีวิต
ของใคร ใครก็รัก ชีวิตทุกชีวิตไม่ควรจะเบียดเบียนกัน ทำร้ายกันเลย เอาละ
เดี๋ยวเราจะใส่ยาให้เจ้านะ เราจะไถ่หยาด"

หงส์น้อยมองเจ้าชายและรับสัมผัสจากเจ้าชายด้วยความเมตตากรุณา

หงส์น้อย : "ชายผู้นี้ช่างใจดีจริงหนอ ในป่าที่สวยงามก็ยังมีคนใจดีอยู่ ชอบคุณท่านมากจริง ๆ "

ขณะที่เจ้าชายสิทธัตถะกำลังพยาบาลเจ้าหงส์น้อยอยู่ เจ้าชายเทวทัตก็เข้ามาพบเข้า

เจ้าชายเทวทัต : "อ้าว ท่าน นี่หงส์ของข้าพเจ้าเนี่ยนะ ข้าพเจ้าเป็นคนยิงมันเอง ขอให้ข้าพเจ้าเถอะ"

เจ้าชายสิทธัตถะ : "ท่านเทวทัต หงส์ตัวนี้กำลังบาดเจ็บมาก ข้าพเจ้าให้ท่านไม่ได้หรอก"

เจ้าชายเทวทัต : "อ้าว ก็มันเป็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นผู้ยิง"

เจ้าชายสิทธัตถะ : "ข้าพเจ้าเป็นผู้ช่วยชีวิตหงส์ตัวนี้ ข้าพเจ้าขอท่านเถอะ ชีวิตใคร ๆ ก็รัก
ท่านอย่าได้โกรธกรรมเลย"

เจ้าชายเหวหัต : "เมื่อท่านไม่ยอม ข้าพเจ้าจะไปฟ้องต่อสภาให้สภาตัดสินความให้"

เจ้าชายสิหัตตะ : "แล้วแต่ท่านเถอะ ข้าพเจ้าจะพยายามลงสัจวันนี้ให้หายเสียก่อน"

เจ้าชายเหวหัตจากไปด้วยความโกรธ และได้นำเรื่องไปเข้าร้องเรียนต่อสภา สภาได้ทำการสอบสวนเจ้าชายทั้งสอง ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ศึกษาทำลาย อีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ช่วยให้ชีวิตอยู่รอด ในที่สุดสภาก็ได้ตัดสินว่า ผู้ที่ศึกษาช่วยเหลือชีวิตควร เป็นเจ้าของชีวิต หงสน้อยตัวนั้นจึงเป็นสิทธิ์ของเจ้าชายสิหัตตะ เจ้าชายเหวหัตโกรธและฉุนหัวมาก

เจ้าชายเหวหัต : "อ๊ คราวนี้เป็นทีของท่าน คอไปข้าพเจ้าจะไม่ยอมท่านเป็นเด็ดขาด"

เจ้าหงสน้อยได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากเจ้าชายสิหัตตะเป็นอย่างดี หลายวันต่อมาเจ้าหงสน้อยก็หายดีเป็นปกติ

เจ้าชายสิหัตตะ : "เออละ เจ้าหงสน้อย เจ้าหายเป็นปกติแล้ว เจ้าควรจะได้กลับบ้านของเจ้าสักที ป่านนี้พ่อแม่พี่น้องของเจ้าคงจะรอเจ้าอยู่ กลับไปนะจะ"

เจ้าหงสน้อยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาของเจ้าชาย มันมองเจ้าชายอย่างขอบคุณ

หงสน้อย : "เจ้าชายผู้ใจดี ข้าพเจ้าขอลาท่านไปก่อน ท่านเป็นผู้มีน้ำใจ มีเมตตากรุณา สักวันหนึ่งข้าพเจ้าจะต้องมาตอบแทนบุญคุณของท่านให้ได้ ขอให้ท่านเป็นสุข ๆ เด็ด"

หงสน้อยบินจากไป เจ้าชายมองหงสน้อยด้วยหัวใจที่เป็นสุข อะไรหนอจะสุขใจเท่ากับการได้ให้ชีวิตผู้อื่น ทุกชีวิตควรได้พึ่งพาอาศัย ไม่เบียดเบียนกัน ผู้รักชีวิตไม่ควร เบียดเบียนใคร ๆ

เจ้าชายสิหัตตะ : "ไปดีเถอะนะ เจ้าหงสน้อย"

นิทานเรื่อง เจ้าชายกับหงสน้อย

ตอนที่ 5

ปัจจุบันนี้มีการสร้างคำใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้ในภาษาไทยกันอย่างมากมาย ผู้บางท่านทั้งข้อสังเกตว่า คำที่สร้างขึ้นใหม่เหล่านั้นหลายคำยังไม่เหมาะสม เพราะผู้สร้างคำเหล่านั้นมิได้มีความรู้ด้านภาษาไทยก็พอ จึงสร้างคำใหม่ ๆ อย่างมั่วง่าย สื่อความหมายที่ชวนให้ฟังงงสงสัย เช่นคำว่า "ยาป่าขาว" "ยาป่าหนังสือ" "ยาป่าทุนการศึกษา" คำว่า "ยาป่า" นั้น หมายถึง ยาที่นำไปวางทอดไว้เสมือนว่าเป็นยาที่ตั้งอยู่ในป่า เพื่อให้พระมาชักเอาไป ในสมัยพุทธกาลนั้น สมง จีวร ที่พระสงฆ์นั่งหมอบอยู่นั้น มิได้มีผู้ใดนำไปถวาย แต่พระสงฆ์จะไปเก็บเศษผ้าทาง ๆ ที่ชาวบ้านทิ้งไว้ตามป่า ตามกองขยะ เศษผ้าเหล่านั้นส่วนใหญ่จะเป็นผ้าห่อศพ พระสงฆ์ก็นำเศษผ้าเหล่านั้นมาเก็บเอาไว้พอได้จำนวนมากพอก็จะนำมาเย็บต่อกันเป็น สมง จีวร นำมาย้อมเป็นสีย้อมผาค ในสมัยหลังพุทธศาสนาถึงชนปราร ณาจะให้พระสงฆ์ไม่ลำบากที่จะมี สมง จีวร ใช้ จึงนำผ้าสมง จีวร สีย้อมผาค หัฟไปวางไว้ตามป่าให้พระสงฆ์มาชักไปใช้ ปัจจุบันนี้ พุทธศาสนิกชนก็ยังนิยมจัดหาสมง จีวร ให้พระสงฆ์นำไปใช้ ด้วยวิธีดังกล่าว โดยจะรวมใจกันบริจาค สมง จีวร ตลอดจนเครื่องบริขารต่าง ๆ นำไปถวายพระที่วัด แต่มิได้ถวายโดยตรง นำไปวางทิ้งไว้ เพื่อให้พระชักเอาไป ที่เรียกกันว่า "ทอดผ้าป่า" คำว่า "ยาป่า" ซึ่งเป็นคำเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา อย่างใกล้ชิด แต่ในปัจจุบันนี้คนนำคำว่า "ยาป่า" ไปใช้กับการทำบุญในลักษณะอื่น ๆ เช่น

สมาคมครูและครูปกครองโรงเรียนเจริญกิจวิทยาจะไปทอดผ้าป่าขาวสาร ที่อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น

"ทอดผ้าป่าขาวสาร" ในประโยคนี้หมายความว่า นำขาวสารไปบริจาคให้แก่ชาวบ้านที่ อ.บ้านฝาง จ.ขอนแก่น

มูลนิธิเพิ่มพูนปัญญาขอเชิญร่วมทอดผ้าป่าหนังสือ ที่โรงเรียนบ้านหนองขาม

"ทอดผ้าป่าหนังสือ" ในประโยคนี้ หมายความว่า นำหนังสือไปให้แก่คณะครูและนักเรียน

โรงเรียนบ้านหนองขาม จ.ชัยภูมิ

คุณหญิงสีดา สลาวีศรี ขอเชิญร่วมทอดผ้าป่าทุนการศึกษาทั่วประเทศ ในวันที่ 30 ตุลาคม

"หอคณำพาทุนการศึกษา" ในประโยคนี้ หมายความว่า นำทุนการศึกษาไปมอบให้แก่นักเรียนตามโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ

หากพิจารณาความหมายของคำว่า "ณำพา" ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันแล้วจะพบว่ามียุติถึงสองความหมายด้วยกัน ความหมายแรก "ณำพา" หมายถึง นำทางหอคไว้เสมือนว่าเป็นนำที่งอยู่ณำพา เพื่อให้หะมาชักเอาไป ความหมายนี้เป็นความหมายที่เกี่ยวข้องกับณำพาในสมัยพุทธกาล

ความหมายที่ 2 "ณำพา" หมายถึง การบริจาคสิ่งของอาจเป็นข้าวปลาอาหาร เงินทองทรัพย์สินให้แก่คนที่ยากไร้ จะบริจาคอะไรก็ระบุไว้หลังคำว่า "ณำพา" นั้น เช่น ณำพาข้าว ณำพาหนังสือ ณำพาทุนการศึกษา

ณำพาที่ใช้ในความหมายนี้ไม่ได้เหลือเค้าของคำว่า "ณำพา" ในสมัยพุทธกาลเอาไว้

หากพิจารณาคำว่า "ณำพา" โดยไวยากรณ์ของคำ ๆ นี้เป็นหลัก คำว่า ณำพาข้าว ณำพาหนังสือ ณำพาทุนการศึกษา ก็ถือว่าเป็นการใช้คำนิคความหมายและเป็นการสร้างคำใหม่ โดยไม่คำนึงถึงความหมายที่มาแต่เดิม หากพิจารณาในแง่ที่ว่า ภาษาย่อมมีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา คำว่า ณำพาข้าว ณำพาหนังสือ ณำพาทุนการศึกษา ก็น่าจะแสดงให้เห็นธรรมชาติของภาษาคึงกล่าว และการเปลี่ยนแปลงคึงกล่าวก็ไม่น่าจะถือว่า เป็นเรื่องนิกพลาตแต่ประการใด ในทางตรงกันข้าม การเปลี่ยนแปลงคึงกล่าวก็ยังประโยชน์ให้แก่ภาษาไทย กล่าวคือ ทำให้ภาษาไทยมีคำต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ความเห็นทั้งสองประการนี้ก็สุดแล้วแต่ใครจะยอมรับข้อใด แต่ก็มีข้อควรพิจารณาอยู่ข้อหนึ่งว่า ภาษานี้ทำหน้าที่เป็นตัวกลางที่สื่อความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน หรือผู้พูดและผู้ฟัง หากผู้เขียน และผู้อ่าน หรือผู้พูดและผู้ฟัง เข้าใจภาษาแตกต่างกัน ย่อมเกิดปัญหาในการสื่อสารอย่างแน่นอน ดังนั้น ใครก็ตามที่คิดจะสร้างคำใหม่ขึ้นตามใจชอบ โดยคิดว่า ไม่ใช่เรื่องของความนิกพลาตบกพร่อง ก็ขอจงระมัดระวังให้จงหนัก เพราะคนที่อ่านสิ่งที่คุณเขียน หรือฟังสิ่งที่คุณพูด อาจจะไม่วาสิ่งที่คุณเขียน หรือสิ่งที่คุณพูดหมายความว่าอย่างไร

จากคำบรรยายทางวิชาการของวิทยุศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

28 ตุลาคม 2532

แบบทดสอบการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ฉบับที่ 2
ตอนที่ 1

ชาวที่ 1

ว่าที่เรืออากาศตรีวิมลย์ รักคิด ผู้อำนวยการกองประชาสัมพันธ์กรุงเทพมหานคร
กล่าวว่า ปัจจุบัน กรุงเทพมหานครสามารถเก็บขยะได้ถึงกว่า 4,100 ตัน หัวพัน การเก็บขยะ
เหล่านี้ยังมีปัญหาอยู่บางคือขยะในตรอก ซอก ซอย ซึ่งไม่สะดวกในการเก็บขน ดังนั้นนอกจากการ
จัดซื้อรถขยะเพิ่มเพิ่มตลอดมาแล้ว ยังมีโครงการจะจัดซื้อรถเก็บขนขนาดเล็กเพื่อเข้าไปเก็บขนถึง
ในตรอก ในซอยแคบๆ ขณะเดียวกันก็ยังมีโครงการจัดจ้างเอกชนช่วยเก็บขน เช่น พื้นที่ในเขต
บางกอกน้อย และเขตพระโขนงที่แขวงคลองตัน คลองเตย ผู้อำนวยการกองประชาสัมพันธ์
กรุงเทพมหานคร ชี้แจงว่าปัญหาเรื่องทิ้งและการทำลายขยะนั้น กรุงเทพมหานคร พยายามแก้ไขตาม
วิธีของทางประเทศที่ใดแล้วความคุ้มกับวิธีที่ทำอยู่ ไ้แก่ การฝังกลบ ซึ่งเป็นวิธีที่ประหยัดที่สุด กล่าวคือ
มีการจัดซื้อที่แปลงใหม่ ๆ ที่สามารถทิ้งและสามารถฝังกลบขยะโดยไม่มีปัญหาเคื้อครอนแก่ผู้อยู่อาศัย
ข้างเคียง ขณะเดียวกันปัญหาความเคื้อครอนจากขยะนั้น ก็ได้มีการแก้ไขควบคู่ไปด้วย เช่น โครงการ
วางจ้างเอกชนขนย้ายกองขยะหนองแขม ไปยังจังหวัดพิจิตร เฉพาะ โดยได้ประสานงานและได้รับความ
ยินยอมแล้ว รวมทั้งการปรับสภาพกองขยะที่มีประชาชนเข้ามาอยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหนาแน่น เช่น
ที่รามอินทรา เมื่อต้นปี 2532 นี้ ก็ได้ปิดกองขยะ ปรับปรุงเป็นสวนภูเขาและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
เป็นต้น

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

21 กันยายน 2532

ข่าวที่ 2

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ รายงานเรื่อง ภาวะการค้าพริกไทยว่า ก่อนช่วงรบเขา คาดว่า ราคาและแนวโน้มการส่งออกจะอ่อนตัวลง สาเหตุจากในช่วงปลายปีนี้ ผลผลิตปี 2531/2532 ยังมี อยู่เมื่อเกษตรกรและพ่อค้าท้องถิ่นอีกมาก เนื่องจากราคาและการส่งออกในปี 2531 ที่มีมูลค่าการ ส่งออกตลอดทั้งปีสูงถึง 80.2 ล้านบาท จึงทำให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูก และมีการเก็บผลว่า ราคาจะตกต่อไป ซึ่งในระยะนี้ราคาพริกไทยก็มีระดับสูงตามที่ได้คาดหมายไว้ เกษตรกรจึงเร่ง ผลผลิตออกขาย ผลผลิตบางส่วนจึงไม่แก่เต็มที่ทำให้พริกไทยที่เหลืออยู่ในช่วงปลายฤดูการผลิตมีปัญหา คุณภาพบางส่วนเล็กน้อย คือมีความชื้นสูง ขนาดเม็ดเล็ก มีสิ่งเจือปน ประกอบกับผลผลิตพริกไทย ปี 2532 - 2533 ของประเทศผู้ผลิต มีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้น อาทิเช่น ประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นผู้ผลิต รายใหญ่ คาดว่าจะได้ผลผลิตสูงถึง 55,000 - 60,000 ตัน และผลผลิตจะออกในระยะเดียวกันกับประเทศไทย คือ ประมาณเดือนมกราคมของทุกปี การส่งออกพริกไทยในระยะ 7 เดือนแรกของปี 2532 ประเทศไทย ส่งพริกไทยเป็นสินค้าออกมีมูลค่าทั้งหมด 121.2 ล้าน ส่วนใหญ่จะออกในรูปพริกไทยเม็ด ปริมาณ 1081.9 ตัน มูลค่า 119.7 ล้านบาท ส่วนที่เหลือเป็นพริกไทยป่นปริมาณ 30.9 ตัน มูลค่า 1.5 ล้านบาท

สถานีวิจัยกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

4 พฤศจิกายน 2532

ข่าวที่ 3

นายวินัย เกษมเศรษฐ์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งแจ้งเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรปรับใหม่ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุมัติและจะเริ่มทดลองใช้ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรปีการศึกษาหน้าว่า โครงสร้างหลักสูตรปรับใหม่ทุกระดับไม่มีการบังคับเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แต่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละแห่ง นายวินัยกล่าวต่อไปว่า การบังคับให้ทุกคนเรียนภาษาอังกฤษเหมือนกันหมด จะเป็นการทำลายวิชาภาษาอังกฤษเอง และไม่ส่งเสริมผู้เรียนด้วย เพราะวิชาภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาที่สองของประเทศ แต่เป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งเท่านั้น สำหรับภาษาอังกฤษซึ่งจัดได้ว่าเป็นวิชาเลือกเสรี โดยอาจสอนได้ถึง 10 คาบต่อสัปดาห์ในแต่ละภาค และหากโรงเรียนใดต้องการ เน้นเพิ่มเติมพิเศษก็จัดเพิ่มได้ในชั่วโมงกิจกรรม ตามระเบียบของกระทรวงและอาจใช้เวลาของกิจกรรมแนะแนวหรือกิจกรรมแก้ปัญหา หรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ รวมถึงเวลาของกิจกรรมอิสระของผู้เรียนได้อีกด้วย รวมแล้วโรงเรียนจะสามารถใช้เวลาในวิชาภาษาอังกฤษได้ถึง 14 คาบต่อสัปดาห์

วิทยุศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

5 พฤศจิกายน 2532

ตอนที่ 2

เพลงดอกไม้

ดอกไม้ ดอกไม้จะบาน บริสุทธิ์ถ้ำหาญ จะบานในใจ
 สีขาว ห่มสาวจะไผ่ แฉวแนกไข จุกไฟศัทยา
 เรียบนุ ทอสูมายา กาวไปข้างหนา เขาหามวลชน
 ชวต อุทิศยอมตน ฝ่าความสับสน เพื่อผลประชา
 ดอกไม้ บานให้คนตา จงบานชา ๆ แควอย่างยิ่ง
 ฝนและพอน ๆ ดอกไม้สดชื่น ยืนใหม่วลชน

ตอนที่ 3

ท่านผู้ฟังที่เคารพ เป็นที่น่าสังเกตว่าบุตรกับวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็นเพศใดมักจะเป็นของคู่กันในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ เด็กวัยรุ่นผู้หญิงจะนิยมสูบบุหรี่ก็มากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้ก็คงจะเป็นเพราะว่าสังคมในปัจจุบันให้การยอมรับความมีสิทธิเท่าเทียมกันของผู้หญิงและผู้ชายกันมากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ผู้หญิงที่ฉลาดก็ควรจะเลือกเอาแต่สิ่งที่ตัวเองต้องการจะหัดให้เหมือนกับผู้ชายนั้นเป็นสิ่งที่คมประโยชน์ ไม่ใช่สิ่งที่ทำร้ายตนเองและกีดกันมันเป็นสิ่งที่สร้างความเชื่อมั่น เป็นสิ่งเสริมสร้างบุคลิกให้ตนเอง เป็นผู้ใหญ่และที่สำคัญก็ชอบอยากจะลอง กรณีเด็กวัยรุ่นผู้ชายก็คงจะมีเหตุผลเดียวกันกับเด็กผู้หญิงคือ ชอบเพื่อเสริมสร้างบุคลิกหรือเสริมสร้างความมั่นใจให้กับตนเองและจากเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า การเริ่มต้นของการสูบบุหรี่ส่วนใหญ่จะเป็นการ เริ่มต้นสูบบุหรี่เป็นวัยรุ่นนั่นเอง ควรจะไม่มีใคร เริ่มสูบบุหรี่ตั้งแต่เด็ก ๆ หรือเริ่มสูบบุหรี่ที่อายุมากแล้ว สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการสูบบุหรี่เนื่องมาจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ขออยู่กับว่า ผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ที่อยู่ใกล้ชิดจะแนะนำอย่างไรถึงจะช่วยป้องกันมิให้ทำได้ ถ้าจะให้ใช้วิธีการนี้ขึ้นเด็กชาดก็คงจะไม่ได้ เพราะว่าเด็กในวัยนี้ยังหามกเหมือนยิ่งยู่ หากใครลองทำและถูกผู้ใหญ่จับได้และถูกทำโทษก็คงรู้สึกว่าการเป็นเรื่องยากที่จะมีชีวิตการป้องกันที่เป็นกฎเกณฑ์ตายตัว เพราะว่าเด็กวัยรุ่นแต่ละคนก็คงจะไม่เหมือนกัน ผู้ปกครองและพ่อแม่ที่ใกล้ชิดกับลูก ๆ ของตนเองย่อมจะรู้จักดี โดยยึดเอาอารมณ์พื้นฐานแรงแปรปรวน ความไม่แน่นอนวามของเด็กในวัยนี้มาบวกกับนิสัยและบุคลิกลักษณะส่วนตัวของเด็กในปกครองที่ผู้เป็นพ่อแม่ย่อมรู้จักดีมาใช้ร่วมกัน ไม่ควรที่จะหวนเสียเลยทีเดียว แต่ควรจะให้ลองให้ดูภายใต้การดูแลของผู้ปกครอง และถ้าหากเขาคิดว่า เขาสามารถช่วยทำให้บุคลิกของเขาดีขึ้น มีความมั่นใจขึ้น ก็ควรจะแนะนำวิธีอื่นที่ช่วยให้เขารู้สึกเข้มแข็ง และไม่เกิดโทษแก่ตัวของเขาเอง บอกให้เขาว่า วัยของเขาเป็นวัยที่สดชื่น เปล่งปลั่ง นามองอยู่แล้ว ถ้าหากว่ารู้จักวางตัวให้เหมาะสมพองาม เขาก็จะเป็นผู้ที่มีบุคลิกเป็นที่น่าสนใจอยู่ในตัวของตัวเอง เป็นการให้กำลังใจและเพิ่มความมั่นใจให้กับเขายิ่งขึ้น

ท่านผู้ฟังคะ ที่สำคัญ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิดกับเด็ก ๆ ทั้งหลาย ควรจะสำรวจตัวเองว่าตัวท่านเองนั้นมีความเป็นกันเอง มีความน่าไว้วางใจแค่ไหนที่เด็ก ๆ ในปกครองของท่านจะกล้าเข้ามาคุย เข้ามาปรึกษาขอคำแนะนำที่พวกเขาอยากรู้สักกลุ่มหรือ ผู้ใหญ่ส่วนมากมักจะชอบให้เด็ก ๆ ปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด มักจะลืมไปว่ากฎเกณฑ์ที่ตายตัวไม่ยืดหยุ่นเลยนั้น จะทำให้เกิดความรู้สึก

อีกอึด และพออีกอึดก็จะเกิดความรู้สึกท้อท้านอยากจะเป็นตามมา เมื่อถึงจุดนั้นก็จะแก้ปัญหาได้ยากขึ้น
วิธีป้องกันปัญหาเหล่านี้เมื่ออยู่มากมาย ขึ้นอยู่กับว่า ผู้ปฏิบัติจะเลือกใช้ชีวิตในหนทางที่คิดว่าเหมาะสม ท่านอาจ
จะถูกยอนถามกลับมาว่า ก็เมื่อสูบลแล้วไม่ค ก็ทำไมพอกับแม้อย่างสูบล ท่านอาจจะตอบไปว่า พอกับแม่อีก
แล้วว่ามันไม่ค จึงไม่ยากให้ลูกซึ่งเป็นพี่รักของพ่อแม่ทำในสิ่งที่ไม่คด้วย จะเห็นได้ว่าเด็กในวัยนี้เป็น
วัยที่อ่อนไหวเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ การที่จะบอกอะไรสักอย่างแล้วให้เขาเชื่อหรือปฏิบัติตามด้วยความ
เต็มใจนั้นจะท้อใจเย็นและมีเหตุผล ค่อยเป็นค่อยไป นอกเหนือจากการที่เขาสูบลนุหรี และเขาคิดว่า
โก่งเกินไป นอกจากจะทำลายสุขภาพของตัวเองแล้วยังทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนไปด้วย หากเขาไม่สูบล
ก็เท่ากับว่าเขาเป็นคนหนึ่งที่ช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษไม่ให้เกิดขึ้นกับสังคมส่วนรวมได้อีกด้วย
ท่านผู้ฟังคะนุหรี เป็นสิ่งเสพติดที่เมื่อสูบลแล้วเลิกได้ยาก ผู้สูบลจะต้องมีกำลังใจที่เข้มแข็ง
เด็ดเดี่ยวจริง ๆ จึงจะสามารถเอาชนะใจตนเองได้ ฉะนั้นหากไม่ยากตกเป็นทาสก็ไม่ควรทดลอง
หรือเริ่มคนที่สูบล เชื่อได้ว่า ถ้าหากท่านผู้ปกครองทุกท่านอยู่ใกล้ชิดเด็ก ๆ ช่วยกันแนะนำบอกกล่าว
ใช้ชีวิตของแต่ละคนที่เหมาะสม ปัญหาการสูบลนุหรีที่ทุกฝ่ายกำลังรณรงค์แก้ไขกันอยู่ก็คงจะลดลงได้อย่าง
แน่นอน

จากบทความเรื่อง "นุหรีกับเยาวชน"

วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

14 ตุลาคม 2532

ตอนที่ 4

ป๊มเป็นลูกปลาช่อน น่อง ๆ ของป๊มมีมากมาย เมื่อตอนเล็ก ๆ ป๊มและน่อง ๆ มีลำตัวสีแดง ลอยน้ำเป็นแพสวยงามมาก ทุก ๆ วันแม่ปลาช่อนจะพาป๊มและน่อง ๆ ไปหาอาหาร วันนั้นก็เช่นกัน แม่ได้พาป๊มและน่อง ๆ ไปหาอาหารที่นั่นน้ำมีพื้ที่เต็มไปด้วยผักมากมาย

แม่ปลาช่อน : "ลูก ๆ จ๋า มาทางนี้จ๊ะ แม่จะบอกอะไรให้"

ป๊ม : "อะไรหรือจะแม่ ?"

แม่ปลาช่อน : "ลูกดูตรงนั้นจ๊ะ บ๊ิ เวณกอผักตรงนั้นแหละคือที่ ๆ ลูกเกิด"

ป๊ม : "มีน้ำมากอย่างนี้หรือเปล่าจ๊ะ?"

แม่ปลาช่อน : "มากกว่านั้นอีกนะจ๊ะ เพราะว่าลูกเกิดตอนฝนตกฝน เอละ ไปเถอะแม่จะพาไปหา อาหารหางคันโนน"

ป๊ม : "จะ แม่ ไปที่จ๊ะ"

พ่แม่ได้พาป๊มและน่อง ๆ ไปหาอาหารได้มีปลาเกเรตัวหนึ่ง มันจึงป๊มและน่อง ๆ หมายถึง
สุขกินเป็นอาหาร

ปลาเกเร : "ลูกปลาน้ำกินจิง เกี่ยวจะสุขกินเป็นอาหาร อี ตัวนี้แหละ"

ปลาตัวนั้นว่ายน้ำเข้ามาตรงที่ป๊มกำลังว่ายน้ำอยู่ มันทำท่าจะสุขป๊มร้องด้วยความตกใจ

ป๊ม : "ว้าย ว้าย... แม่... แม่จ๋า ช่วยด้วยจ๊ะ เขาจะทำร้ายหนู"

ทันทีแม่ปลาช่อนได้ยินเสียงก็พุ่งปราศกระโดดสุขลำตัว ลำตัวของแม่ปลาช่อนกระทบกับน้ำ
ดังโครม จอก แหน แทกกระจาย

ป๊ม : "โฮโย แม่เก่งจังเลย หนู ว้ายน้ำหนีไปเลย"

ปลาเกเร : "โอ้ย... โอ้ย แม่ปลาช่อนทำไม่ถึงแข็งแรงอย่างนี้ โอ้ย ไปดีกว่า"

แม่ปลาช่อน : "คราวหน้าลูกของระวังตัวให้คินะจ๊ะ เพราะในน้ำยังมีปลาเกเรอีกมากมาย"

ป๊ม : "จะแม่ พี่หลังป๊มจะระวังตัวให้ดีกว่า"

แม่คอยระวังรักษา ระวังภัยให้ป๊มและน้อง ๆ ด้วยความรักและห่วงใย วันหนึ่งแม่ได้พูดคุยกับ
ป๊มและน้อง ๆ ว่า

แม่ปลาช่อน : "ลูก ๆ พี่แม่จะ บ่นบ่นน้ำมีอันตรายมาก แม่ไม่อยากให้ลูก ๆ ขึ้นไปเล่นเลย"

ป๊ม : "แม่จ๋า บ่นบ่นน้ำสนุกก็ออกได้เห็นยอกหญ้า ยอกไม้ ทองฟ้า ที่กว้างใหญ่ น่าเพลิดเพลิน
กว่าโคลนตมเป็นไหน ๆ "

แม่ปลาช่อน : "นั่นแหละลูก มันอันตรายจะ อันตรายต่อลูกเองและกับแม่ด้วยจะ"

ป๊ม : "แม่จ๋า ป๊มไม่เข้าใจเลย ป๊มไม่เข้าใจจริง ๆ แม่ มันอันตรายยังงั้นนะ"

ป๊มไม่เชื่อฟังแม่ เช้าวันหนึ่งป๊มและน้อง ๆ ได้ชวนกันไปเล่นบนบ่อน้ำอีก แม่ตามมากลัวด้วย
ความห่วงใย

ป๊ม : "สนุกจังเลย เร็ว ๆ วายน้ำมากูซงนี้ มากแสงเงินแสงทองจับขอบฟ้า"

น้อง ๆ ป๊ม : "สวยจังเลย ทำไมแม่เราถึงห้ามเราไม่ให้ขึ้นมาเล่นบนน้ำก็ไม่รู้ละ ไม่เห็นจะมีอะไร
น่ากลัวตรงไหนเลย"

ป๊ม : "จริงด้วยสิ เราไปวายน้ำเล่นกันต่อกี่วันนะ"

ในขณะนั้นได้มีชายหาปลาคนหนึ่งถือเบ็ดเดินตรงมาที่ริมแม่น้ำ ชายผู้นั้นพอได้เห็นลูกปลาช่อน
มากมายเขาก็คิดว่า

ชายหาปลา : "ลูกปลาช่อนมากมายอย่างนี้จะต้องมีแม่ตัวโตอย่างแน่นอน เอาละ เราจะปักเบ็ดไว้
ตรงนี้ วันนี้เราจะตักได้กินต้มยำปลาช่อนอย่างอร่อยแน่ ๆ "

ชายหาปลาหย่อนเบ็ดลงไป แม่มองเห็นเหยื่อโดยไม่คิดอะไรให้รอบคอบ แม่ดูเหยื่อเข้าไป
ชายผู้นั้นยกเบ็ดขึ้น แม่เดินแล้วร้องด้วยความตกใจ

แม่ปลาช่อน : "โอ๊ย ลูกจ๋า โอ๊ย"

ป๊ม : "แม่จ๋า แม่เป็นอะไรไปจะ นั่นจะเอาแม่ของหนูไปไหน ?"

แม่ปลาชอบกินสุกแรง ในที่สุดก็หลุดจากเบ็ดได้ ร่างของมันจมลงสู่ใต้น้ำ มันชุ่มตัวน้ำ
ปากเป็นแผลเหวอะหวะ เลือดไหลเป็นทาง แม่ปลาชอบไ้กับความเจ็บปวดมาก

ป๊ม : "แม่จ๋า แม่เป็นอะไรไป ป๊มรู้แล้วจะแม่ แม่เตือนแล้วไม่ให้พวกเราไปเล่นบนผิวน้ำ
แต่พวกเราก็ก็น่าเชื่อฟัง จนแม่คงไ้รับอันตรายเช่นนี้"

น้องป๊ม : "เป็นเพราะพวกเราเอาแต่สนุกทุกที ท่อป๊มพวกหนูจะไม่ค้ออีกแล้วจะแม่
พวกหนูจะเชื่อฟังแม่ทุกอย่างเลยจะแม่"

ไม่มีเสียงตอบจากแม่ปลาชอบ น้ำตาของมันไหลพรากแสดงถึงความเจ็บปวด ป๊มและน้อง ๆ
สำนึกผิด พอแม่เจ็บลูกปลาไม่กล้าไปไหน ทางก็ว่ายนำวนเวียนอยู่ใกล้ ๆ แม่ หาดอาหารกินอยู่ใกล้ ๆ แม่
ลูกปลาตัวไหนที่ไม่แข็งแรงก็หายไป แม่ปลาชอบที่เคียวร่างกายกำยำ ก็หุบยอมและซัดเวียวลงเพราะ
ไม่ได้กินอาหารเลย หลายวันต่อมาแม่ปลาชอบค้อยั้งตัวขึ้น มันมองลูกของมันด้วยความห่วงใยและ
สงสาร

แม่ปลาชอบ : "โอ้ ลูกเอ๋ย คงหิวมากสินะนี่"

ป๊ม : "หิวจะแม่ แม่หายหรือยังจ๊ะ"

แม่ปลาชอบ : "ดีขึ้นมากแล้วจะ เอะวันนั้นแม่จะพาลูก ๆ ไปหาอาหารกินนะจ๊ะ"

ป๊ม : "แม่หายค้อแล้วหรือจ๊ะ ป๊มค้อใจจริงเลย"

แม่ปลาชอบ : "จะ ๆ ไปกันเถอะ"

แม่พาป๊มและน้อง ๆ ไปหาอาหาร ถึงแม้ว่าแม่จะหิวเพราะไม่ได้กินอาหารมาหลายวัน
แต่แม่ก็ไม่ได้กินอาหาร แม่แค่เคี้ยวอาหารแล้วก็พ่นให้ลูก ๆ กิน

แม่ปลาชอบ : "กินซะเถิดนะลูกนะ"

ป๊มและน้อง ๆ พากันกินอาหารด้วยความหิวโหย ต่อมาแม่ปลาชอบหายเป็นปกติ แม่พาป๊ม
และน้อง ๆ อพยพไปหาที่อยู่ใหม่ เพราะไม่ปลอดภัย แม่พาป๊มและน้อง ๆ ว่ายน้ำลัดเลาะมาจนได้พบ
แอ่งน้ำขนาดใหญ่ มีผักตบชวาเต็มไปหมด

แม่ปลาซ่อน : "สื้อย...โอ้ย ลูกจำ รีบหนีไปเร็วลูกแม่ เร็ว"

ป๋ม : "แม่จำ โตแม่ แม่เป็นอะไรไปจะ ใคร...ใครทำอะไรแม่ของหนู แม่หนูทำผิดอะไร
แม่จำ"

ชายผู้นั้นเอาแม่ใส่ลงไปในตาชั่งของเขา โดยไม่หันมามองป๋มและน้อง ๆ เลย

ป๋ม : "จะเอาแม่ของหนูไปไหน เอาแม่ของหนูกลับคืนมานะ แม่หนูทำผิดอะไร ต่อไปนี้
ใครจะดูแลพวกหนู หนูคงถูกพวกปลาเกเรทำร้าย หนูและน้อง ๆ จะอยู่ได้อย่างไร"

เมื่อซำคแม่ ป๋มและน้อง ๆ มีชีวิตอยู่อย่างแสนสุขสบาย เมื่อถูกรังแกจากปลาเกเร ก็
กระเจี๊ยกกระเจี๊ยงไปคนละทิศละทาง ลูกปลาทุกตัวที่เกิดมาอยากมีชีวิตยืนยาวเช่นเดียวกับคน
ทั่ว ๆ ไป

ป๋ม : "ขอชีวิตให้พวกเรานะคะ เราไม่ได้มีความผิดอะไร เราไม่เคยทำความผิดใคร
ให้ใครเลย ขอชีวิตให้พวกเรานะคะ"

นิทานเรื่อง ชีวิตของป๋ม

ตอนที่ 5

ในวันนี้จะกล่าวถึงคำวิเศษณ์ขยายคำกริยาจำนวน 4 คำ ได้แก่ คำว่า "ฮวบฮวบ"

"พรวดพราด" "ซาดลวย" และ "ยับเยิน"

คำว่า "ฮวบฮวบ" เป็นคำที่เรามักจะใช้สับสนกับคำว่า "พรวดพราด" และคำว่า "ซาดลวย" เรามักจะใช้สับสนกับคำว่า "ยับเยิน"

คำว่า "ฮวบฮวบ" และ "พรวดพราด" มีความหมายว่า รวดเร็วมาก แต่จะใช้แตกต่างกัน กล่าวคือ "ฮวบฮวบ" มักจะใช้กับคำกริยาลดลง เช่น

ปีนี้ราคาข้าวเปลือกลดลงอย่างฮวบฮวบ เพราะทางประเทศไม่สั่งขอ
วงการทุนไปวนเพราะราคาทุนลดลงอย่างฮวบฮวบ

ส่วนพรวดพราดนั้นมักจะใช้กับคำกริยาเพิ่มขึ้น เช่น

ปีนี้ราคาที่ดินเพิ่มขึ้นอย่างพรวดพราด

ราคาหุ้นที่สูงขึ้นอย่างพรวดพราด ทำให้พ่อค้าหุ้นได้กำไรกันมากมาย

มีคนจำนวนไม่น้อยที่ใช้คำว่า "ฮวบฮวบ" เป็นคำวิเศษณ์ขยายคำกริยาเพิ่มขึ้น และใช้คำว่า

"พรวดพราด" เป็นคำวิเศษณ์ขยายคำกริยาลดลง เช่น

ปีนี้ข้าวราคาเพิ่มขึ้นอย่างฮวบฮวบ ส่วนราคาหุ้นลดลงอย่างพรวดพราด

การใช้ดังกล่าวไม่ถูกต้อง เพราะถึงแม้คำว่า "ฮวบฮวบ" และ "พรวดพราด" จะมี
ความหมายอย่างเดียวกัน คือรวดเร็ว แต่คำทั้งสองมีทิศทางที่ใช้ตรงกันข้าม กล่าวคือ หากต้องการ
ความหมายว่า ลดลงอย่างรวดเร็ว ให้ใช้ว่า ลดลงอย่างฮวบฮวบ หากต้องการความหมายว่า เพิ่มขึ้น
อย่างรวดเร็วให้ใช้ว่า เพิ่มขึ้นอย่างพรวดพราด

คำอีกสองคำที่จะกล่าวถึงในวันนี้คือ คำว่า "ซาดลวย" และ "ยับเยิน" คำว่า "ซาดลวย"
และ "ยับเยิน" มีความหมายว่า มากมาย แต่คำทั้งสองใช้กับกริยาแตกต่างกัน "ซาดลวย" ใช้กับ

คำกริยา "ชนะ" ส่วนยับเยินใช้กับกริยา "แพ้" เป็นชนะอย่างซาดลวย และแพ้อย่างยับเยิน เช่น

กีฬามหาวิทยาลัยปีนี้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เหรียญทองมากที่สุด ชนะมหาวิทยาลัยอื่น ๆ อย่างซาดลวย

เก่งกล้า ฝ่าประจัญ หายแพศยต่อสู้อย่างยับเยิน ที่เวทีลุมพินีเมื่อวานนี้

มีคนจำนวนไม่น้อยใช้คำว่า "ซาดลอย" และ "ยัมเย็น" สับสนกัน กล่าวคือใช้ว่า
พ่ายแพ้อย่างซาดลอย และชนะอย่างยัมเย็น

การใช้คำถึงกล่าวไม่ถูกต้อง เพราะแม้ว่าคำทั้งสองจะมีความหมายว่ามากมาย แต่
คำทั้งสองมีทิศทางการใช้ที่ตรงกันข้ามกัน

การใช้ภาษานี้มีหลักฐานอยู่ข้อหนึ่งว่า ควรเข้าใจความหมายของคำนั้นเสียก่อน และจากที่
ไคยนิบยกตัวอย่างคำ 4 คำ ไคแก่ คำว่า "ฮวนฮวน" "พรวดพราด" "ซาดลอย" และ "ยัมเย็น"
มากล่าวถึงในวันนั้นบอกให้เราเข้าใจเพิ่มเติมอีกด้วยว่า การเข้าใจความหมายของคำนั้นยังไม่พอแต่
จะต้องทราบว่า คำนั้น มีวิธีใช้อย่างไรอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกัน
อย่าง "ฮวนฮวน" "พรวดพราด" "ซาดลอย" และ "ยัมเย็น" อย่างที่กล่าวถึงในวันนี้

จากคำบรรยายทางวิชาการของ

วิบูลย์ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

4 พฤศจิกายน 2532

คำถามแบบทดสอบการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
ฉบับที่ 1

คำชี้แจง

1. ข้อสอบมีทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ชาว มี 15 ข้อ จากข้อ 1 - 15
 - ตอนที่ 2 บทเพลง มี 6 ข้อ จากข้อ 16 - 21
 - ตอนที่ 3 สารคดี มี 6 ข้อ จากข้อ 22 - 27
 - ตอนที่ 4 โฆษณามี 6 ข้อ จากข้อ 28 - 33
 - ตอนที่ 5 คำบรรยายทางวิชาการ มี 7 ข้อ จากข้อ 34 - 40
2. ให้นักเรียนฟังข้อความและคำถามจากเทปบันทึกเสียง แล้วเลือกคำตอบจากกระดานคำถามของนักเรียน โดยกาเครื่องหมาย X ลงหน้าข้อที่ถูกเพียงข้อเดียวในกระดานคำตอบที่แจกให้

ตอนที่ 1

ข้อที่ 1

1. สาเหตุสำคัญของขบวนการปฏิวัติคืออะไร
 - ก. คนไม่และการจลาจล
 - ข. คนไม่และสายไฟฟ้าแรงสูง
 - ค. อัตราการเจริญเติบโตของคนไม่ในช่วงฤดูฝน
 - ง. การป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากคนไม่ริมทาง
2. คนไม่ในเขตกรุงเทพมหานครนั้นก่อให้เกิดปัญหาใดที่ทองแท้ไขควงที่สุด
 - ก. กิ่งก้านยื่นเกะกะทำให้ไม่สะดวกในการสัญจร
 - ข. มีจำนวนมากเกินไปทำให้เกิดความแออัดบนท้องถนน
 - ค. โคนล้มกีดขวางทางจราจรทำให้การจราจรติดขัดมากยิ่งขึ้น
 - ง. กิ่งก้านพาดสายไฟฟ้าแรงสูงเป็นอันตรายแก่ผู้สัญจรไปมา
3. กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาคือเกิดขึ้นอย่างไร
 - ก. ตัดแต่งคนไม่ให้เรียบร้อย
 - ข. ควบคุมปริมาณคนไม่ให้พอเหมาะ
 - ค. ประกาศให้ประชาชนใช้เส้นทางอื่น
 - ง. จัดตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาปัญหานี้โดยเร่งด่วน
4. หน่วยเฉพาะกิจที่จัดตั้งขึ้นตามขบวนการนี้แสดงถึงความสำคัญในเรื่องใดมากที่สุด
 - ก. หน่วยเฉพาะกิจทำงานไวกว่าหน่วยอื่น ๆ
 - ข. หน่วยเฉพาะกิจเท่านั้นที่สามารถแก้ปัญหาได้ดีที่สุด
 - ค. หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงอันตรายของประชาชน
 - ง. หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องไม่สามารถแก้ปัญหาในระยะยาวได้

5. จุดประสงค์ของการเสนอขานี้คืออะไร
- ก. แจ้งให้ประชาชนทราบถึงอันตรายที่จะเกิดจากต้นไม้ริมทาง
 - ข. แจ้งให้ทราบว่าการกรุงเทพมหานครจะตัดต้นไม้สองข้างทาง
 - ค. ชี้แจงถึงอันตรายจากปัญหาต้นไม้ริมทางและแนวทางแก้ไข
 - ง. เพื่อบริหารจัดการระวางอันตรายจากต้นไม้และขอภัยในความไม่สะดวก

ภาพ 2

6. สาเหตุสำคัญของชาวน้ำกลาถึงอะไร
 - ก. การบริโภคกุ้งกุลาค่าในประเทศไทย
 - ข. วิธีแปรรูปกุ้งกุลาค่าเพื่อการส่งออก
 - ค. การเลี้ยงกุ้งกุลาค่าและการค้ากุ้งกุลาค่า
 - ง. การพัฒนาการเลี้ยงกุ้งกุลาค่าแบบพัฒนาและกึ่งพัฒนา
7. ชาวน้ำเป็นชาวเกี่ยวกับอะไร
 - ก. เกษตรกรรม
 - ข. พาณิชยกรรม
 - ค. กสิกรรม
 - ง. อุตสาหกรรม
8. เพราะเหตุใดผู้เลี้ยงกุ้งจึงต้องเร่งจับกุ้งออกจำหน่ายในช่วงที่มีฝนตกชุก
 - ก. เพราะระดับน้ำทะเลสูงขึ้นทำให้กุ้งตายได้
 - ข. เพราะความเค็มของน้ำจะลดลงทำให้กุ้งตายได้
 - ค. เพราะในฤดูฝนเป็นช่วงที่กุ้งเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว
 - ง. เพราะในช่วงฤดูฝนคนมักจะนิยมบริโภคกุ้งกันมากขึ้น
9. ประเทศไทยส่งออกกุ้งคิดเป็นปริมาณเท่าใดของผลผลิตกุ้งทะเลทั้งหมด
 - ก. ร้อยละ 20
 - ข. ร้อยละ 40
 - ค. ร้อยละ 60
 - ง. ร้อยละ 80

10. ข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. การบริโภคกุ้งภายในประเทศเพิ่มขึ้นไม่มากเพราะกุ้งเป็นอาหารที่มีราคาแพง
- ข. อาหารสำหรับเลี้ยงกุ้งมีราคาสูงขึ้นจึงทำให้ราคากุ้งมีแนวโน้มสูงขึ้น
- ค. กุ้งที่เหลือจากการบริโภคภายในประเทศจะถูกแปรรูปเป็นอาหารกระป๋องส่งไปขายต่างประเทศ
- ง. อัตราการเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำขยายตัวมากขึ้นเนื่องจากการพัฒนาการเลี้ยงเป็นแบบกึ่งพัฒนาและแบบพัฒนา

11. ประเทศใดเป็นคู่แข่งกับประเทศไทยในการส่งออกกุ้ง

- ก. จีน
- ข. ญี่ปุ่น
- ค. เกาหลี
- ง. ฟิลิปปินส์

ชาวที่ 3

12. สาเหตุสำคัญของชาวนักกล่าวถึงอะไร
- สาเหตุของการเกิดโรคใหม่ ๆ ในปัจจุบัน
 - แนวโน้มของการเกิดโรคใหม่ ๆ ในอนาคต
 - การเตรียมการพยาบาลสำหรับโรคใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น
 - วิธีการพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์และโรคที่เกิดจากมลพิษ
13. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคใหม่ ๆ ขึ้น
- การพัฒนาด้านเกษตรกรรม
 - การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม
 - การพัฒนาด้านการแพทย์
 - การพัฒนาด้านการพยาบาล
14. ข้อใดไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่องที่ได้ฟัง
- โรคที่เกิดจากมลพิษเป็นโรคที่เพิ่งเกิดขึ้นมาใหม่
 - แนวโน้มการเกิดโรคใหม่ ๆ จะน้อยลงในอนาคตเพราะการพยาบาลพัฒนาขึ้น
 - ผู้พบหลักฐานการพยาบาลระดับปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยมหิดลจะเป็นอาจารย์สอนนักศึกษาพยาบาล
 - ปัจจุบันมีโรคใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมายจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาด้านการพยาบาลขึ้น
15. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของการเสนอชาวนัก
- แจ้งให้ประชาชนได้ทราบถึงโรคใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น
 - ชี้แจงถึงอันตรายที่เกิดขึ้นจากโรคใหม่ ๆ
 - เสนอแนะวิธีการพยาบาลผู้ป่วยที่เป็นโรคใหม่ ๆ
 - แจ้งให้ทราบถึงการเปิดหลักสูตรพยาบาลในระดับปริญญาเอก

ตอนที่ 2

16. "เธอ" ที่กล่าวถึงในบทเพลงนี้จะหมายถึงบุคคลใดมากที่สุด
- วีรบุรุษในอดีต
 - วีรสมัยในอดีต
 - นิสิตนักศึกษา
 - ประชาชนทั่วไป
17. ผู้ประพันธ์เพลงนี้ปรารถนาให้ "เธอ" เป็นอย่างไรมากที่สุด
- มีความเข้มแข็ง
 - มีความกล้าหาญ
 - เป็นคนที่ไม่มีความทุกข์
 - อุทิศตนเพื่อสังคม
18. ข้อใดเป็นสภาพของสังคมที่กล่าวถึงในบทเพลงนี้
- เป็นสังคมที่มีความร่ำรวย เบิกบาน
 - เป็นสังคมที่มีความสุขสบาย
 - เป็นสังคมที่มั่งคั่งแต่ความเลื่อมใส
 - เป็นสังคมที่มีความทุกข์ยากลำบาก
19. บทเพลงนี้มุ่งประสงค์อย่างไร
- ปลุกเร้าให้สละชีพเพื่อชาติ
 - ปลุกเร้าให้เสียสละเหมือนบรรพบุรุษ
 - ปลุกใจให้เกิดความกล้าหาญ
 - ปลุกสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม

20. "จงเป็นดวงดาวที่ทราวดำมืด นำหนทางเพื่อมวลชน"
เนื้อเพลงตอนนั้นผู้ประพันธ์มีจุดประสงค์อะไร

ก. ขอร้อง

ข. เชิญชวน

ค. ชี้แนะ

ง. ออกคำสั่ง

21. นักเรียนได้รับประโยชน์อะไรมากที่สุดเมื่อได้ฟังบทเพลงนี้

ก. ได้รู้จักชีวิตผู้เสียสละในอดีตร

ข. ได้แนวทางในการแสวงหาความรู้

ค. ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต

ง. ได้ทราบสภาพสังคมในสมัยหนึ่ง

ตอนที่ 3

22. ควรตั้งชื่อเรื่องนี้อย่างไร
- เขาวชิรกับยาเสพติด
 - เขาวชิรกับอบายมุข
 - เขาวชิรในยุคไฮเทค
 - เขาวชิรกับความประหลาด
23. จากบทความที่ได้ฟังผู้พูดคิดว่าอะไร เป็นจุดอ่อนที่ไม่ส่งเสริมอนาคตของเด็กและเขาวชิร
- การคบเพื่อน
 - การขาดความรับผิดชอบในตัวเอง
 - การไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - การขาดการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง
24. นักวิจัยมีความยุติธรรมที่คนอย่างไร ต่อเด็กและเขาวชิร
- เห็นว่าเด็กและเขาวชิรเป็นกลุ่มคนที่ขาดความรับผิดชอบต่อสังคม
 - เห็นว่าเด็กและเขาวชิรเป็นกลุ่มคนที่ชอบสร้างปัญหาอยู่เสมอ
 - เห็นว่าเด็กและเขาวชิรเป็นกลุ่มคนที่มีความจิตใจอ่อนไหวจึงถูกชักจูงได้ง่าย
 - เห็นว่าเด็กและเขาวชิรเป็นกลุ่มคนที่มีความสำคัญต่อสังคมและประเทศชาติ
25. บทความนี้มุ่งจุดประสงค์อะไร
- ให้เห็นสภาพเขาวชิรในยุคไฮเทค
 - ให้เห็นขอบบทร่องของสังคม
 - กระตุ้นให้เห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัว
 - กระตุ้นเตือนสำนึกของผู้ประกอบการสถานบริการต่าง ๆ

26. ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. กระทรวงศึกษาธิการตั้งหน่วยเฉพาะกิจขึ้นเพื่อควบคุมความประพฤติของเด็กและเยาวชน
- ข. การเห็นแก่ได้ของผู้ประกอบการสถานบริการต่าง ๆ เป็นการทำลายอนาคตของเด็กและเยาวชน
- ค. การดูแลเด็กและเยาวชนซึ่งมีอยู่จำนวนมากนั้นทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันจึงจะได้ผล
- ง. การที่จะดำเนินธุรกิจหาเงินประเภทใดก็ตามก็ควรจะคำนึงถึงเด็กและเยาวชนกันบ้าง

27. ข้อความใดเป็นความคิดเห็น

- ก. สถานเริงรมย์ประเภทโสเภณีหรือบางแห่งยังอนุญาตให้เด็กและเยาวชนเข้าไปใช้บริการได้
- ข. ร้าน วีดีโอ บางแห่งเป็นแหล่งมั่วสุมนำหนังประเภทปลุกใจเสื่อป่ามาฉายให้เด็กและเยาวชนดู
- ค. การแสวงหาเงินตราในทางที่ไม่สร้างสรรค์จริงใจสังคมนับว่าเป็นอันตรายต่อสังคมไม่น้อย
- ง. กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ทำหน้าที่ดูแลความประพฤติของเด็กและเยาวชน

ตอนที่ 4

28. เหตุใดเจ้าชายเทวทัตจึงยิงหงส์ตัวนั้น
- โกรธที่หงส์เข้ามาบินเล่นในอุทยาน
 - โกรธที่หงส์เข้ามากินผลไม้ในอุทยาน
 - ต้องการแสดงฝีมือในการยิงธนูออกเจ้าชายสิทธัตถะ
 - ชอบล่าสัตว์ เมื่อเห็นหงส์สวยงามจึงยิง
29. "...คอกไม้กิ่งงาม ป่าไม้กิ่งงาม แต่ทำไมคนถึงไม่มีจิตใจงามเหมือนป่าเหมือนคอกไม้เลย..."
ข้อความนี้แสดงว่าผู้ที่มีความรู้สึกอย่างไร
- เสียใจ
 - ผิดหวัง
 - โกรธแค้น
 - น้อยใจ
30. การที่สภากัตติไนให้หงส์เป็นสัตว์ของเจ้าชายสิทธัตถะนั้น สอดคล้องกับคำกล่าวในข้อใด
- ผู้ที่มีความเสียสละควร เป็นเจ้าของชีวิต
 - ผู้ที่ช่วยเหลือชีวิตควร เป็นเจ้าของชีวิต
 - ผู้ที่มีความเอื้อเฟื้อควร ได้รับความตอบแทน
 - ผู้ที่มีความเมตตาควร ได้รับความเห็นใจ
31. เหตุการณ์ตอนใดที่ทำให้เจ้าชายสิทธัตถะรู้สึกสงสารหงส์มากที่สุด
- ตอนที่นางของหงส์ตกลงมาอยู่ตรงหน้าของเจ้าชายสิทธัตถะ
 - ตอนที่เจ้าชายสิทธัตถะประคองหงส์ขึ้นมาแล้วหงส์ตัวสั่นด้วยความระแวงภัย
 - ตอนที่เจ้าชายสิทธัตถะยิงธนูจากปีกหงส์แล้วปลายธนูไปถูกมือเจ้าชายเลือกไหล
 - ตอนที่เจ้าชายสิทธัตถะกำลังพยายามล่าหงส์แล้วเจ้าชายเทวทัตมาขอร้องหงส์คืน

32. เหตุการณ์ตอนใดที่ทำให้เจ้าชายลิททัตมีความสุขที่สุด
- ตอนที่เจ้าชายลิททัตจะถึงชนูออกจากปีกของหงส์ได้
 - ตอนที่สภาพทัศนียภาพเป็นสีชมพูของเจ้าชายลิททัต
 - ตอนที่หงส์รับปากว่าจะกลับมาตอบแทนบุญคุณเจ้าชายลิททัต
 - ตอนที่หงส์หายเป็นปกติแล้วบินกลับไปหาพ่อแม่ตนเอง
33. นักเรียนใดขอคิดที่เด่นชัดอะไรจากการฟังนิทานเรื่องนี้
- ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
 - ความเมตตากรุณาเป็นคุณธรรมอันประเสริฐ
 - เราไม่ควร เบียดเบียนชีวิตซึ่งกันและกัน
 - น้ำน้อยยอมแพ้ไฟ

ตอนที่ 5

34. เนื้อหาของเรื่องที่ได้ฟังนี้เป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอะไร
- ประวัติการทอดผ้าป่า
 - ประเพณีทอดผ้าป่าในสมัยพุทธกาล
 - การสร้างคำในภาษาไทย
 - ที่มาของคำ "ผ้าป่า"
35. ข้อใดเป็นความหมายที่แท้จริงของคำว่า "ผ้าป่า"
- ผ้าที่ไร้หอคศ
 - ผ้าที่นำมาข่มเป็นสีย้อมผาด
 - เศษผ้าที่ชาวบ้านทิ้งไว้ตามป่า
 - ผ้าที่นำไปวางทิ้งไว้ในป่าเพื่อให้พระมาชักเอาไป
36. ปัจจุบันนี้คนนำคำ "ผ้าป่า" มาใช้ในความหมายใด
- การทำบุญ
 - การท่องเที่ยว
 - การรวมใจ
 - การรวมแรง
37. "ขอเชิญร่วมทอดผ้าป่าทุนการศึกษาทั่วประเทศ" การใช้คำ "ผ้าป่าทุนการศึกษา" ในประโยคนี้นี้ ถูกต้องหรือไม่ ถ้าพิจารณาโดยถือที่มาของคำ ๆ นี้เป็นหลัก
- ไม่ถูกต้องเพราะใช้คำนิคกลางละหะ
 - ไม่ถูกต้องเพราะใช้คำนิคความหมาย
 - ถูกต้องเพราะมีความหมายในทางที่ดี
 - ถูกต้องเพราะมีความหมายใกล้เคียงกับความหมายเดิม

38. "ขอเชิญร่วมทอดผ้าป่าข้าวสารที่ อ. เมือง จ. ชุมพร" จากบทความที่โด่งดัง ประโยคนี้จะมี
ความหมายอย่างไร
- นำข้าวสารไปบริจาคให้แก่ชาวบ้านในจังหวัดชุมพร
 - นำข้าวสารไปถวายพระที่วัดในจังหวัดชุมพร
 - นำข้าวสารไปวางทิ้งไว้แล้วให้พระที่วัดในจังหวัดชุมพรมาชักเอาไป
 - นำข้าวสารไปวางทิ้งไว้แล้วให้ชาวบ้านในจังหวัดชุมพรมาหยิบเอาไป
39. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของบทความนี้
- เพื่อทำหน้าที่สร้างคำใหม่ขึ้นมาใช้โดยขาดความรู้
 - เพื่อเชิญชวนให้สร้างคำใหม่ขึ้นมาใช้ให้มากขึ้น
 - เพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของพุทธศาสนา
 - เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับพิธีกรรมทางพุทธศาสนา
40. บทความนี้ให้ความรู้ที่สำคัญแก่ผู้ฟังในเรื่องใด
- การใช้คำให้ถูกต้องความหมาย
 - พิธีกรรมทางพุทธศาสนา
 - การเปลี่ยนแปลงทางภาษา
 - พุทธประวัติ

คำถามแบบทดสอบการฟังอย่างมีวิจารณญาณ
ฉบับที่ 2

คำชี้แจง

1. ข้อสอบมีทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ชาว มี 15 ข้อ จากข้อ 1 - 15
 - ตอนที่ 2 บทเพลง มี 6 ข้อ จากข้อ 16 - 21
 - ตอนที่ 3 สารคดี มี 6 ข้อ จากข้อ 22 - 27
 - ตอนที่ 4 นิทาน มี 6 ข้อ จากข้อ 28 - 33
 - ตอนที่ 5 คำบรรยายทางวิชาการ มี 6 ข้อ จากข้อ 34 - 40
2. ให้นักเรียนฟังข้อความและคำถามจากเทปบันทึกเสียง แล้วเลือกคำตอบจาก
กระดานคำถามของนักเรียนโดยกาเครื่องหมาย X ลงหน้าข้อที่ถูกเพียงข้อเดียวในกระดานคำตอบ
ที่แจกให้

ตอนที่ 1

ข้อที่ 1

1. สาเหตุสำคัญของชาวนี้อาจเกิดจากอะไร
 - ก. ปริมาณขยะในเขตกรุงเทพมหานคร
 - ข. การปิดกองขยะในเขตกรุงเทพมหานคร
 - ค. กองขยะในชุมชนหนาแน่นเขตกรุงเทพมหานคร
 - ง. การปฏิบัติงานเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของกรุงเทพมหานคร
2. ปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอยในข้อใดที่ไม่ได้กล่าวถึงในข้อนี้
 - ก. ปัญหาเรื่องทั้งขยะ
 - ข. ปัญหาการเก็บขนขยะ
 - ค. ปัญหาการทำลายขยะ
 - ง. ปัญหาในการจัดจ้างเอกชนช่วยเก็บขนขยะ
3. ส่วนภูเขาศาและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจตามชาวนี้อาจเกิดขึ้นเพราะเหตุใด
 - ก. ความร่วมมือของกรุงเทพมหานครกับประชาชน
 - ข. การแก้ปัญหาความเดือดร้อนจากขยะ
 - ค. การประสานงานของกรุงเทพมหานครกับหน่วยงานเอกชน
 - ง. การจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในเขตกรุงเทพมหานคร
4. ชาวนี้อาจแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องใดมากที่สุด
 - ก. การแก้ปัญหาของกรุงเทพมหานคร
 - ข. การประสานงานของกรุงเทพมหานครกับประชาชน
 - ค. ความเดือดร้อนของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
 - ง. การประสานงานของกรุงเทพมหานครกับหน่วยงานเอกชน

5. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของการ เสนอชว้น
- ก. เพื่อขอร้องประชาชนให้ทิ้งขยะให้มอยลง
 - ข. เพื่อขอภัยประชาชนเกี่ยวกับปัญหาความเดือดร้อนจากขยะ
 - ค. เพื่อชี้แจงถึงปัญหาขยะมูลฝอยและแนวทางในการแก้ปัญหา
 - ง. เพื่อประกาศให้ประชาชนได้ทราบถึงสถานที่พักผ่อนแห่งใหม่

ข้อที่ 2

6. สาเหตุสำคัญของชาวน้ำท่วมถึงอะไร
 - ก. เกษตรกรและพ่อค้าฟริกไทย
 - ข. ภาวะการค้าฟริกไทย ปี 2532
 - ค. ผลผลิตฟริกไทยปี 2532
 - ง. ปัญหาการปลูกฟริกไทยของเกษตรกรไทย
7. ชาวน้ำท่วมเป็นชาวน้ำท่วมเกี่ยวกับอะไร
 - ก. เกษตรกรรม
 - ข. กสิกรรม
 - ค. พาณิชยกรรม
 - ง. อุตสาหกรรม
8. เพราะเหตุใดฟริกไทยของไทยจึงมีปัญหาในด้านคุณภาพ
 - ก. เกษตรกรขาดประสบการณ์
 - ข. เกษตรกรยังใช้เทคโนโลยีไม่เหมาะสม
 - ค. เกษตรกรเร่งผลผลิตออกขาย
 - ง. พ่อค้าเก็บรักษาไม่ดีทำให้เกิดความชื้น
9. ในปี 2532 นี้ ช่วงเวลาใดที่ฟริกไทยของไทยมีมูลค่าการส่งออกสูง
 - ก. เดือนมีนาคม
 - ข. เดือนสิงหาคม
 - ค. เดือนกันยายน
 - ง. เดือนพฤศจิกายน

10. ข้อใดไม่เป็นจริงตามเรื่องที่ได้ฟัง
- ก. ปี พ.ศ. 2531 การส่งออกพริกไทยของประเทศไทยมีมูลค่าสูง
 - ข. การขยายพื้นที่ในการปลูกพริกไทยไม่มีผลต่อราคาและการส่งออก
 - ค. ประเทศไทยส่งพริกไทยเป็นสินค้าออกในรูปพริกไทยเม็ดและพริกไทยป่น
 - ง. ช่วงปลายปี 2532 เกษตรกรและพ่อค้าท้องถิ่นก็ยังผลิตเหลืออยู่มาก
11. ประเทศใดที่เป็นคู่แข่งกับประเทศไทยในการส่งออกพริกไทย
- ก. ญี่ปุ่น
 - ข. จีน
 - ค. อินเดีย
 - ง. อินโดนีเซีย

ข่าวที่ 3

12. สารสำคัญของข่าวนี้คืออะไร

- ก. กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรปรับปรุง
- ข. หลักสูตรปรับปรุงไม่บังคับให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษแต่ส่งเสริมให้เรียนอย่างเต็มที่
- ค. หลักสูตรปรับปรุงเปิดโอกาสให้โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษได้ 10 คาบ ต่อสัปดาห์ในแต่ละภาค
- ง. หลักสูตรปรับปรุงจะเริ่มใช้ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรปีการศึกษาหน้า

13. การจัดการเรียนการสอนในข้อใดถือว่าการทำลายวิชาภาษาอังกฤษ

- ก. การจัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเสรี
- ข. การจัดสอนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในชั่วโมงกิจกรรม
- ค. การจัดให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเหมือนกันหมดทุกคน
- ง. การจัดให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่า 10 คาบ ต่อสัปดาห์

14. ข้อใดถูกต้อง

- ก. กระทรวงศึกษาธิการไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษจึงจัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นเพียงวิชาเลือกเท่านั้น
- ข. กระทรวงศึกษาธิการไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษเพราะภาษาอังกฤษเป็นเพียงภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งเท่านั้น
- ค. กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษแต่ไม่ต้องการให้ทางโรงเรียนสอนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในชั่วโมงกิจกรรมของนักเรียน
- ง. กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษจึงสนับสนุนโรงเรียนให้จัดสอนภาษาอังกฤษตามความต้องการและความเหมาะสม

15. จุดประสงค์ของการเสนอข่าวนี้คืออะไร

- ก. เพื่อชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของหลักสูตรเก่า
- ข. เพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ
- ค. เพื่อตำหนิโรงเรียนบางแห่งที่จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่เหมาะสม
- ง. เพื่อชี้แจงให้ทราบถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรปรับปรุง

ตอนที่ 2

16. "คอกไม้" ที่กล่าวถึงในบทเพลงนี้หมายถึงบุคคลในวัยใด
 - ก. วัยทารก
 - ข. วัยเด็ก
 - ค. วัยรุ่น
 - ง. วัยผู้ใหญ่
17. ข้อใดเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของ "คอกไม้" ที่กล่าวถึงในบทเพลงนี้
 - ก. มีความบริสุทธิ์
 - ข. มีความกล้าหาญ
 - ค. มีความเสียสละ
 - ง. มีความเข้มแข็ง
18. สภาพสังคมที่กล่าวถึงในบทเพลงนี้มีลักษณะอย่างไร
 - ก. เป็นสังคมที่เห็นแต่ความสงบสุข
 - ข. เป็นสังคมที่เห็นแต่ความโศกเศร้า
 - ค. เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยสิ่งสวยงาม
 - ง. เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวาย
19. จุดประสงค์ของบทเพลงนี้คืออะไร
 - ก. เพื่อปลุกเร้าให้ทุกคนเพื่อสังคม
 - ข. เพื่อปลุกเร้าให้เกิดความกล้าหาญ
 - ค. เพื่อส่งเสริมให้รักธรรมชาติ
 - ง. เพื่อชี้ให้เห็นคุณค่าของคอกไม้
20. "คอกไม้บานในकुณดา จงบานช้า ๆ แต่อย่างยิ่งน" เนื้อเพลงตอนนี้มีจุดประสงค์อย่างไร
 - ก. แนะนำ
 - ข. เชิญชวน
 - ค. ขอร้อง
 - ง. ออกคำสั่ง

21. เมื่อใดที่บทเพลงนี้แล้วนักเรียนได้รับประโยชน์อะไรมากที่สุด
- ก. ได้ความรู้เกี่ยวกับดอกไม้
 - ข. ได้รู้จักสภาพสังคมในสมัยหนึ่ง
 - ค. ได้แนวทางในการแสวงหาความรู้
 - ง. ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต

ตอนที่ 3

22. สารสำคัญของเรื่องนั้นกล่าวถึงอะไร
- สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นสูบบุหรี่
 - บทบาทของพ่อแม่ที่มีต่อวัยรุ่น
 - การป้องกันปัญหาการสูบบุหรี่ในวัยรุ่น
 - ความเสมอภาคระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิง
23. จากบทความที่ได้อ่าน ผู้ช้คิดว่ อะไร เป็นสวเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้วัยรุ่นสูบบุหรี่
- ทองการทดลอง
 - ทองการไ้พ่อบุ้สนใจ
 - ทองการ เป็นบู้ไ้พ่อบุ้เร็ว
 - ทองการ สร้างความม่ใจไ้ตนเอง
24. จากบทความที่ได้อ่าน ผู้ช้มีทัศน่อย่างไร ต่อพ่อแม่และบู้ปกครอง
- พ่อแม่และบู้ปกครองม่คอยเอาใจใส่เด็ก
 - พ่อแม่และบู้ปกครองม่จะตามใจเด็กจนเกินไป
 - พ่อแม่และบู้ปกครองขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่
 - พ่อแม่และบู้ปกครองม่ไ้ความเป็นกันเองแก่เด็ก
25. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของบทความนี้
- ไ้วัยรุ่นเห็นโทษของการสูบบุหรี่
 - ไ้วัยรุ่นรู้จักวางตัวให้เหมาะสม
 - ให้พ่อแม่เข้าใจธรรมชาติของวัยรุ่น
 - ให้พ่อแม่ช่วยกันแก้ปัญหการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น

26. ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. การสูบบุหรี่เป็นการทำลายสุขภาพ
- ข. ผู้ใหญ่ส่วนมากมักจะชอบให้เด็ก ๆ ปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด
- ค. ถ้าวัยรุ่นรู้จักวางตัวให้เหมาะสมพองาม เขาก็จะเป็นผู้มีบุคลิกเป็นที่น่าสนใจ
- ง. ผู้หญิงหลายคนควรเลือกสิ่งของการติดเทียมกับผู้ชายเป็นสิ่งที่มิมีประโยชน์และไม่ทำร้ายตัวเอง

27. ข้อความใดเป็นความคิดเห็น

- ก. ปัจจุบันวัยรุ่นผู้หญิงนิยมสูบบุหรี่
- ข. บุหรี่ เป็นสิ่งเสียดสีที่สูบแล้วเลิกได้ยาก
- ค. กฎเกณฑ์ที่ตายตัวไม่ยืดหยุ่นจะทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด
- ง. ถ้าผู้ใหญ่ของการให้เด็กวัยรุ่นเชื่อและปฏิบัติตามควยความเต็มใจ ผู้ใหญ่ควรพอใจเย็นและมีเหตุผล

ตอนที่ 4

28. เหตุใดแม่ปลาซ่อนจึงไม่พาลูก ๆ ไปอาศัยในน้ำลึก
- เพราะในน้ำลึกมีอาหารไม่เพียงพอ
 - เพราะในน้ำลึกเป็นที่อยู่ของปลาเกเร
 - เพราะคนหาปลามักชอบเอาเบ็ดไปวางในบริเวณน้ำลึก
 - เพราะลูก ๆ ยังเล็กไม่แข็งแรงพอที่จะอยู่ในน้ำลึกได้
29. แม่ปลาซ่อนมีความรู้สึกอย่างไร เมื่อรู้ว่าป๊มและน้อง ๆ แอบหนีไปเล่นบนผิวน้ำ
- เสียใจ
 - นึกหวัง
 - น้อยใจ
 - ห่วงใย
30. การที่ป๊มและน้อง ๆ ไม่เชื่อฟังแม่และแอบหนีไปเล่นบนผิวน้ำทำให้เกิดผลอย่างไร
- ป๊มและน้อง ๆ ถูกปลาเกเรรังแก
 - แม่ถูกปลาเกเรทำร้ายจนได้รับบาดเจ็บ
 - ป๊มและน้อง ๆ หลงทางไม่สามารถกลับมาหาแม่ได้
 - แม่ได้รับบาดเจ็บเนื่องจากไปจับเบ็ดที่ชายหาปลาวางเอาไว้
31. เหตุการณ์ตอนใดสร้างอารมณ์สะเทือนใจมากที่สุด
- ตอนที่แม่ปลาซ่อนกระโดดอุบลำตัวปลาเกเรที่กำลังจะมาทำร้ายป๊ม
 - ตอนที่แม่ปลาซ่อนกินอย่างแกล้งเพื่อให้หลุมจากเบ็ดจนปากเป็นแผลเหวอะหวะ
 - ตอนที่แม่ปลาซ่อนเคี้ยวอาหารแล้วหันไปลูก ๆ กินทั้ง ๆ ที่แม่ปลาซ่อนรู้สึกหิว
 - ตอนที่แม่ปลาซ่อนถูกเหล็กแหลมแทงลงบนหลัง เลือดแดงฉานแล้วร้องตะโกนให้ลูก ๆ หนีไป

32. เหตุใดแม่ปลาซ่อนจึงถูกคนจับไปได้ในที่สุด
- ก. เพราะแม่ปลาซ่อนเป็นห่วงลูก ๆ จึงไม่ยอมหนี
 - ข. เพราะแม่ปลาซ่อนกำลังไม่สบายจึงไม่มีแรงว่ายน้ำหนี
 - ค. เพราะแม่ปลาซ่อนเผลอหลับไปด้วยความอ่อนเพลียจึงหนีไม่ทัน
 - ง. เพราะแม่ปลาซ่อนมัวแต่ตกใจที่เห็นโคมไฟส่องมายังตนเองและลูก ๆ จึงหนีไม่ทัน
33. นักเรียนได้ข้อคิดที่เด่นชัดอะไรจากการฟังนิทานเรื่องนี้
- ก. ปลาเล็กยอมกินปลาใหญ่
 - ข. การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเป็นบาป
 - ค. ความรักทำให้เกิดทุกข์
 - ง. ชีวิตทุกชีวิตย่อมมีคุณค่า

ตอนที่ 5

34. สาระสำคัญของเรื่องนั้นกล่าวถึงอะไร
- ก. หน้าที่ของคำวิเศษณ์ในประโยค
 - ข. คำกริยาที่ใช้อย่างมากในภาษาไทย
 - ค. ความสับสนในการใช้คำกริยาบางคำ
 - ง. วิธีใช้คำวิเศษณ์ที่มีความหมายคล้ายกัน

ข้อ 35 - 38 ให้นักเรียนเลือกใช้คำที่เหมาะสมที่สุด

35. การแข่งขันกีฬาดีของโรงเรียนเราปีนี้ สักฟานะสื่อน ๆ อย่าง ...

- ก. ซากลอบ
- ข. ยับเยิน
- ค. พรวกพราก
- ง. ฮวบฮาบ

36. ปีนราคาทองเพิ่มขึ้นอย่าง ...

- ก. ซากลอบ
- ข. ยับเยิน
- ค. พรวกพราก
- ง. ฮวบฮาบ

37. การแข่งขันฟุตบอลในวันนี้ทีมสีแดงแพ้ทีมสีเขียวอย่าง ...

- ก. ซากลอบ
- ข. ยับเยิน
- ค. พรวกพราก
- ง. ฮวบฮาบ

38. ปีนราคาที่ดินลดลงอย่าง ...

- ก. ชาดลอย
- ข. ยับเยิน
- ค. ทรวดพรวาด
- ง. ฮวบฮาบ

39. จุดประสงค์สำคัญของบทความนี้คืออะไร

- ก. เพื่อทำหน้าที่ใช้คำนิยความหมาย
- ข. เพื่อให้ความรู้ในเรื่องการใช้คำบางคำ
- ค. เพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของภาษาไทย
- ง. เพื่อเชิญชวนให้ใช้คำบางคำให้มากขึ้น

40. จากเรื่องนี้นักเรียนได้หลักเกณฑ์ในการใช้ภาษาอย่างไร

- ก. เราจะใช้ภาษาใดถูกตองถาเรารรุหนาทของคำ
- ข. เราจะใช้ภาษาใดถูกตองถาเรารรุณคของคำ
- ค. เราจะใช้ภาษาใดถูกตองถาเรารรุทมาและรรุความหมายของคำ
- ง. เราจะใช้ภาษาใดถูกตองถาเรารรุใจความหมายของคำและรรุวิธีใช้คำ

ภาคผนวก ง

แบบฝึกทักษะการ ฟังอย่างมีวิจารณญาณ

แบบฝึกที่ 1

ใคร ๆ ก็คิดกันว่าการหาความบันเทิงใจอย่างเจียม ๆ จะช่วยให้ผ่อนคลายได้ที่สุด แต่ผู้เชี่ยวชาญหลายคนได้ให้คำแนะนำว่า การพักผ่อนที่ต้องใช้ความกระตือรือร้น อาจจะปลูกต้นไม้ เล่นกีฬา ตกแต่งบ้าน หรือทำงานอดิเรกตามที่ชอบหรือถนัด จะทำให้คุณได้รับการพักผ่อนทั้งจิตใจและร่างกายได้ดีกว่าการพักผ่อนเฉย ๆ ส่วนทางด้านการตัดสินใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น เวลาในช่วงเช้าจะเป็นเวลาที่ตัดสินใจได้ดีกว่าเวลาในช่วงเย็น เพราะในตอนเช้า ๆ นั้น คุณจะมีความสดชื่น กระปรี้กระเปร่ามากกว่าในตอนเย็น ที่สมองแสนจะเมื่อยล้าจากการทำงาน และการเคืองจะช่วยให้คุณเมื่อยน้อยกว่าการยืนอยู่เฉย ๆ ยิ่งถ้าต้องยืนเข้าคิว ยืนรอชาวของ หรือวาร์อวดเมสควยแล้ว มันจะเป็นการเพิ่มความเครียดให้แก่ตนเองโดยไม่ไ้ตั้งใจเลยทีเดียว—

"การพักผ่อน"

รายการ 3 นาที มีสาระ ของธนาคารกสิกรไทย

สถานีวิทยุ 1 ป.ณ.

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมาย X หน้าข้อนั้น

1. จากเรื่องที่ได้อ่าน การพักผ่อนในข้อใดที่ถูกต้องที่สุด

- ก. การนอน
- ข. การยืน
- ค. นั่งฟังเพลง
- ง. เล่นฟุตบอล

2. ข้อใดไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน

- ก. การเดินจะทำให้เรารู้สึกเมื่อยมากกว่าการยืนเฉย ๆ
- ข. การยืนข้อของเป็นการเพิ่มความเครียดให้แก่ตนเอง
- ค. เวลาในช่วงเช้าเป็นเวลาที่เหมาะสมแก่การตัดสินใจ
- ง. ในช่วงเย็นสมองจะเกิดความเมื่อยล้ามากกว่าในช่วงเช้า

แบบฝึกที่ 2

คุณผู้ฟังครับ เรื่องอาหารการกินนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งของชีวิต มนุษย์เราก็พยายามที่จะสรรหาอาหารที่มีประโยชน์มากขึ้น และแล้วนักวิทยาศาสตร์ก็ได้ค้นพบว่า แมลงเป็นสัตว์ที่มีคุณค่าทางโปรตีนสูงมาก แมลงบางชนิดมีโปรตีนสูงพอ ๆ กับ เนื้อหมู เป็ด ไก่ ที่เกาะบาทลีในอินโดนีเซีย กำลังนิยมกินมีเดอปลิง จิ้งหรีด และจิ้งจกย่างกัน แท้จริงเป็นประเทศใหญ่ ๆ อย่างอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ทันสมัยกว่านั้น เพราะเขากำลังคิดจะทำอาหารจากแมลงเป็นอุตสาหกรรมกันเลยทีเดียว เช่น ผลิตภัณฑ์จากไข่มดแดง ทำตัวอ่อนของผึ้งบรรจุกระป๋อง หอยทากกระป๋อง และก็นำเอาหนอนชนิดหนึ่งมาปรุงเป็นซอสสลัด ซึ่งปัจจุบันอาหารที่ทำจากแมลงและหนอนได้ออกสู่ตลาดโลกกันแล้ว

"แมลงกับโปรตีน"

รายการ 3 นาทีสาระ ของธนาคารกลีกรไทย

สถานีวิทยุ 1 ป.ณ.

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวโดยทำเครื่องหมาย x หน้าข้อนั้น

1. สารสำคัญของเรื่องนั้นคืออะไร

- ก. แมลงเป็นสัตว์ที่มีคุณค่าทางโปรตีนสูงมาก
- ข. ประเทศอินโดนีเซียกำลังนิยมกินผีเสื้อปิ้ง จิ้งหรีดปิ้ง และจักจั่นปิ้ง
- ค. ประเทศอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส กำลังคิดจะทำอาหารจากแมลงเป็นอุตสาหกรรม
- ง. ปัจจุบันอาหารที่ทำจากแมลงและหนอนไต่ออกสู่ตลาดโลกแล้ว

2. จากเรื่องที่ได้อ่านแสดงให้เห็นเรื่องใดเด่นชัดที่สุด

- ก. อาหาร เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งของชีวิต
- ข. มนุษย์พยายามสรรหาอาหารที่มีประโยชน์มากขึ้น
- ค. ความเพียรพยายามในการค้นคว้าของนักวิทยาศาสตร์
- ง. ความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมในโลกปัจจุบัน

แบบฝึกที่ 3

คุณผู้ครับ มหรสพที่เราคุ้นเคยในปัจจุบันอาจจะเป็นภาพยนตร์หรือละคร แต่สำหรับคนไทยในสมัยก่อนแล้ว ความสนุกสนานที่ได้รับมักมาจากการนั่งชมโขน ละคร หรือหนังตะลุงมากกว่า และการแสดงหุ่นก็เป็นมหรสพไทย ๆ อีกอย่างหนึ่งที่เคยเป็นที่นิยมมากในยุคหนึ่ง หุ่นไทยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย แต่จุดเริ่มต้นเกิดขึ้นที่ "หุ่นหลวง" หรือ "หุ่นใหญ่" ก่อน คือเป็นหุ่นไม้ที่ตัวสูงประมาณ 1 เมตร เรียกได้ว่าเกือบเท่าตัวคนจริง ๆ เลย์ที่เก็บว ภายในหุ่นจะกลวง ส่วนมือแขน ขา นิ้ว จะสร้างให้แยกกันเป็นชิ้นแล้วนำมาประกอบกันเป็นกลไก ทอสายชอนกันมะโยงระยาง เพื่อให้สามารถบังคับหุ่นให้เคลื่อนไหวได้... สิ่งที่ทำให้คนในสมัยนั้นรู้สึก "ทึ่ง" หุ่นใหญ่มาก นอกเหนือไปจากการראהได้เหมือนคนจริงก็คือ หุ่นสามารถกลอนักย่นตาได้ และเนื่องจากหุ่นใหญ่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อแสดงแทนคน การแต่งองค์ทรงเครื่องของหุ่นจึงเหมือนกับเครื่องแต่งกายคนจริง ๆ สวมใส่ในการแสดงละครนั่นเอง

"หุ่นไทย"

รายการสารานุกรม ธนาคารไทยพาณิชย์

สถานีวิทยุ ท.ท.ท. 24 ส.ค. 2532

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกาเครื่องหมาย X หน้าข้อนั้น

1. สารสำคัญของเรองนั้นคืออะไร

- ก. คนไทยสมัยก่อนชอบดูโชน ละคร หรือหนังตะลุง
- ข. "หุ่นใหญ่" นั้นเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "หุ่นหลวง"
- ค. การแสดงหุ่นเป็นมหรสพไทยที่เคยเป็นที่นิยมมากในสมัยหนึ่ง
- ง. การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหุ่นไทยนั้นเริ่มต้นที่ "หุ่นใหญ่"

2. คุณสมบัติของ "หุ่นใหญ่" ในข้อใดทำให้คนสมัยก่อนรู้สึกสนใจ

- ก. หุ่นใหญ่มิขนาดสูงเกือบเท่าคนจริง ๆ
- ข. หุ่นใหญ่สามารถเคลื่อนไหวได้
- ค. หุ่นใหญ่สามารถกลอนนัยน์ตาได้
- ง. หุ่นใหญ่สามารถระบายได้เหมือนคนจริง ๆ

3. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของบทความนี้

- ก. เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับหุ่นไทย
- ข. เพื่อคำหิมาหร สพในปัจจุบัน
- ค. เพื่อยกย่องความสามารถของคนไทยในอดีต
- ง. เพื่อปลุกสำนึกให้เกิดความหวงแหนมรดกไทย

แบบฝึกที่ 4

วันนี้คุณดื่มแล้วหรือยัง ? นั่นเป็นประโยคที่เรามักจะได้ยินได้ฟังกันอยู่บ่อย ๆ ที่เป็น
 อย่างนี้ก็เพราะ เรารู้กันว่าเมนั้นมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อร่างกายมากมายทีเดียว นอกจากเมสคแล้ว
 ยังมีเมเปรี๊ยะ ให้เราได้ลิ้มชิมรสกันอีกด้วย ถึงแม้มเปรี๊ยะจะได้มาจากการหมักเมสคและครีมหอย
 เชื้อจุลินทรีย์ก็ตาม เมเปรี๊ยะยังให้คุณค่าของเมสคอยู่เหมือนกัน และยังให้แคลอรีต่ำกว่าเมสคด้วย
 นักวิทยาศาสตร์ยังได้ค้นพบอีกว่า เมเปรี๊ยะนั้นก็ช่วยให้อาการมีภูมิต้านทานโรค ช่วยสร้างเม็ดเลือดแดง
 และป้องกันไขมันรวม เท่านั้นยังไม่พอ เมเปรี๊ยะยังช่วยลดไขมันในเส้นเลือด และแคลเซียมในเมเปรี๊ยะ
 นี้ยังทำหน้าที่กล่อมประสาท ช่วยไม่ให้คุณโกรธง่ายอีกด้วย

“เมเปรี๊ยะ”

รายการ 3 นาทีมีสาระ ของธนาคารกสิกรไทย

สถานีวิทยุ 1 ป.พ.

3 พ.ย. 2532

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. สารสำคัญของเรณูนกกล่าวถึงอะไร
 - ก. ประโยชน์ของนมสด
 - ข. วิธีทำนมเปรี้ยว
 - ค. ประโยชน์ของนมเปรี้ยว
 - ง. ผลการค้นคว้าของนักวิทยาศาสตร์
2. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของบทความนี้
 - ก. เพื่อเชิญชวนให้คนนมสด
 - ข. เพื่อชี้ให้เห็นคุณค่าของนมเปรี้ยว
 - ค. เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ
 - ง. เพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของนักวิทยาศาสตร์
3. ข้อใดไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่องที่ได้ฟัง
 - ก. นมมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อร่างกายมาก
 - ข. นมสดให้แคลอรีต่ำกว่านมเปรี้ยว
 - ค. นมเปรี้ยวมีย่านคุณค่าของนมสดอยู่มาก
 - ง. นมเปรี้ยวเกิดจากการหมักนมสดและครีมด้วยเชื้อจุลินทรีย์

แบบฝึกที่ 5

เพลงอย่าเพียงแค่นี้

ความฝันล่องลอยไป กุ้งกึ่งสายลม ละลิวลอยไปไกลสุดขอบฟ้า
 ไม่มีวันหวนคืนกลับมา ความฝันคือคำสัจ
 คุงหาคนนำทางในยามเช้า แค่นี้ชั่วลมแฉกแผกเภา
 ประกายพราก็เหือดหายสลายไป ฝันจะเก็บดาว
 ฝันจะโบยบิน ฝันไปทุกสิ่ง อนาคตอันยิ่งใหญ่
 ฝันนั้นก็เพียงความฝันอยู่รำไป แค่นี้กลับกลายเป็น
 เป็นความจริงก็ควยตัวเรา อย่าเพียงแค่นี้เลย
 อย่าเพียงแค่นี้เลย เรามารวมมือกันสร้างสรรค์ทำให้
 ความฝันเป็นจริง อย่าเพียงแค่นี้เลยอย่าเพียงแค่นี้เลย
 โลกไม่ต้องการเพียงแค่นี้ ความจริงเท่านั้นที่มีค่า
 เพราะโลกเรามีไขโลกแห่งความฝัน

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. สาระสำคัญของบทเพลงนี้คืออะไร

.....

2. จุดประสงค์สำคัญของบทเพลงนี้คืออะไร

.....

3. จากบทเพลงที่ได้ฟังนักเรียนคิดว่าผู้แต่งมีทัศนคติต่อการดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบันอย่างไร

.....

4. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการฟังบทเพลงนี้

.....

แบบฝึกที่ 6

ข่าวที่ 1

นายพนอม แก้วกำเน็ค อธิบดีกรมวิชาการ เปิดเผยว่าในปีการศึกษา 2533 นี้ จะบรรจุหลักสูตรโรคเอดส์ไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งขณะนี้ร่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว และอยู่ในระหว่างการทบทวนรายละเอียดอยู่ โดยระดับประถมศึกษาจะบรรจุเป็นรายวิชาอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตในหมวดวิชาพลานามัย

อธิบดีกรมวิชาการ กล่าวเพิ่มเติมว่า สำหรับระดับมัธยมศึกษาและมัธยมศึกษาปลายจะให้ เป็นวิชาเลือก ซึ่งในเนื้อหาจะกล่าวถึงสาเหตุของโรค สภาพของโรค และวิธีป้องกันโรคด้วย

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

ตุลาคม 2532

ข่าวที่ 2

จากการแถลงข่าวของ พลตำรวจเอกสุวัตร อดิวิวัฒน์ รองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายบริหารงาน
อาชญากรรม ซึ่งได้ให้รายละเอียดว่า ในช่วง 9 เดือนที่ผ่านมา คือตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือน
กันยายนนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน คืออาชญากรรมที่สำคัญมีแนวโน้มลดลง
คือ คดีอุกฉกรรจ์ และกระเือนขบวนการประชาชนลดลงจาก 8,900 ราย เป็น 8,378 ราย หรือลดลง
ร้อยละ 5.9 ส่วนคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย เพศ เกิดขึ้นในปี 19,283 ราย หรือเพิ่มขึ้น
208 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1 ส่วนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินเกิดขึ้น 34,644 ราย ลดลง 1,637 ราย
หรือร้อยละ 4.5

รองอธิบดีกรมตำรวจได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ในช่วง 9 เดือนที่ผ่านมา จากสถิติการ
จับกุมอาชญากรรมที่วราขานาจักร กล่าวได้ว่า คดีทุกกลุ่มลดลง แต่ความรุนแรงของเหตุการณ์เพิ่มขึ้น
และคดีที่เพิ่มมากขึ้นแยกได้เป็น 2 กลุ่ม คือคดีเป็นความผิดต่อศีลธรรม หรือความผิดทางเพศ หรือคดี
ที่เกี่ยวกับความขัดแย้งกับผลประโยชน์ สำหรับความรุนแรงของคดีเป็นความผิดต่อศีลธรรมและการขัด
ต่อผลประโยชน์นั้น รองอธิบดีกรมตำรวจ กล่าวว่า คือเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่กำลังพัฒนา ซึ่งมี
ความขัดแย้งสูง และเจ้าหน้าที่ก็ไม่อาจไปขัดขวางการขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการขัดผลประโยชน์เพื่อมิให้
เกิดคดีทาง ๆ ดังที่เป็นอยู่ได้

สถานวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

28 ตุลาคม 2532

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อ ๑

1. สาธารณสุขของชาวนาคืออะไร
 - ก. การป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน
 - ข. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในปี พ.ศ. 2533
 - ค. การบรรจุความรู้เรื่องโรคเอดส์ในหลักสูตรการเรียนการสอน
 - ง. การพัฒนาหลักสูตรในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
2. หน่วยงานใดเป็นผู้ให้ชาวนั้น
 - ก. กระทรวงสาธารณสุข
 - ข. กระทรวงศึกษาธิการ
 - ค. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - ง. ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

ภาพ 2

1. สาเหตุสำคัญของชาวนาคืออะไร
 - ก. ช่วง 9 เดือนที่ผ่านมาคืออาชญากรรมทุกกลุ่มลดลง
 - ข. ช่วง 9 เดือนที่ผ่านมาคืออาชญากรรมมีความรุนแรงของเหตุการณ์เพิ่มขึ้น
 - ค. คืออาชญากรรมและกระทำความผิดของประชาชนมีแนวโน้มลดลง
 - ง. คืออาชญากรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถจับกุมได้
2. ในช่วง 9 เดือนที่ผ่านมา คดีใดที่เกิดขึ้นมากกว่าคดีอื่น ๆ
 - ก. คดีปล้นทรัพย์
 - ข. คดีลักพา
 - ค. คดีฉ้อโกง
 - ง. คดีความผิดทางเพศ
3. เพราะเหตุใดคืออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศที่กำลังพัฒนาจึงมีความรุนแรงของเหตุการณ์สูง
 - ก. เพราะมีประชากรมาก
 - ข. เพราะประชากรมีฐานะยากจน
 - ค. เพราะมีความขัดแย้งสูง
 - ง. เพราะเจ้าหน้าที่ไม่มีความสามารถ

แบบฝึกที่ 7

ตั้งหน้ากันตั้งอยู่แล้วว่า คนเราจะเป็นคนเก่งได้ก็ขึ้นอยู่กับความรู้และสติปัญญาของคน ๆ นั้น หนึ่ง ทมอยู่ และการที่คนเราจะมีความรู้ได้นั้นก็ขึ้นอยู่กับ การอ่านหนังสือว่าได้อ่านมากน้อยเพียงใด ชีวิตในปัจจุบันนี้คนน้อยคนนักที่จะอ่านหนังสือไม่ออก ถึงแม้จะเห็นได้ว่า นับตั้งแต่อยู่ในวัยเด็กก่อนเขาเรียนก็จะได้รับการสอนอ่านจากพ่อแม่และญาติ ก็ทำให้สามารถอ่านตัวอักษรต่าง ๆ ได้ เมื่อถึงวัยเข้าเรียนได้รับการสอนจากครูใหญ่จากการประสมคำ อ่านเป็นประโยค และเรื่องราว ต่อมาก็รู้จักที่จะอ่านจากตำรา จากหนังสือพิมพ์ จากวารสารและอื่น ๆ ตามความสนใจ แต่การอ่านเป็น เป็นเรื่องที่ควรศึกษาว่าทุกคนที่อ่านหนังสือออกนั้น อ่านหนังสือเป็นหรือไม่

ดร. กอ สวัสดิ์พานิชย์ก็ได้เขียนถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า

"การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นแต่เพียงเสียงที่ไร้นัยของจริงอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้น หัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ"

สำหรับ ศาสตราจารย์ คุณบุญจวน อินทรกำแหง อาจารย์ภาษาไทยท่านหนึ่งได้ให้ความหมาย การอ่านไว้ว่า

"คือการแปลสื่อความหมายจากตัวอักษรหรือภาพที่เป็นเรื่องราวที่เป็นแนวความคิด โดยให้มีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง และชัดเจนแก่ผู้อ่านนั้น การอ่านต้องจับใจความที่สำคัญของข้อความและสามารถถูกเป็นเรื่องราวได้ถูกต้อง ผู้อ่านจะต้องสร้างมโนภาพขึ้นมาพร้อมกับ การอ่านไปด้วย"

อาจารย์เปลื้อง ณ นคร อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญภาษาไทยอีกท่านหนึ่ง ก็ได้ให้คำอธิบาย ความหมายของการอ่านเป็นไว้ว่า

"คือการถ่ายทอดความคิดจากหนังสือของผู้ประพันธ์ไปยังผู้อ่าน ด้วยผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้อ่านได้เห็นความคิด ความรู้สึกของตน ถ้าผู้อ่านสามารถตีความหมายของหนังสือได้ และสามารถสรุปจุดหมายหมายของผู้ประพันธ์ได้ก็จะถือว่า อ่านหนังสือเป็น"

สรุปแล้วการอ่านก็คือ การถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษร เป็นแนวคิดและจับความสำคัญของผู้เขียนได้ สามารถรวบรวมความใคร่รวดเร็วและถูกต้อง จึงจะเรียกว่าเป็นผู้อ่านเป็น

สถานีวิทยุกระบายเสียงแห่งประเทศไทย

15 ตุลาคม 2532

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. สาระสำคัญของเรื่องนั้นคืออะไร

- ก. เราจะมีความรู้ได้ด้วยการอ่านหนังสือ
- ข. ปัจจุบันคนส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือออก
- ค. เราจะเก่งหรือไม่มันขึ้นอยู่กับความรู้และสติปัญญาของแต่ละคน
- ง. คนที่อ่านหนังสือเป็นจะสามารถจับใจความสำคัญและแนวคิดของผู้อื่นเขียนได้

2. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของบทความนี้

- ก. เพื่อเชิญชวนให้รักการอ่าน
- ข. เพื่อตำหนิผู้ที่ไม่ชอบอ่านหนังสือ
- ค. เพื่ออธิบายความหมายของการอ่านเป็น
- ง. เพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของการอ่าน

3. นักเรียนได้รับประโยชน์อะไรจากการฟังเรื่องนี้

- ก. ได้ทราบความหมายของคำบางคำ
- ข. ได้ทราบวิวัฒนาการของการอ่าน
- ค. ได้แนวทางในการแสวงหาความรู้
- ง. ได้แนวทางในการพัฒนาการอ่าน

แบบฝึกที่ 8

ข่าวที่ 1

ส่วนวิจัยเศรษฐกิจทั่วไป ฝ่ายวิชาการ ธนาคารกสิกรไทย รายงานว่า จากรายงานประจำปีของธนาคารโลก ระบุว่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศแถบเอเชียที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเกินกว่าร้อยละ 10 ต่อปี ในอนาคต แม้จะมีปัญหาทางด้านการขนส่งและสาธารณูปโภคต่าง ๆ มากขึ้นเกินกว่าเดิมก็ตาม นับเป็นอีกประเทศหนึ่ง นอกจากเกาหลีใต้ที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับนี้ ซึ่งเป็นข่าวที่น่ายินดีสำหรับประเทศไทย แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องพยายามแก้ไขการขาดแคลนสาธารณูปโภคต่าง ๆ รวมทั้งจะต้องปรับปรุงแก้ไขปัญหาทรัพยากรมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพสมดุลมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องให้ความสนใจต่อปัญหาเงินเฟ้อ ที่จะติดตามควบคู่กันมากับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

27 ตุลาคม พ.ศ. 2532

ภาพที่ 2

ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม แจ้งว่า กลุ่มนักธุรกิจอุตสาหกรรม
ฟิลแลนด์ จำนวน 30 คน กำหนดจะเดินทางมาศึกษาสู่ทางการร่วมลงทุนกับไทยและร่วมสัมมนา
เรื่อง "ภาวะเศรษฐกิจการค้าอุตสาหกรรมของประเทศไทยในเขตเอเชียแปซิฟิก" ประมาณต้นเดือน
มกราคม 2533 ซึ่งการมาเยือนประเทศไทยของกลุ่มนักธุรกิจอุตสาหกรรมฟิลแลนด์ครั้งนี้ นับเป็น
โอกาสอันดีสำหรับนักธุรกิจอุตสาหกรรมของไทยที่สนใจจะร่วมลงทุนกับฟิลแลนด์เป็นไปด้วยดี
ฟิลแลนด์นั้นขึ้นชื่อในฐานะประเทศผู้ผลิต กระดาษเนื้อดีส่งออกจำหน่ายทั่วโลก ซึ่งในปี 2531
ไทยก็ได้นำเข้ากระดาษจากฟิลแลนด์ เป็นมูลค่าถึง 219 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 30 ของสินค้า
ทั้งหมดที่นำเข้าจากฟิลแลนด์ รองลงไปคือ แกละเหล็กและเหล็กกล้า ร้อยละ 21.3 อุปกรณ์โทรคมนาคม
ร้อยละ 14.8 และเครื่องจักร ร้อยละ 10.2 รวมมูลค่านำเข้าทั้งสิ้นประมาณ 945.6 ล้านบาท
ส่วนสินค้าที่ไทยส่งไปจำหน่ายยังฟิลแลนด์มากที่สุดคือ ปลา คิดเป็นร้อยละ 30 ของสินค้าที่ส่งออก
ไปฟิลแลนด์ทั้งหมด รองลงไปคือ เสื้อผ้า ร้อยละ 23 และผัก ร้อยละ 11 นอกนั้นเป็นพวกอลูมิเนียม
เฟอร์นิเจอร์ และสินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมมูลค่าส่งออกในปี 2531 ทั้งสิ้น 1032.3 ล้านบาท
ซึ่งถือได้ว่าไทยได้เปรียบดุลการค้ากับฟิลแลนด์ โดยเฉพาะนับแต่ปี 2528 เป็นต้นมา ฟิลแลนด์นำเข้า
เพิ่มสินค้าประเภทเสื้อผ้าจากไทยมากเป็นพิเศษ กล่าวคือ ปี 2528 ฟิลแลนด์นำเข้า 27 ล้านบาท
เพิ่มขึ้นเป็น 34.8 ล้านบาท ในปี 2529 และมีจำนวนถึง 109.2 ล้านบาท ในปี 2530 ส่วนไทย
นำเข้ากระดาษและเหล็กเส้นจากฟิลแลนด์ในอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน กล่าวคือ ในปี 2528 ไทย
นำเข้าเหล็กและเหล็กกล้า เป็นมูลค่า 1.2 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นเป็น 76.8 ล้านบาท ในปี 2530

สถาว์วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

11 ตุลาคม 2532

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อที่ 1

1. สาเหตุสำคัญของชาวนาคืออะไร
 - ก. ประเทศไทยประสบปัญหาการขาดแคลนสาหร่ายโลกต่าง ๆ
 - ข. ประเทศไทยมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูง
 - ค. ประเทศเกาหลีมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจระดับเดียวกับประเทศไทย
 - ง. ประเทศไทยต้องพยายามปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพสมดุลมากขึ้น
2. ปัญหาใดที่จะต้องเกิดขึ้นกับประเทศที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจ
 - ก. ปัญหาการขนส่ง
 - ข. ปัญหาเงินเฟ้อ
 - ค. ปัญหาทรัพยากรมนุษย์
 - ง. ปัญหาสิ่งแวดล้อม
3. ชาวนาเป็นผลการศึกษาค้นคว้าของหน่วยงานใด
 - ก. ธนาคาร
 - ข. สถาบันวิจัย
 - ค. กระทรวงการคลัง
 - ง. กระทรวงต่างประเทศ

ภาพ 2

1. สารสำคัญของชาวนักกล่าวถึงอะไร
 - ก. บทบาทของศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรม
 - ข. ความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างไทยกับฟินแลนด์
 - ค. การมาเยือนประเทศไทยของกลุ่มนักธุรกิจอุตสาหกรรมฟินแลนด์
 - ง. ภาวะเศรษฐกิจการค้าอุตสาหกรรมของประเทศในเขตเอเชียแปซิฟิก
2. สินค้าประเภทใดที่มีชื่อเสียงที่สุดที่ประเทศฟินแลนด์ส่งออกไปจำหน่ายทั่วโลก
 - ก. กระดาษ
 - ข. เหล็ก
 - ค. เหล็กกล้า
 - ง. เครื่องจักร
3. สินค้าประเภทใดที่ประเทศฟินแลนด์สั่งซื้อจากประเทศไทยมากที่สุด
 - ก. เสื่อผ้า
 - ข. น้ํก
 - ค. ปลา
 - ง. เพอร์นเจอร์

แบบฝึกที่ 9

ท่านผู้ฟังที่เคารพในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม ทำให้ทุกคนต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ การทำงานของแต่ละคนต้องแข่งขันกับเวลายิ่งขึ้น การพักผ่อนหย่อนใจจึงถือเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ใ้จยหนึ่งในการดำรงชีวิตของคนเราทุกวันนี้ เพื่อการมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีคุณภาพ ส่วนสมเด็จพระศรีนครินทร์ เสร็จสิ้นลงเกือบทุกแห่งและกำลังแล้วเสร็จในไม่ช้าอีกเพียง 2 แห่ง คือส่วนสมเด็จพระศรีนครินทร์จังหวัดนนทบุรี และปัทมา นั้นแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการร่วมแรงร่วมใจเพื่อสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์แก่บุคคลทั่วไปของคนไทยทุกคน

ส่วนสมเด็จพระศรีนครินทร์ หรือที่เรียกกันติดปากสั้น ๆ ว่า ส่วนสมเด็จพระย่า ในจังหวัดต่าง ๆ 12 แห่ง ทั่วประเทศ ได้ถูกจัดสร้างขึ้นอย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีทั้งส่วนเพื่อพ่อที่จังหวัดพะเยา ส่วนแม่ที่ชุมพร จ. สกลนคร เป็นส่วนลอมบิ่งใหญ่ใกล้หนองหาน ที่กาญจนบุรี เป็นส่วนหิน ขอบกลืนลำควนทองที่ศรีสะเกษ จ. ร้อยเอ็ด สร้างเป็นส่วนกลางเมือง จะคนเืองทางประวัติศาสตร์ที่ได้ส่วนสมเด็จพระศรีนครินทร์ จ. พระนครศรีอยุธยา ส่วนป่าชายเลนมีให้เห็นที่ปัตตานี และนนทบุรี ถ้าส่วนน้ำที่เข็ญทราย พันธุ์ไม้สะกูดคาทองที่พังงา เพราะเป็นศูนย์รวมธรรมชาติ และส่วนที่สะพานตากสินมิ่งอีกแห่งหนึ่งอยู่ที่พิจิตร ส่วนสมเด็จพระย่า นอกจากเป็นการจัดสร้างเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ในวโรกาสเจริญพระชนมายุ 80 พรรษา เมื่อปี พ.ศ. 2523 แล้ว ยังเป็นการช่วยให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ตลอดจนประชาชนทั่วไป ทั้งที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง นักท่องเที่ยวจากจังหวัดต่าง ๆ ได้เที่ยวชม แสวงหาความรู้ มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นพักผ่อนขนาดใหญ่ของชาวเมือง และจัดกิจกรรมสาธิตศิลปในบางโอกาสได้ด้วย

ท่านผู้ฟังที่เคารพ ทางราชการได้เห็นความสำคัญในเรื่องนี้จึงเป็นศูนย์กลางของการร่วมมือในการดูแลรักษา กำหนดระเบียบว่าด้วยการดูแลรักษาให้คณะกรรมการประกอบด้วย ส่วนราชการในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานเทศบาล วิทยาลัยเกษตรกรรม ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด ศูนย์วัฒนธรรมภาค ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เป็นต้น รับผิดชอบร่วมกันในการบริหาร ซึ่งเงินส่วนหนึ่งเป็นเงินสนับสนุนจากมูลนิธิส่วนสมเด็จพระศรีนครินทร์ที่ได้จากการบริจาค

ของผู้มีจิตศรัทธาโดยทั่วไป ขอเชิญทุกท่านบริจาคทุนทรัพย์เพื่อการบำรุงรักษาสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ อันเป็นสัญลักษณ์ของการรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ และความจงรักภักดีในสมเด็จพระเจ้าของชาวไทยทุกคน ในวโรกาสทรงเจริญพระชนมายุ 89 พรรษา เงินบริจาคเพื่อการนี้จะได้รับลดหย่อนภาษีเพื่อเป็น การตอบแทนสำหรับผู้มีจิตศรัทธาทูทุกท่านด้วย

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

ตุลาคม 2532

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. สารสำคัญของเรื่องคืออะไร

- ก. การพักผ่อนหย่อนใจในสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์
- ข. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ เป็นมรดกขนาดใหญ่ของชาวเมือง
- ค. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ เป็นสวนสาธารณะที่ทันสมัยที่สุด
- ง. ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนไทยในการสร้างสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์

2. ข้อใดที่แสดงให้เห็นว่าสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ จัดสร้างเป็นอย่างมีเอกลักษณ์

- ก. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ สร้างขึ้นเพื่อประชาชนชาวไทย
- ข. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์มีชื่อเรียกกันสั้น ๆ ว่าสวนสมเด็จพระย่า
- ค. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์จะเป็นสวนที่มีจำนวน 12 แห่งทั่วประเทศ
- ง. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์แต่ละแห่งจะมีลักษณะสัมพันธ์กับลักษณะภูมิประเทศ

3. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดในการสร้างสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์

- ก. เพื่อเป็นสถานที่จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมในบางโอกาส
- ข. เพื่อให้เด็กนักเรียนได้เยี่ยมชมและแสวงหาความรู้
- ค. เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนทั่วไป
- ง. เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์บรมราชชนนี

4. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของบทความนี้

- ก. เชิญชวนให้ไปเที่ยวสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์
- ข. ให้ความรู้ความสำคัญของการพักผ่อนหย่อนใจ
- ค. เชิญชวนให้บริจาคทุนทรัพย์เพื่อบำรุงสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์
- ง. ให้ความรู้ความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและเทคโนโลยี

แบบฝึกที่ 10

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือภาษาด้อยคำ หรือวัจนภาษา ได้แก่ ภาษามือ ภาษาเขียน กับภาษาที่ไม่ใช่ด้อยคำ หรือวัจนภาษา ได้แก่ ภาษาท่าทาง แสง สี เสียง สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สื่อความหมายได้ เช่น พักหน้า แสดงว่าทอมตกลง ไฟแดงตามสี่แยกต่าง ๆ เป็นสัญญาณให้รถทุกคันหยุด เป็นต้น ในวันนี้จะกล่าวถึงเฉพาะภาษาที่ใช้ด้อยคำเท่านั้น

การใช้ภาษาด้อยคำในการสื่อสารนั้นมีข้อควรคำนึงอยู่ 3 ประการ

ประการแรก ผู้รับสารเป็นใคร

ประการที่สอง จุดมุ่งหมายในการส่งสารคืออะไร และ

ประการที่สาม ส่งสารในโอกาสใด

ประการแรก ผู้รับสารเป็นใคร กล่าวคือจะต้องพิจารณาว่าบุคคลที่จะอ่านเรื่องราวที่เราเขียน หรือฟังเรื่องราวที่เราพูดนั้นเป็นใคร มีอายุ ใสหรือมีสถานภาพทางสังคมสูงกว่าเราหรือไม่ หากผู้รับสารมีอายุ และสถานภาพทางสังคมในระดับเดียวกับเรา ก็อาจใช้ภาษาระดับปากได้ แต่หากผู้รับสารมีอายุ และมีสถานภาพทางสังคมสูงกว่าเรา ก็จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงไปใช้ระดับภาษาที่เป็นทางการ หรือ กึ่งทางการ เช่น เมื่อจะเขียนจดหมายถึงเพื่อนสนิท กับเขียนจดหมายถึงครู ภาษาที่ใช้ย่อมจะแตกต่างกัน เมื่อเขียนถึงเพื่อนจะเขียนว่า "เป็นไงบ้าง สบายดีหรือเปล่า เห็นชากเรียนไปหลายวัน ครูให้การบ้านมาเยอะแยะเลย แต่ไม่ต้องกลัวฉันจะอธิบายให้แกฟังเอง" แต่เมื่อเขียนถึงครูจะชื่อว่า "เมื่อเช้านี้รู้สึก ครั่นเนื้อครั่นตัว และปวดศีรษะ รับประทานยาแก้ไข้ อาการก็ยังไม่ทุเลาจึงขอลาหยุดการเล่าเรียน

1 วัน"

หากผู้รับสารเป็นชาวบ้าน ระดับการศึกษาไม่สูงนักภาษาที่ใช้ก็ควร เป็นภาษาง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน หากผู้รับสารเป็นเด็กก็จะต้องใช้ภาษาสั้น ๆ ง่าย ๆ มีความน่ารัก และไร้เดียงสาแฝงอยู่ การที่ส่งคำนึงถึงผู้รับสารก็เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจสารที่เราส่งไปอย่างดีที่สุด รู้สึกพอใจในสารที่เราส่งไป เพื่อจะได้มีปฏิกิริยาตอบสนองกลับมามาอย่างที่เราต้องการ

ประการที่สอง จุดมุ่งหมายในการส่งสารคืออะไร กล่าวคือจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการส่งสารให้ชัดเจนว่า ส่งสารไปเพื่อต้องการให้ผู้รับสารปฏิบัติเช่นไรตอบสนองกลับมา เช่น ต้องการให้ผู้รับสารเข้าใจเรื่องที่ส่งสารไป ต้องการให้ผู้รับสารทอมหรือต้องการให้ผู้รับสารปฏิบัติตามแล้วจึงใช้

ภาษาให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ อย่าใช้ภาษากำกวมไม่ชัดเจน เพราะผู้รับสารอาจไม่เข้าใจ อาจมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับมามากกว่าที่เราไม่ต้องการ เช่น แว่วตีได้รับโทรเลขจากป่าที่อยู่สงขลา เนื้อความมีอยู่ว่า "มาถึงหัวลำโพง 5 โมง วันที่ 20 ป้าแหม" ข้อความในโทรเลขกำกวม แว่วตีไม่ทราบว่าป่าจะให้ทำอะไร เพียงแต่รับรู้ว่าจะมา หรือให้ไปรับป่า แล้วที่ว่า 5 โมงนั้น แว่วตีไม่แน่ใจว่า 5 โมงเช้าหรือ 5 โมงเย็น กันแน่ ตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ป้าของแว่วตีบกพร่องในเรื่องการใช้ภาษาไม่ได้ใช้ภาษาให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย แว่วตีจึงไม่เข้าใจโทรเลขของป่า

ประการที่สาม ส่งสารในโอกาสใด กล่าวคือจะต้องคำนึงถึงโอกาสที่จะส่งสารว่าเป็นอย่างไร เป็นพิธีการหรือเป็นแบบกันเอง หากเป็นพิธีการก็ต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการ หากเป็นโอกาสแบบกันเองก็ใช้ภาษาระดับกึ่งราชการ หรือระดับปาก เช่น นักเรียนคนหนึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้านักเรียนและต้องไปกล่าวคำปราศรัยต่อหน้านักเรียนทั้งโรงเรียน เนื่องในวันเยาวชนแห่งชาติ นักเรียนผู้นั้นจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการ จะใช้ภาษาสามัญล้า หยอกล้อเล่นหัวอย่างที่ใช้ในห้องเรียนกับเพื่อน ๆ ไม่ได้ เราควรจะพูดว่า "ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสกล่าวคำปราศรัย เนื่องในวันคล้ายวันเยาวชนแห่งชาติ อันเป็นวันที่สำคัญยิ่งของเยาวชนทั้งหลาย" หากเขาพูดว่า "วันนี้พวกเราพากันเยอะแยะเลย ดีใจจังที่เจอทุกคน เป๊าะใจบ้าง เสาร์ อาทิตย์ ไปเที่ยวสนุกไหม วันนี้วันเยาวชนแล้วมีอะไรบอกกันนิดหน่อย หิงนะจะ" แสดงว่านักเรียนผู้นั้นใช้ภาษาโดยไม่คำนึงถึงโอกาส ในโอกาสที่เป็นทางการเช่นนั้น ก็ควรจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการจะได้ดูน่าเชื่อถือและน่าศรัทธา

ภาษากับการสื่อสารจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น คนที่ใช้ภาษาได้ดี มิได้หมายความว่าเขียนหนังสือแล้วอ่านสนุก พูดแล้วฟังสนุก แต่หมายถึง คนที่สามารถใช้ภาษาได้อย่างชาญฉลาด รู้ลึก คำนึงถึงผู้รับสาร จุดมุ่งหมายในการสื่อสาร และโอกาสที่ใช้ในการสื่อสาร หากคนเราใช้ภาษาโดยคำนึงถึงหลัก 3 ประการ ก็จะมีโอกาสพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาให้เชี่ยวชาญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

จากวิทยุศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ

จงตอบคำถามต่อไปนี้

- 1.สาระสำคัญของเรื่องนั้นกล่าวถึงอะไร
.....
2. ผู้พูดมีจุดประสงค์อย่างไรในการเสนอบทความนี้
.....
3. จากเรื่องที่ได้อ่านนักเรียนคิดว่าคนที่ใช้ภาษาได้ก็ตามทัศนะของผู้พูดนั้นจะต้องเป็นอย่างไร
.....
4. นักเรียนได้รับประโยชน์อะไรจากการฟังบทความนี้
.....

แบบฝึกที่ 11

ครั้งหนึ่งรัชกาลที่ 5 ทรงมีพระราชประสงค์จะชุบเลี้ยงลูกเงาะสักคนหนึ่ง แต่จะทรงขึ้นอยู่กับความสมัครใจของเขาเองด้วย พระองค์จึงโปรดให้ข้าราชการจังหวัดพัทลุง เป็นผู้จัดหาถวาย หลวงทิพย์กำแหงซึ่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงในขณะนั้นได้รับหนังสือของรัชกาลที่ 5 ทรงมีรับสั่งให้จัดหาลูกเงาะไปถวายสักคน หลวงทิพย์ได้นำพระราชดำรินั้นไปปรึกษานารีกับผู้ใหญ่บ้าน

หลวงทิพย์ : "ท่านผู้ใหญ่ ที่ผมเชื่อนำวันนี้ เพราะในหลวงทรงมีรับสั่งให้จัดหาลูกเงาะไปถวายพระองค์ท่านสักคนหนึ่ง ท่านพอจะช่วยไต่ถามร"

ผู้ใหญ่บ้าน : "ผมจะลองพยายามครับท่าน แต่ทว่าวิธีที่ผิดที่สุด ไม่ใช่พ่อแม่เขาเสียใจได้ เพราะการพรากของรักของหวงเป็นมาปอย่างยิ่ง ถ้าพ่อแม่เขาไม่เต็มใจหรือ เจ้าตัวเขาไม่ยอมสมัครใจ กระผมก็ไม่อาจนำมาให้ท่านได้"

หลวงทิพย์ : "ถึงอย่างไรผู้ใหญ่ก็ลองเข้าไปดูก่อนว่ามีใครบ้างที่สมควรจะนำเข้าไปถวายพระองค์ โดยไม่เป็นการทำร้ายจิตใจของพ่อแม่ของเด็กเขาเนะ"

เมื่อได้ตกลงกันดังนั้นโดยเรียบร้อยแล้ว จากนั้น ผู้ใหญ่บ้านจึงเข้าไปหาญาติพี่น้องในป่า โดยเข้าไปขอพบปรึกษานารีกับหัวหน้าพวกเงาะ เพื่อว่าหัวหน้าเงาะจะได้พิจารณาจัดสรรว่าใครสมควรจะสนองพระราชประสงค์

ผู้ใหญ่บ้าน : "ท่านหัวหน้าครับ ที่ผมมาหาท่านในวันนี้ เพราะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชประสงค์จะเลี้ยงลูกเงาะสักคนหนึ่ง ท่านหัวหน้าพอกรุณาช่วยหาไต่ถามร"

หัวหน้าเงาะ : "ตอนนี้พวกเราคิดว่าจะย้ายที่อยู่กัน เพราะเกิดการทะเลาะวิวาทฆ่าฟันในหมู่พวกเรา แต่ที่ผมมีเด็กอยู่คนหนึ่งชื่อ ค้าง ไม่มีพ่อแม่ พี่น้อง ก็เหลือแก่คนเดียว ก็อยากจะนำมาถวายได้ แต่ถ่วงอกแตกตรง ๆ คงไม่ชอบหรอก"

ผู้ใหญ่บ้าน : "เอ แล้วจะทำอย่างไรล่ะ? อ้อ ถ้าเราจะจัดหาโนราห์มาแสดงทั้งกลางวัน กลางคืน ญานาน ๆ แล้วจะอ่อนเปลี้ยไปและหลับสนิท ทอนนั้นคงจะสะดวกขึ้น"

ผู้ว่าราชการจังหวัดได้จัดมโนราห์มาแสดงทั้งกลางวันกลางคืน หัวหน้าเงาะก็ชวนเด็กเงาะ รวมทั้งคนเงาะมาดูมโนราห์ด้วย คนเงาะไม่ใช่เพื่อนรักมาดูด้วยกันทั้งกลางวัน กลางคืน

คนเงาะ : "โง่ ไม่ใช่ สนุกไหม?"

ไม่ใช่ : "สนุกสิ นี่เราอย่าทิ้งกลับบ้านกันเลยนะ ฉันกำลังสนุกดีกว่านี้คอยกลับนะ"

คนเงาะ : "ฮือ ดูตลกก็ได้อันยังไม่จบเลย"

เด็กมากขนเด็กทั้งสองทนความง่วงไม่ไหว ในที่สุดก็ชวนกันกลับบ้าน คืนนั้นคนเงาะไม่ใช่เพื่อน หลับสนิทด้วยกันทั้งคู่ หัวหน้าเงาะสั่งเกณฑ์พฤติกรรมเด็กทั้งสองอยู่ตลอดเวลา จึงเข้าไปดูคนเงาะออกมา ทั้ง ๆ ที่หลับสนิทอยู่ เพื่อจะนำไปให้หลวงพิทยา ผู้ว่าราชการจังหวัด

หัวหน้าเงาะ : "ข้าส่งสารเจ้าจริง ๆ คนเงาะเอ๋ย นี่ทั้งนั้นขอไปเจ้าจะต้องไปอยู่กับคุณหลวงท่าน โขเอ๋ย ข้าทพขอชาแมทัวคนเคียวแท้ ๆ ข้าหวังคือเจ้าจริง ๆ คิดว่าในหลวง จะชุบเลี้ยงเจ้าให้อยู่ดีสุดได้ อย่าโกรธข้าเลยนะ"

หัวหน้าเงาะ : "คุณหลวงครับ กระผมนำลูกเงาะมาแล้วครับ แยกกำลังหลับอยู่กับเพื่อน ผมพรากกามา ชีวิตของแกนาสงสารนัก แกชาทพ ก้าวร่าแม ผมฝากคุณหลวงช่วยเมตตาคนกควยนะ ครับ"

หลวงพิทยา : "ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก ฉันจะนำไปถวายพระเจ้าอยู่หัวด้วยตนเองที่เคียว จะดูแล อย่างดี ไม่ต้องกังวลเลย ขอบใจมากนะ"

เมื่อหัวหน้าได้ฟังคำรับรองจากปากคุณหลวงเช่นนั้น ก็เบาใจและลากลับไปยังพวกของตน เมื่อ คืนนั้นมาก็นั่งก็ตกใจ อาละวาดกันรณปานประหนึ่งคนเสียจริต

คนึง . : "ที่ไหนนะนี่? ตายแล้ว ไม่ใช่บ้านของเรา พาช้างกลับนะ พาช้างกลับ ใครพาเข้ามา
ข้าไม่อยู่กับพวกนกพรอก ข้าจะไปหาเพื่อนของข้า มารั้งแกะทำไม ไม่ใช่ ไม่ใช่
อยู่ไหน?"

คนึงร้องไห้คร่ำครวญรำพันเป็นที่น่าสมเพชเวหนายิ่งนัก ผู้ว่าราชการจังหวัดค่อยเข้าไปประเล้า
ประโลมเอาใจ หาเสื่อผืนผาย ๆ หาอาหารอร่อย ๆ แผลก ๆ ตี ๆ มาให้หลายอย่าง หาของเล่นมา
หลอกล่อ คนึงจึงค่อยคลายความทุกข์

แม้ว่าคนึงจะได้อยู่ที่อยู่ที่ ๆ มีเสื่อผืนผาย ๆ มีเสื่อผืนผาย ๆ มีอาหารบริบูรณ์ แต่ก็ยังไม่สบาย
เพราะความคิดถึงหมู่เงาที่จากมา คนึงคิดถึงเพื่อนที่เคยเล่นอยู่ด้วยกัน หามกลางป่าเขาลำเนาไพร
ด้วยความสุขสบายใจ ใครเล่าจะไม่ชอบชีวิตอิสระเสรี ความปลอดโปร่งสะอาดของธรรมชาติ อันเป็น
ถิ่นฐานเดิมเขารู้อีกคร่ำครวญท้อถอยเหงา ว่าเหว หามกลางคนแปลกหน้า คนึงคิดถึงบ้านคิดถึงเพื่อน
ในที่สุดผู้ว่าราชการจังหวัดก็นำคนึงมาถวายตัวให้หอพระเนตร รัชกาลที่ 5 จึงทรงรับไว้เป็นมหาดเล็ก
รับใช้เป็นคนสนิทในพระราชฐาน พระองค์ทรงโปรดปรานคนึงมาก เพราะทรงเมตตาความเป็นเด็กน้อย
ที่ถูกพรากมาจากถิ่นฐาน ไม่คุ้นเคยต่อจารีตประเพณีของคนเมือง คนึงก็ต้องปรับตัวอยู่รับใช้สนอง
น้ำพระทัยจงรักภักดีต่อพระองค์ ข้าราชการผู้ใหญ่ก็เอื้ออารีเอ็นดูต่อคนึงโดยทั่วหน้า แต่กระนั้นก็ยังไม
อาจทำให้คนึงเงาะน้อย อิมอักษของทนได้ เขายังคิดถึงชีวิตอิสระในป่า คิดถึงเพื่อนที่แสนดี คิดถึงเบ้าพันธุ์
ของตนอยู่นั่นเอง ในที่สุดเมื่อนาน ๆ เข้าจิตใจที่มีความรู้สึกเหมือนนกน้อยในกรงทอง ก็หมดความอดทน
อีกต่อไป คนึงจึงสิ้นชีวิตลงท่ามกลางความอาลัยและเสียสละของทุกคน

จบนิทานเรื่อง คนึงเงาะน้อย

ก. ข้อความต่อไปนี้ข้อใดสอดคล้องกับเนื้อหาให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อ ข้อใดผิดไปจากเนื้อหาให้ใส่เครื่องหมาย X หน้าข้อแล้วแก้ไขใหม่

-1. หัวหน้าจะเลือกที่จะนำคนไปถวายรัชกาลที่ 5 เพราะเห็นว่าคนนี้เป็นเด็กฉลาด
-2. หลวงทิพย์ก่าแห่งไค้จันโนราห์ มาแสดงหึ่งกลางวันกลางคืน เพื่อให้คนนั่งดูนาน ๆ จนเกิดความอ่อนเพลียจะไค้สะควกในการนำตัวคนไป
-3. รัชกาลที่ 5 ทรงรับคนไว้เป็นมหาดเล็กคนสนิทในพระราชฐาน
-4. ข้าราชการผู้ใหญ่ทางกือจันนังเพราะคนนี้เป็นที่โปรดปรานของรัชกาลที่ 5
-5. คนนั่งหน้าจาร์ก็ประเพณีจึงถูกลงโทษจนเสียชีวิต

ข. จงตอบคำถามให้ไค้ความชัดเจน

1. จากนิทานที่ไค้ฟังผู้แต่งกิดำอะไรทำให้ชีวิตมีความสุข

2. นักเรียนกิดำผู้แต่งเรื่องนี้มีจุดประสงค์อย่างไร

3. นักเรียนไค้ข้อกิดำอะไรจากนิทานที่ไค้ฟัง

แบบฝึกที่ 12

ท่านผู้ฟังที่เคารพในขณะนี้ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเรากำลังดำเนินไปอย่างรวดเร็วเช่นในเวลานี้ อุตสาหกรรมการส่งออกอาหารทะเลกระป๋องของไทยเราก็มั่นแนวโน้มอยู่ในภาวะที่แจ่มใสไม่น้อยเช่นเดียวกัน และเมื่อเร็ว ๆ นี้จากการรายงานข่าวคราวความเคลื่อนไหวของทางสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ก็ทำให้ได้ทราบว่า อุตสาหกรรมการผลิตอาหารทะเลกระป๋องของไทยเรา ไม่ว่าจะเป็นกุ้งกระป๋อง หรือปูกระป๋องก็ตาม ที่เมื่อก่อนนั้นเคยมีปัญหายุ่งเกี่ยวกับเรื่องสาร อี คี ที เอ หรือ สารเอกตา นั้น บัดนี้ประเทศประชาคม ยุโรปโดยเฉพาะประเทศฝรั่งเศสได้มีมติที่จะยอมให้ไทยเราใช้สาร อี คี ที เอ ได้แล้ว

ท่านผู้ฟังคะ ความคืบหน้าในการเจรจาเรื่องสาร อี คี ที เอ ในอาหารกระป๋องระหว่างไทยกับฝรั่งเศสนั้น ในขณะนี้มันได้กลายเป็นเรื่องที่นายนัก ทั้งนี้เพราะกรณีสาร อี คี ที เอ นั้นเป็นปัญหาสำคัญมานานแล้วที่ทางประเทศฝรั่งเศสตั้งเงื่อนไขไม่ยอมรับในมาตรฐานการผลิตอาหารทะเลกระป๋องของไทยเราแต่จะอย่างไรก็ตาม จากการเปิดเผยของนาย สุบิน มินชยัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ก็ทำให้ได้ทราบว่า ในการดำเนินการแก้ปัญหานี้ ทางไทยเราได้พยายามชี้แจงถึงขั้นตอนในการใช้สาร อี คี ที เอ ในอาหารทะเลกระป๋องของเราว่าไม่ได้ก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภคแต่อย่างใด และยังได้ส่งเอกสารทางวิชาการไปให้ทางประเทศฝรั่งเศสพิจารณาและวิเคราะห์ว่า ที่ว่า สาร อี คี ที เอ มีผลเสียต่อสุขภาพนั้นจะเสียเล็กน้อย แค่นั้น และใช้ในปริมาณเท่าใด จึงไม่เป็นอันตรายและทางไทยเราก็กังยืนยืนยันอีกคำว่า ปริมาณที่เราใช้สาร อี คี ที เอ ในอาหารที่ส่งไปให้ประเทศฝรั่งเศสนั้นอยู่ในปริมาณที่ไม่เป็นอันตราย

ท่านผู้ฟังคะ ผลการเจรจาล่าสุด เมื่อเร็ว ๆ นี้ สรุปแล้วทางฝรั่งเศสมีมติที่จะยอมให้เราใช้สาร อี คี ที เอ ในอาหารทะเลกระป๋องได้ แต่อย่างไรก็ตามในขณะนี้ทางกระทรวงสาธารณสุขของฝรั่งเศสกำลังพิจารณากำหนดข้อกำหนดการใช้สาร อี คี ที เอ สำหรับใช้เป็นมาตรฐานต่อไป นอกจากนี้แล้วในการเจรจาล่าสุด ทางฝรั่งเศสก็ยังได้ขอขอให้ผู้ส่งออกของไทยปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัดอีกด้วย

ท่านผู้หังคะ กรมสาร อี คี ที เอ ในอาหารทะเลกระป๋องระหว่างไทยกับฝรั่งเศสที่คล้อย
 ลงด้วยคั้น ถ้าจะว่าไปแล้วก็มันไคว่ เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจทางประเทศฝรั่งเศสอยู่ไม่น้อย เพราะ
 ไม่ว่าประเทศใด ๆ ก็ตาม ทุกประเทศก็ย่อมต้องมีความหวังในสุขภาพและความปลอดภัยของประชาชน
 ของตนด้วยกันทั้งนั้น และการที่ฝรั่งเศสยินยอมให้ไทยใช้สาร อี คี ที เอ ได้ แค่นั้นอยู่ในปริมาณอัตรา
 ส่วนที่กำหนดนั้นก็เป็นเรื่องที่ผู้ส่งออกอาหารทะเลกระป๋องของไทยเราจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
 เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความไว้วางใจกันในการค้าในธุรกิจระหว่างประเทศ อันจะยังผล
 ให้การค้าดำเนินไปด้วยดี อีกทั้งถ้าสินค้าจากไทยเราลืตออกไปได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับแก่
 นานาประเทศแล้ว ก็ย่อมจะสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศและบุคคลอันนี้ ก็สะท้อนกลับมาถึงคนไทย และ
 เศรษฐกิจไทยให้สามารถพัฒนาก้าวหน้าต่อไปได้อย่างราบรื่นด้วยเช่นกัน

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

2 พฤศจิกายน 2532

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้มีความชัดเจน

1. สารสำคัญของบทความนี้ กล่าวถึงอะไร?
2. ผู้เขียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการที่ประเทศฝรั่งเศสขอร้องให้ผู้ส่งออกอาหารทะเลกระป๋องของไทยใช้สาร อี คี ที เอ ในปริมาณที่ประเทศฝรั่งเศสกำหนดให้?
3. ผู้ถูกเสนอแนะอะไรแก่ผู้ส่งออกอาหารทะเลกระป๋องของไทย?
4. ข้อเสนอแนะของผู้เขียนมีผลอย่างไรต่อการค้าระหว่างประเทศของไทย?
5. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากการฟังบทความเรื่องนี้?

ข. ข้อความต่อไปนี้ ถ้าข้อใดเป็นข้อเท็จจริงให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ถ้าเป็นความคิดเห็นให้ขีดเครื่องหมาย ×

-1. อุตสาหกรรมการผลิตอาหารทะเลกระป๋องของไทย เคยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องสาร อี คี ที เอ
-2. สาร อี คี ที เอ มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สารเคตา
-3. แท้เดิมประเทศทางประชาคมยุโรปตั้งเงื่อนไขไม่ยอมรับในมาตรฐานการผลิตอาหารทะเลกระป๋องของไทย
-4. ถ้าสินค้าจากประเทศไทยมีติดออกไปได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ก็ย่อมจะสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ

แบบฝึกที่ 13

ท่านผู้ฟังที่เคารพชาวคราวที่ทางกา ไครนังค้อย่างจริงจังและทำกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น โดยกระทรวงสาธารณสุขนั้น ก็คงจะเป็นเรื่องของโรคเอดส์ ซึ่งเป็นภัยที่เขย่าขวัญคนทั้งโลกทั่วโลก เพราะยังไม่มียาอะไรที่จะชกโรคนี้โคเค็ดชาก ผู้ใดคิดเชื้อเอดส์ก็แค่เสียชีวิตเท่านั้น ในการรณรงค์เผยแพร่ความรู้ไปสู่ประชาชนให้ตระหนักถึงภัยเอดส์ดีเป็นเรื่องที่ดี จะไครนังคระวังกันดูเหมือนว่าค่อนข้างจะไคยล ประชาชนที่ทั่วกันมากขึ้น สถานเริงรมย์ที่เป็นแหล่งสำคัญในการเผยแพร่เชื้อเอดส์หลายแห่ง ทั้งในเมืองหลวงและในทางจังหวัด มีผู้คนไปอุกทุนน้อยลงกว่าแต่ก่อน ทำให้เกิดปฏิกิริยาและเป็นผุ่หนักญู่ประกอบธุรกิจสถานเริงรมย์ต่าง ๆ คงปรากฏเป็นข่าว ไคยไคฟั้งแล้วก็คงจะไม่สบายใจ เพราะถ้าหากพิจารณากันให้ลึกซึ้ง และควยใจเป็นธรรมแล้วทางฝ่ายตางก็มีเหตุผล ควรจะพบกันในลักษณะครึ่งทางน่าจะเหมาะกว่า ไชเหตุไชยลเจรจากัน บ้านเมืองของเราต้องการประชาชนที่มีคุณภาพ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน เพื่อมาช่วยกันพัฒนาประเทศ ถ้าคนไทยคิดเชื้อเอดส์ปล่อยให้แพร่หลายมากขึ้น เป็นอันตรายแก่คนทั้งชาติ ขณะนี้ก็น่าเป็นห่วงที่แลงทั่วเลขผู้คิดเชื้อเอดส์สำหรับในด้านการท่องเที่ยว กษ เปคเบยให้รู้เรื่องเอดส์แก่สถานเริงรมย์น่าจะเป็นผลดี สบายใจแก่ผู้มาเที่ยว เพราะโรคเอดส์เวลานี้มีการกระจายข่าวให้รู้กันไปทั่วโลกแล้ว การยอมรับความจริงและประเทศไทยเรากำลังหาทางป้องกันอย่างสุดความสามารถแล้วจะเป็นผลดีต่อผู้มาท่องเที่ยวเมืองไทยจะไคสบายใจขึ้นในเรื่องเอดส์

ท่านผู้ฟังคะ ถ้าหากจะลองหันความสนใจไปสู่วาคราวทางคานเศรษฐกิจบ้าง มีรายงานความเคลื่อนไหวทางการเกษตรของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรล่าสุด ซึ่งบางทีอาจจะช่วยลดความขัดแย้งทางสังคมบ้าง นั่นก็คือ เวียดนามส่งข้าวออกไปขายต่างประเทศกว่า 5 แสนตัน ขายให้เกินเคย 2 แสน 8 หมื่นตัน ฟิลิปปินส์ 5 หมื่นตัน จีน 5 หมื่นตัน ศรีลังกา 7 หมื่นตัน และอาฟริกาตะวันตก 7 หมื่น 5 พัน ถึง แสนตัน โดยเวียดนามตั้งเป้าหมายไว้ว่า จะส่งข้าวออกไปไคถึงล้านตันในปีนี้ ซึ่งจะทำให้เวียดนามกลายเป็นผู้ส่งออกอันดับ 3 ของโลก รองจากไทย และสหรัฐ ขณะนี้เวียดนาม ทำการเพาะปลูกข้าวไคปีละ 3 ครั้ง และในปีนี้มีผลผลิตข้าวในฤดูแล้งที่ขานมาให้ผลผลิตสูงกว่าปีก่อนถึงร้อยละ 6 และคาดว่า ผลผลิตข้างเปลือกในปีนี้จะไคถึง 16 ล้านตัน

ท่านผู้ฟังที่เคารพจากชาวคราวคงกล่าวถึงเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า เวียดนามกำลังจะเป็น
 ศูนย์แห่งเศรษฐกิจไทยในอนาคต โดยเฉพาะด้านการเกษตรและด้านอุตสาหกรรม เวียดนาม
 กำลังเร่งฟื้นฟูและบูรณะประเทศอย่างเต็มที่ ภายหลังจากถอนทหารออกจากกัมพูชา เพราะฉะนั้น
 ขณะนี้สิ่งที่ควรกระทำก็คือ มาร่วมมือกันแก้ไขจุดอ่อนทางเศรษฐกิจและด้านอื่น ๆ ของประเทศกันดีกว่า
 ซึ่งยังมีปัญหามากมายภายในประเทศที่กำลังรอการแก้ไขกันอยู่ การรู้จักถ้อยทีถ้อยอาศัยต่อกัน
 ย่อมปรนเปรวนาหากัน สังคมไทยเราจะมีแต่ความเจริญก้าวหน้า

วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

31 ตุลาคม 2532

ก. จงทอยคำถามต่อไปนี้ให้ได้รับความชัดเจน

1. บทความนี้กล่าวถึงปัญหาอะไร
2. ผู้พูดเสนอแนะแนวทางใด ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
3. ข้อเสนอแนะของผู้พูด ก่อให้เกิดผลอะไร
4. ผู้พูดมีจุดประสงค์อย่างไรในการเสนอบทความนี้

ข. จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ห้ามข้อ

ลำดับที่		ข้อเท็จจริง	ความคิดเห็น
1	เวียดนามส่งชาวยุโรปชายต่างประเทศกว่า 5 แสนคน		
2	เวียดนามกำลังเร่งฟื้นฟูและบูรณะประเทศอย่างเต็มที่		
3	โค่นการกระจายข่าวเกี่ยวกับโรคเอดส์ให้รู้กันทั่วโลก		
4	การรณรงค์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ให้ประชาชน ทราบเป็นเรื่องที่		
5	ยังมีปัญหามากมายในประเทศที่กำลังรอการแก้ไขกันอยู่		
6	การยอมรับความจริง และหาหนทางป้องกันอย่างสุด ความสามารถเป็นสิ่งที่ดี		
7	สังคมไทยเราจะมีแต่ความเจริญก้าวหน้าถ้าเรารู้จักยอมปณ เฑาะพาทัน		
8	ขณะนี้เวียดนามเป็นผู้ส่งออกอันดับ 3 ของโลก		

ก. จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ด้วยความชัดเจน

1. บทความนี้กล่าวถึงปัญหาอะไร
2. ผู้ถูกเสนอแนะแนวทางใด ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
3. ข้อเสนอแนะของผู้ถูก 'ก่อให้เกิดผลอะไร
4. ผู้ถูกมีจุดประสงค์อย่างไรในการเสนอบทความนี้

ข. จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ห้ามข้อ

ลำดับที่		ข้อเท็จจริง	ความคิดเห็น
1	เวียดนามส่งชาวออกไปขายต่างประเทศกว่า 5 แสนคน		
2	เวียดนามกำลังเร่งฟื้นฟูและบูรณะประเทศอย่างเต็มที่		
3	โครงการกระจายข่าวเกี่ยวกับโรคเอดส์ให้รู้กันทั่วโลก		
4	การรณรงค์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ให้ประชาชนทราบเป็นเรื่องที่ค		
5	ยังมีปัญหามากมายในประเทศที่กำลังรอการแก้ไขกันอยู่		
6	การยอมรับความจริง และหาหนทางป้องกันอย่างสุด		
	ความสามารถเป็นสิ่งที่ดี		
7	สังคมไทยเราจะมีแต่ความเจริญก้าวหน้าถ้าเรารู้จักขวนขวาย		
	เข้าหากัน		
8	ขณะนี้เวียดนามเป็นผู้ส่งออกอันดับ 3 ของโลก		

การศึกษายลของการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่พระฟาติมา

บทคัดย่อ
ของ
สุภาวดี นัมภนิสร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย
สิงหาคม 2533

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะเปรียบเทียบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนแม่พระฟาติมา จำนวน 60 คน ซึ่งสุ่มมาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน ผู้วิจัยได้ทดสอบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ผลการทดสอบปรากฏว่า ความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยได้ฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณให้แก่กลุ่มทดลองด้วยแบบฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 13 แบบฝึก ฝึกสัปดาห์ละ 4 ครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ เมื่อการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณเสร็จสิ้นลง ได้ทดสอบความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง

ผลการวิจัยพบว่า หลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณในกลุ่มทดลองพบว่า ความสามารถในการฟังอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นกว่าก่อนการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF THE EFFECTS OF CRITICAL LISTENING SKILL TRAINING
OF MATHAYOM SUKSA III MAE PHRA FATIMA SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
SUBHAVADEE NUMKANISORN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Thai
at Srinakharinwirot University
August 1990

The purpose of this study was to compare the critical listening ability of trained students with untrained ones.

The samples were the 60 Mathayom Suksa III students in Mae Phra Fatima school during 1989 academic year. A random sample of 60 was chosen, and divided into two groups, an experimental and controlled groups. Then both groups were given a pre-critical listening ability test. There was no significant difference between their Performances.

For the purpose of the study, the experimental group was given thirteen types of critical ability exercises, four times a week, while the controlled group was not given those exercises. One the completion of four weeks study, both groups were given a post-critical listening ability test.

The results of this study indicated that the critical listening ability of the students in the experimental group was significantly higher than that of the controlled group at the .05 level and there was significantly higher at the .01 level in critical listening ability development in the experimental group.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสุภาวดี นิ่มคนิสรณ์

เกิดวันที่ 2 เดือน มิถุนายน พุทธศักราช 2500

สถานที่เกิด อำเภอบางบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 16/1 ถนนริมทางรถไฟ ตำบลบางค้อ อำเภอบางขุนเทียน
กรุงเทพฯ 10150

สถานที่ทำงานปัจจุบัน -

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2516 มัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนทางตาครูสคอนแวนต์
- พ.ศ. 2520 ป.ศ.สูง (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูสมุทร
- พ.ศ. 2523 กศ.บ. (วิชาเอกภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พ.ศ. 2533 กศ.ม. (ภาษาและวรรณคดีไทย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร